

درس مدرسه شنبه

دوباره 2018

پیام سه فرشته

وزارت فرشته چهارم - هشدار نهایی

تولید: گروه مدرسه سبت
وزارت فرشته چهارم

درس - 1 انجیل ابدی

آیه طلایی: «و فرشته دیگری را دیدم که در میان آسمان پرواز می کرد، و او انجیلی جاودانی داشت تا به ساکنان روی زمین، و به هر قوم، و قوم، و زبان و قوم، بشارت دهد». Apoc. 14:6.

یکشنبه

"و فرشته دیگری را دیدم که در میان بهشت پرواز می کرد و او انجیلی داشت" Apoc. 14:6.

کلمه «انجیل» به معنای «مژده» است. همان اصطلاحی که در اصل به عنوان بشارت ترجمه شده است. هنگامی که عیسی گفت: "روح خداوند... مرا مسح کرد تا بشارت دهم" (لوقا، 4:18 همچنین به عنوان "مژده" در آیات دیگر استفاده می شود: "فرشته" ... به آنها گفت: نترسید. اینک بشارت شادی بزرگی را به شما می‌دهم که برای تمامی قوم خواهد بود. زیرا امروز در شهر داوود نجات‌دهنده‌ای برای شما متولد شد که مسیح خداوند است." (لوقا، 11:2، 10:2 فرشته این مژده را چنین خلاصه کرد: "امروز در شهر داوود نجات‌دهنده‌ای برای شما متولد شد که مسیح خداوند است." «او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد داد» (متی، 1:21 بنابراین، انجیل به ما عیسی را به عنوان مسیحی که آمد تا ما را از گناهانمان نجات دهد، اعلام می کند. "گناه تخطی از شریعت است" (اول یوحنا، 3:4) از این رو می فهمیم که عیسی آمده تا ما را از تخطی از شریعت نجات دهد و ما را مطیع آن کند. برای اینکه این اتفاق بیفتد، ما باید قدرتی را دریافت کنیم که در اختیار نداریم. پولس گفت: "من در زیر گناه فروخته شده ام" (روم، 7:14) قدرتی که ما را از گناه رها می کند «مسیح، قدرت خدا» است (اول قرنتیان، 1:24) بنابراین، مژده انجیل، اعلام آمدن مسیح است، قدرت خدا برای نجات ما از تجاوز، نافرمانی، ده فرمان.

(1) انجیل چیست؟ (روم، 1:16)

ج: «من از انجیل شرم نمی‌کنم، زیرا این قدرت خداست برای نجات هر که ایمان دارد» (رومیان، 1:16)

(2) برای دریافت قدرت خدا و نجات به چه کسی باید ایمان بیاوریم؟

ج: «به خداوند عیسی ایمان بیاورید و شما و خانه‌تان نجات خواهید یافت» (اعمال رسولان، 16:31) «و در هیچ کس رستگاری نیست. زیرا هیچ نام دیگری در زیر آسمان به مردم داده نشده است که به وسیله آن نجات یابیم» (اعمال رسولان، 4:12).

دوشنبه

" و فرشته دیگری را دیدم که در وسط بهشت پرواز می کرد ... " Apoc. 14:6.

(1) انجیل در کجا باید موعظه شود؟

الف.: «و این انجیل ملکوت در سراسر جهان به عنوان شاهی برای همه ملتها موعظه خواهد شد» (متی. 24:14)

یوحنا فرشته ای را دید که برای موعظه انجیل در آسمان پرواز می کرد. واقعیت این است که اگر اتفاقی در آسمان بیفتد، هرکسی که بخواهد می تواند آن را ببیند. در این زبان، خدا آرزوی خود را آشکار می کند که مژده انجیل، مسیح به عنوان قدرت خدا برای رهایی ما از گناه، به همه موعظه شود. "خدا... مایل است که همه انسانها نجات یابند" (اول تیم. 4، 2:3 عیسی به هر یک از ما می گوید: "به تمام جهان بروید و انجیل را به همه موجودات موعظه کنید" (مرقس 16:15) او از ما انتظار دارد که در این کار مقدس همه توانمندی های خود را عملی کنیم.

«به سوی گوسفندان گمشده خاندان اسرائیل بروید» (متی. 10:6) بنی اسرائیل نگهبانان سبت بودند. انجیل ابتدا باید به این طبقه از مردم موعظه شود. در کنار دیگران: "شما در اورشلیم و در تمام یهودیه و سامره و تا اقصی نقاط جهان برای من شاهد خواهید بود" (اعمال رسولان. 8: 1)

رسولان، در گذشته، به دعوت مسیح پاسخ دادند: "صدای آنها در سراسر زمین و سخنان آنها تا اقصی نقاط جهان" (روم. 10:18). پولس گفت که در روزگار او «انجیل... به همه موجودات زیر آسمان موعظه شد» (کولسیان 1:23) و عیسی ما را به همان کار فرا می خواند. فرشته مکاشفه مأمور شد تا انجیل را «به هر قوم، قبیله، زبان و قوم» موعظه کند (مکاشفه

14:6) کلمه فرشته ترجمه اصل آن است که به معنای «پیام آور» است. ما فرا خوانده شده ایم تا این پیام آور باشیم. آیا ما به دعوت شما توجه خواهیم کرد؟

سهشنبه

" و فرشته دیگری را دیدم که در میان بهشت پرواز می کرد و انجیل جاودانی برای او بود. " Apoc. 14:6.

کلمه ابدی به معنای چیزی است که همیشه هست و هرگز تغییر نمی کند. کتاب مقدس، که از خدا به عنوان ابدی یاد می کند، می گوید: "کسی که هست، که بود و خواهد آمد" (Apoc. 1:8). همینطور انجیل: امروز همان است که در زمان پیدایش بود، و همچنین همان است که می آید. که در آخرین زمان موعظه خواهد شد. در زمان عهد جدید، پولس اعلام کرد که "کتاب مقدس... بشارت را به ابراهیم موعظه کرد" (غلاطیان 3:8) ابرام نزدیک به 2000 سال قبل از پولس زندگی می کرد. و او همان انجیل را دریافت کرد.

در درس یکشنبه مطالعه کردیم که انجیل اعلام مسیح به عنوان قدرت خدا برای رهایی ما از گناه است. پیدایش نشان می دهد که این خبر خوب در عدن، اندکی پس از سقوط آدم، گفته شد. یهوه خدا به مار گفت: «میان تو و زن، و بین نسل تو و نسل او دشمنی خواهم کرد. این به شما صدمه می زند

سرش را خواهی شکست» (پیدایش 3:15) این اعلامیه بود که یکی از فرزندان آن زن می آید و مار شیطان را شکست می دهد: سرت را کبود می کند. نسل آن مرد عیسی مسیح بود. در لوقا فصل 3، پدر و مادر مادر عیسی یکی یکی ذکر شده است، از پدر بزرگش یوسف، پدر مریم، مادرش. متن ما را به پدر اول می برد: آدم (لوقا 3:38) عیسی سر شیطان را بر روی صلیب کالواری مجروح کرد: «او حکومت ها و قدرت ها را سلب کرد، آنها را آشکارا به نمایش گذاشت و بر روی همان صلیب بر آنها پیروز شد» (کولسیان 2: 15) او که مانند گوسفندی گنگ رنج می برد، شرارت شیطان و اصول واقعی حکومتش را آشکارا به نمایش گذاشت و تمام احساس همدردی به نفع آرمان خود را از موجودات مقدس دور کرد. حکومت خدا در صلیب مسیح به عنوان بهتر، عاقل و عادل توجیه شد. به این معنا، عیسی سر شیطان را زخمی کرد. اما برای صدمه زدن به سر دشمن، عیسی مجبور شد رنج های صلیب را تحمل کند. بنابراین به زبان مجازی خداوند فرمود که مار پاشنه پا را کبود می کند. زخمی موقتی، اما زخمی که با رستاخیز باشکوه مسیح التیام می یابد.

انجیل مسیح که در پیدایش اعلام شد تا زمان رسولان یکسان بود. و خداوند هیچ انگیزه ای به ما نمی دهد که فکر کنیم او در آخرالزمان تغییر خواهد کرد.

1) آیا خداوند انجیل فرستاده شده به انسان را با فرا رسیدن دوران مدرن تغییر می دهد؟

ج: «زیرا من، خداوند، تغییر نمی کنم» (مال. 6: 3)

چهارشنبه

«و فرشته دیگری را دیدم که در میان بهشت پرواز می کرد، و او انجیلی جاودانی داشت که باید اعلام کند». 14:6

خدا مایل است که انجیل اعلام شود، نه مخفی ماندن. هنگامی که آن را دریافت کردیم، او از ما انتظار دارد که آن را به دیگران منتقل کنیم. از آنجایی که انجیل اعلان مسیح است، قدرت خدا، اعلام آن، اعلام مسیح به عنوان رهایی بخش گناهان است. عدم اعلام آن به معنای اعتراف نکردن به مسیح است. «پس هر که مرا در حضور مردم اعتراف کند، من نیز در حضور پدر خود که در آسمان است اعتراف خواهم کرد. اما هر که مرا در حضور مردم انکار کند، من نیز او را در حضور پدرم که در آسمان است انکار خواهم کرد.» (متی 10:32، 33) بنابراین، هر کسی که توسط مسیح در آسمان اعتراف کند، او را به عنوان نجات دهنده در زمین اعلام خواهد کرد. مسیحی واقعی به عنوان یک مبلغ به دنیا می آید. انگیزه او برای اعلام مسیح یک دستمزد نیست، بلکه میل به این است که دیگران نیز نجات دهنده ای را که او در عیسی یافت، بیابند. برای استاد کار می کند "به طور خودجوش طبق خواست خدا". نه "از روی طمع کثیف، بلکه از روی میل" (اول پطرس 5:2).

(1 ترسویی که از اعتراف به عیسی امتناع می ورزد چه بخشی خواهد بود؟

پاسخ: «اما ترسوها و کافران و زشتکاران و قاتلان و زناکاران و ساحران و مشرکان و همه دروغگویان سهمشان در دریاچه ای است که در آتش می سوزد و گوگرد، که مرگ دوم است» (مکاشفه، 21:8)

عیسی از ما خجالت نمی کشید، با وجود اینکه ما گناهان وحشتناک زیادی مرتکب شدیم. آیا ما از او شرمند خواهیم شد؟ برای بهشت چه مایه شرمساری است برای انسانی که با بهای بی نهایت قربانی مسیح نجات یافته است که از اعلام نام نجات دهنده خود امتناع کند! این بزرگترین دلیل بی اعتنایی به تمام فداکاری هایی است که از طرف ما انجام شده است. هیچ کس در این شرایط پیدا نشود. پولس به افسسیان توصیه کرد: «همیشه دعا کنید... با تمام استقامت و تضرع برای همه مقدسین و برای من مراقب باشید تا وقتی دهانم را باز می کنم کلام به من داده شود تا با شجاعت به راز آن پی ببرم. انجیل که من برای آن سفیری در غل و زنجیر هستم تا در آن شهادت داشته باشم که آنطور که باید صحبت کنم» (افس، 20-18:6). ما نیز باید همین کار را انجام دهیم. اعتماد به تلاش هایمان برای اعلام عیسی تنها ما را به انکار او مانند پطرس سوق می دهد. تمام قوت ما ضعف در خودمان است. فقط با دریافت نیرو از خدا، شجاعت لازم برای اعلام انجیل را آنگونه که باید صحبت کنیم، خواهیم داشت .

پنج شنبه

«و فرشته دیگری را دیدم که در میان آسمان پرواز می کرد و انجیلی جاودانی داشت که به ساکنان روی زمین بشارت دهد»
Apoc. 14:6.

در مکاشفه 6 مکاشفه 6 از ساکنان زمین به عنوان کسانی نام برده شده است که مقدسین را آزار می دهند و می کشند: «و آنها به آواز بلند فریاد زدند که ای فرمانروا، مقدس و راستین، تا کی قضاوت نکنی. و انتقام خون خود را از ساکنان روی زمین بگیریم؟» (مکاشفه، 6:10 در فصل 8، آنها به عنوان یادبود مرگ شاهدان خدا دیده می شوند: «و ساکنان زمین بر ایشان شادی و مسرور خواهند بود. و برای یکدیگر هدایایی خواهند فرستاد، زیرا این دو پیامبر ساکنان روی زمین را عذاب می دادند.» (مکاشفه، 11:10) به این طبقه از مردم است که خدا به ما می گوید که انجیل را در روزهای آخر اعلام کنیم. معلوم می شود که کار چندان امیدوارکننده به نظر نمی رسد. برای کسانی که می خواهند واعظان را بکشند موعظه کنید. اما این همان کاری است که استاد ما عیسی انجام داد: "او نزد خود آمد و خود او او را نپذیرفت" (یوحنا، 11:11) او یک بار به رهبران اسرائیل گفت: «شما به دنبال کشتن من هستید که حقیقتی را که از خدا شنیدم به شما گفتم. این را ابراهیم انجام نداد» (یوحنا 8:40) و به ما تصریح می کند: «بنده از مولایش بزرگتر نیست. اگر به من جفا کردند، شما را نیز جفا خواهند کرد.» (یوحنا 15:20).

ارزیابی خدا با ما متفاوت است. او آنچه را که امروز انسان است - آزاردهنده و ردکننده فیض - نمی بیند، بلکه آنچه را که به قدرت خود می تواند باشد - مقدس می بیند. او از ما می خواهد که مژده را ارائه دهیم، زیرا اگرچه ممکن است بسیاری دعوت خداوند را رد کنند،

انجیل نجات، بسیاری دیگر آن را خواهند پذیرفت. پیشگویی اشعیا می گوید که عیسی «ثمره کار جان خود را خواهد دید و سیر خواهد شد. بنده عادل من با علم خود بسیاری را عادل شمرده و گناهان آنها را متحمل خواهد شد.»

(11:53) او عشق خود را به ناسپاسان نشان داد و این عشق بسیاری از آنها را متحول کرد و به آنها قدرت داد که فرزندان خدا باشند. ما دعوت شده ایم که مانند او برای روحها کار کنیم، مانند او دشمنان فانی را دوست بداریم. سپس، در پایان همه چیز، ما در شادی او از دیدن ارواح برای ابد نجات خواهیم یافت و سخنان او را خواهیم شنید: «آفرین، بنده خوب و امین. تو بر چیزهای اندکی وفادار بوده ای، من تو را بر بسیاری چیزها حاکم خواهم ساخت. وارد شادی خداوند خود شوید» (متی، 25:21) باشد که همه ما با مسیح در این شادی شرکت کنیم!

جمعه

«و فرشته دیگری را دیدم که در میان آسمان پرواز می کرد، و او انجیل جاودانی داشت تا به ساکنان روی زمین، و به هر قوم، و قوم، و زبان و قوم بشارت دهد.»
آپوک 14:6

خلاصه:

خداوند فرشته ای را فرستاد که در وسط آسمان پرواز می کند، زیرا او پیامی دارد که همه باید بدانند. این انجیل ابدی است، مژده ای که پدر برای ما نجات دهنده ای، مسیح عیسی، فرستاده است. و او قدرت خدا برای نجات است. او هر کس را که به او ایمان بیاورد از گناهانشان، از نافرمانی آنها از شریعت خدا نجات خواهد داد. بله، هرکسی که به عیسی مسیح ایمان داشته باشد، با قدرت خدا که عیسی اعطا می کند، از ده فرمان اطاعت خواهد کرد. بنابراین، ما به وضعیتی که زمانی نسل بشر از آن سقوط کرده بود، بازمی گردیم - از حالت مقدس و شادی که آدم و حوا در آن زندگی می کردند. زیرا من مقدس هستم» (لاویان، 11:45)

فرشته انجیل را مستقیماً به همه انسان ها اعلام نمی کند، بلکه کار می کند تا مردم بیدار شوند و مانند فرشتگان، به عنوان رسولان خدا عمل کنند و آن را اعلام کنند. خداوند مردانی را برای موعظه انجیل منصوب کرد. پولس به غلاطیان گفت: "شما مرا به عنوان فرشته خدا پذیرفتید" (غلاطیان، 4:14) خداوند از ما انتظار دارد که گوینده بشارت باشیم و آن را با شجاعت موعظه کنیم، حتی به جفاگران، دشمنان و تحقیرکنندگان فیض. به افرادی مثل ما؛ به کسانی که روی زمین ساکنند و باشد که ما با اعتماد به قدرت او تلاش کنیم تا این انجیل را به هر قوم، قبیله، زبان و قومی برسانیم. پولس این دعوت را اطاعت کرد: «فیض او نسبت به من بیهوده نبود، اما من بسیار بیشتر از همه آنها کار کردم. اما نه من، بلکه فیض خدا که با من است.» (اول قرنتیان، 15:10)

خداوند ما را برکت دهد و ما را به این وظیفه وفادار گرداند. که به فضل او، ما فرستادگان او هستیم. آمین!

درس - 2 اولین پیام فرشته - از خدا بترسید و او را جلال دهید!

آیه و طلال جلال و هیدم زیر نشسته عدیگر طوری طوا فرآسمیلنه پارولت می و کاندرو بیلر صتیلی کله ناسما گوهوزنماین خود ایتیرا سوبید چشمه های آب را آفرید. «آپوک 7، 6، 14»

برای مراقبه: «به معنای خاص، ادونتیست های روز هفتم به عنوان نگهبانان و حاملان نور در جهان قرار گرفتند. آخرین پیام هشدار به جهانی در حال نابودی به آنها سپرده شد. نور شگفت انگیز کلام خدا بر آنها می تابد. به آنها کاری با مهم ترین اهمیت سپرده شد: اعلام اولین، دومین و سومین پیام فرشته. هیچ اثری به این مهمی وجود ندارد. آنها نباید اجازه دهند هیچ چیز دیگری توجه آنها را جلب کند.» رویدادهای نهایی، صفحه 41

یکشنبه

اعلام حکم

(آیا باید حساب زندگی خود را به کسی بدهیم؟)

ج: هر یک از ما حساب خود را به خدا خواهیم داد. «و هیچ موجودی در برابر او پنهان نیست. اما همه چیز در برابر چشمان او که باید حساب او را بدهیم برهنه و باز است.» (روم. 14:12 عبرانیان، 4:13)

«به نگاه کردن ادامه دادم تا اینکه تختها برپا شد و باستانی نشست. جامه او مانند برف سفید بود و موهای سرش مانند پشم تمیز بود. تخت او، شعله های آتش، و چرخ هایش، آتش سوزان. نهری از آتش از پیش روی او جاری شد. هزاران هزار نفر او را خدمت کردند و میلیون ها میلیون نفر در برابر او ایستادند. قضاوت نشست و کتابها باز شد.» دانیال 10، 7:9

دانیال دید که داوری در بهشت شروع شد و کتاب ها باز شد. کتاب مقدس می فرماید: «خداوند هر کاری را به داوری خواهد آورد، و هر چیز پنهانی را، خواه خوب و خواه بد باشد.» (جامعه 14، 12:13 هر کار هر فردی مورد قضاوت قرار خواهد گرفت. و ارزیابی سطحی نخواهد بود: "خدا اسرار مردم را به وسیله عیسی مسیح داوری خواهد کرد" (رومیان 2:16) افکار، نیات و انگیزه ها، گفتار و اعمال، همه چیز به طور کامل بررسی خواهد شد، زیرا «خداوند آنطور که انسان می بیند نمی بیند. زیرا انسان به آنچه در مقابل چشمانش است می نگرد، اما خداوند به دل می نگرد.» (اول سام. 16:7)

همه آثار ما، معلوم و پنهان، صادقانه در کتاب ها ثبت شده است. مزمور سرا گفت: «سرگردان مرا شمرده ای. اشک هایم را در بطری خود بگذار آیا آنها در کتاب شما نیستند؟» (مزمور 56:8) «چشمانت بدن بی شکل من را دید و در کتاب تو همه این چیزها نوشته شده بود که روز به روز شکل می گرفت» (مزمور 139:16) «بنابراین هیچ چیز را قبل از زمان قضاوت نکنید، تا زمانی که خداوند بیاید، و او نیز چیزهای پنهان تاریکی را روشن کند و

او افکار دلها را آشکار خواهد کرد» (اول قرن تیان 5: 4 کارهای خوب و بد به یک اندازه ثبت می شوند: «خداوند می بیند و می شنود. و یادگاری در حضور او نوشته شده است، برای آنانی که از خداوند می ترسند و برای آنانی که نام او را به یاد می آورند.» (بد.

؛(3:16) خداوند می گوید: «اینک در حضور من مکتوب است... گناهان شما و پدران شما با هم» (اشعیا 6: 5، 65: 6)

قاعده، معیار عدالت که اعمال هر کس با آن مقایسه می شود تا توجیه یا محکوم شود، قانون مقدس خدا، ده فرمان است. «همه کسانی که بدون شریعت گناه کرده اند بدون شریعت نیز هلاک خواهند شد. و همه کسانی که تحت شریعت گناه کرده اند، توسط شریعت داوری خواهند شد. زیرا کسانی که شریعت را می شنوند در حضور خدا عادل نیستند، اما کسانی که شریعت را انجام می دهند عادل خواهند شد.» (روم. 13، 12، 2:16 از این رو می بینیم که برای تایید در قضاوت، به آمادگی لازم نیاز داریم. به همین دلیل است که فرشته می گوید: از خدا بترسید و او را تسبیح دهید! ما این پیام آمادگی را در طول این هفته مطالعه خواهیم کرد.

دوشنبه

با صدای بلند گفت: 7. Apoc. 14:6، 7 ... «و فرشته دیگری را دیدم که در آسمان پرواز کرد

(1) پس از دریافت روح القدس چه اتفاقی برای الیزابت افتاد؟

ج: «الیزابت از روح القدس پر شد و با صدای بلند ندا کرد و گفت: خوشا به حال تو در میان زنان و مبارک است میوه رحم تو! و این را از کجا به من ثابت می کنی که مادر پروردگارم به دیدار من می آید؟ زیرا اینک هنگامی که صدای سلام تو به گوش من رسید، کودک کوچک از خوشحالی در شکم من جست و خیز کرد. خوشا به حال او که ایمان آورد، زیرا آنچه از جانب خداوند به او گفته شده محقق خواهد شد!» (لوقا. 1:41-45)

الیزابت پس از پر شدن از روح القدس قادر به صحبت با صدای بلند شد و کلماتی را با الهام از خدا گفت که در کتاب مقدس ثبت شده و تا به امروز حفظ شده است. صحبت کردن با صدای بلند به معنای قدرت روح است. ما، مانند الیزابت، هنگامی که از روح القدس پر می شویم، از جانب خداوند قدرت می گیریم تا نقش فرشته ای را که با صدای بلند صحبت می کند، ایفا کنیم.

موعظه با صدای بلند نیز به معنای بدون حیا است. بر روی صلیب، "عیسی با صدای بلند فریاد زد و روح خود را تسلیم کرد" (متی. 27:50) یهودیان، قبل از کشتن استیفان، «با صدای بلند فریاد زدند و یکپارچه به سوی او هجوم آوردند.» او نیز به نوبه خود "زانو زد و با صدای بلند فریاد زد: خداوند، این گناه را بر آنها مگذار." (اعمال رسولان. 60، 7:57) بلند و واضح، به طوری که همه می توانند بشنوند، با شجاعت. این شجاعت را فقط روح القدس مسیح می تواند بدهد.

فقط این عامل می تواند ما را قادر سازد که با صدای بلند، با قدرت و شجاعت صحبت کنیم. برای اینکه این اتفاق بیفتد، ما نباید در تلاش های بشارتی خود به دنبال هدایت روح باشیم. او کسی است که باید از ما استفاده کند: "زیرا کسانی که توسط روح خدا هدایت می شوند، فرزندان خدا هستند" (رومیان. 8:14) پس بیایید ریزش روح را بخواهیم و خود را تسلیم هدایت او کنیم تا ابزار خدا باشیم تا با قدرت و شجاعت پیام را بدهیم!

سهبشبه

با صدای بلند گفت: از خدا بترسید. ... و فرشته دیگری را دیدم که از وسط بهشت آپوک پرواز کرد. 7، 14:6

(1 ترس از خداوند چیست؟)

ج: ترس از خداوند نفرت از بدی است. «از ترس خداوند، مردم از شر دور می‌شوند.» (امثال. 8:13، 16:6)

ترس از خدا به معنای اطاعت از شریعت است، همانطور که نوشته شده است: "از یهوه خدای خود بترسید و مراقب باشید که تمام کلمات این قانون را انجام دهید" (تثنیه. 31:12، 13) "محبت تحقق شریعت است" (روم. 13:10) بنابراین، ترس از خدا، دوست داشتن همسایه است: «کسی به همسایه خود ظلم نکند. اما از خدای خود خواهی ترسید» (لاویان 25:17).

از آنجایی که قاعده قضاوت قانون است، اولین فرشته آخرالزمان به انسان‌ها اشاره می‌کند که باید با احکام آن هماهنگ باشند. پدر آسمانی ما نمونه‌ای از مردی را که از خدا می‌ترسید برای ما به یادگار گذاشت: عیسی: "زیرا شاخه‌ای از تنه یسا جوانه خواهد زد و از ریشه او شاخه‌ای [عیسی] میوه خواهد داد... و او از ترس از خداوند" (اشعیا. 3، 11:1) او از ترس خداوند لذت می‌برد و از اطاعت از شریعت او لذت می‌برد. و زندگی او می‌تواند مال ما باشد. برای انجام این کار، فقط باید به او به عنوان نجات دهنده خود ایمان داشته باشیم. خدا وعده داد: «و من با آنها عهد جاودانی خواهم بست که از آنها دور نخواهد شد تا به آنها نیکی کنم. و ترس خود را در دل آنها خواهم گذاشت. . 41، 32:40 عیسی میانجی این عهد است: «او خدمت عالی‌تری به دست آورد، زیرا او میانجی عهد بهتر است» (عبر).

(8:6) او نزد خدا شفاعت می‌کند و التماس می‌کند که در مورد ما برآورده شود: که خدا ترس خود و لذت اطاعت از اوامر خود را در قلب ما قرار می‌دهد. و او بیهوده کار نمی‌کند، بلکه به طور قطعی کار می‌کند، زیرا مرگ او بر صلیب تضمینی است که پدر به او پاسخ خواهد داد و به عهد وفادار خواهد بود. این عهد به وصیت تشبیه شده است که مرگ وصی ضامن وفای به عهد است. عیسی «واسطه عهد جدید است، تا هنگامی که مرگ برای بخشش گناهان مداخله می‌کند... کسانی که خوانده می‌شوند، وعده را دریافت کنند... عهد در جایی که مرگ بود، نیرو دارد.» (عبرانیان. 9:15، 17) عیسی قبلاً مرده است، بنابراین عهد، عهد، باید محقق شود. و خداوند در او می‌فرماید: ترس خود را در دل تو می‌گذارم. اگر ما به عیسی به عنوان نجات دهنده خود ایمان داشته باشیم، او در بهشت برای ما شفاعت می‌کند و خدا به عهد خود وفا می‌کند و ترس خود را در قلب ما قرار می‌دهد. آنگاه احکام او را حفظ خواهیم کرد و در داوری مورد تایید قرار خواهیم گرفت. پس آیا از قضاوت بترسیم؟ به هیچ وجه، زیرا ما برای آن آماده خواهیم شد!

چهارشنبه

با صدای بلند گفت: از خدا بترسید و ... "و دیدم فرشته دیگری در میان بهشت پرواز می کند،
او را جلال بده". Apoc. 14:6، 7.

(آخرالزمان می گوید چرا انسانها خدا را جلال ندادند؟)

ج.: «به نام خدا کفر گفتند... و توبه نکردند تا او را جلال دهند». (Apoc. 16:9)

آنها اگر توبه می کردند می توانستند خدا را جلال دهند. پیام فرشته اول ابتدا اهمیت اطاعت از احکام را از طریق کلمات: "از خدا بترسید" برجسته می کند. سپس با گفتن: «او را تسبیح دهید» ما را به توبه از گناهان خود دعوت می کند. توبه یعنی غم گناه و روی گردانی از آن. پولس از ایمانداران قرننهایی یاد می کند که توبه واقعی را تجربه کرده اند: «خوشحالم، نه به این دلیل که شما اندوهگین شدید، بلکه از این جهت که برای توبه اندوهگین شدید. زیرا به حکم خدا اندوهگین شدید تا به هیچ وجه آسیبی نبینید، زیرا اندوه خداپسندانه باعث توبه می شود که موجب نجات می شود، که پشیمانی نمی آورد. اما غم دنیا باعث مرگ می شود. ببین که این غم و اندوه خدای شما چقدر در شما ایجاد نکرده است! آری، چه عذرخواهی، چه عصبانیت، چه ترس، چه آرزو، چه غیرت، چه انتقام! در همه چیز در این امور بی گناهی خود را ثابت کردی» (دوم قرننهایی، 7: 9-11)

(2) هنگامی که داوود توبه واقعی را تجربه کرد، آیا فقط از اشتباهی که مرتکب شده بود پشیمان شد، یا همچنین درخواست قلبی جدید و مطیع کرد؟

الف.: «خدایا به لطف خودت بر من رحم کن. و برحسب کثرت رحمتت، گناهان مرا محو کن... مرا با زوفا پاک کن تا پاک شوم. مرا بشور تا از برف سفیدتر شوم... به من ایمان بیاور، آه

خدایا، قلبی پاک و روحی تزلزل ناپذیر در من تجدید کن.» (مصور، ۱-۱۲: ۵۱)

چنین توبه ای که منجر به تنفر قلبی از گناه و تمایل به انجام کار درست می شود، تنها توسط خدا حاصل می شود. او ما را دعوت می کند که به خوبی او نگاه کنیم تا نجات دهنده ای، یعنی پسرش را برای ما فراهم کند، که به جای ما مرد تا ما زنده باشیم. "مهربانی خدا شما را به سوی توبه هدایت می کند" (رومیان، 2:4)

پنج شنبه

با صدای بلند گفت: از خدا بترسید و ... "و دیدم فرشته دیگری در میان بهشت پرواز می کند،
او را جلال بده" Apoc. 14:6، 7.

(1 چگونه آکان توانست خدا را جلال دهد؟)

ج.: «سپس یوشع به آکان گفت: پسر، از تو می‌خواهم، خداوند، خدای اسرائیل را جلال ده و در حضور او اعتراف کن. اکنون به من بگو چه کردی. آن را از من پنهان مکن.» (یوشع، 7:19)

ما با اعتراف به گناهان خود خدا را جلال می دهیم. با انجام این کار، شهادت می دهیم که خداوند در شکست های ما مقصر نیست. مشکل در او نیست، بلکه در ماست. او، شریعت و حکومت او عادل هستند. پس اقرار نباید همراه با عذر گناه باشد. "گناه تخطی از شریعت است" (اول یوحنا 3:4) عذر گناه، توجیه آن است. و توجیه آن به معنای توجیه تخلف و در نتیجه محکوم کردن خدا و شریعت اوست. اگر تخطی درست است، پس قانون نادرست است، و اعطاکننده آن نیز - نتیجه آشکار خواهد بود.

اعتراف باید واضح و بدون خرد کردن کلمات باشد. پس از شناخت عیب او، «تمام قوم به سموئیل گفتند: برای بندگان برای یهوه خدایت دعا کن تا نتوانیم بمیریم. زیرا به تمام گناهان خود این بدی را نیز اضافه کرده ایم که برای خود پادشاهی بخواهیم.» (اول سام، 12:19)

"اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او امین و عادل است تا گناهان ما را ببخشد و ما را از هر ناراستی پاک کند" (اول یوحنا 3:4) در زمان قضاوت، آنچه ما بیش از همه به آن نیاز داریم، تطهیر شدن است، زیرا در آن صورت، وقتی ارزیابی می‌شود، تأیید می‌شویم.

و پیام فرشته اول وقتی می گوید: «از خدا بترسید» ما را به اعتراف به گناهان خود دعوت می کند. می توان دریافت که پیام رستگاری است، زیرا پس از ایمان و اطاعت، ما را در موقعیتی قرار می دهد که در قضاوت مورد تأیید قرار بگیریم.

به نفع خودمان از آن اطاعت کنیم!

جمعه

با صدای بلند گفت: از خدا بترسید و ... "و دیدم فرشته دیگری در میان بهشت پرواز می کند،
او را جلال بده" Apoc. 14:6، 7.

(1 چگونه ابراهیم خدا را جلال بخشید؟)

ج.: «کسی که به امید بر خلاف امید ایمان آورد تا پدر امتهای بسیار شود، مطابق آنچه به او گفته شد: نسل تو نیز چنین خواهد بود. و بدون تضعیف ایمان، بدن خود را مرده می دانست (زیرا او تقریباً صد ساله بود) و مرده رحم سارا. اما با مشاهده وعده خدا از بی ایمانی تزلزل نکرد، بلکه در ایمان تقویت شد و خدا را جلال بخشید» (رومیان، 4: 18-20)

ابراهیم به وعده خدا ایمان آورد و به ظواهر که همه مخالف وفای به وعده بود، نگاه نکرد. تخمک گذاری همسرش قطع شده بود و بدنش بی حس شده بود. از تمام دیدگاه های بشری، امکان نداشت که فرزندی برای آنها به دنیا بیاید. اما ابراهیم به آنچه خدا می تواند انجام دهد ایمان داشت و هیچ چیز برای او غیرممکن نبود. ناممکن بودن انسان تنها فرصتی شد تا خداوند قدرت بیکران خود را به نمایش بگذارد. و این کاری است که او انجام داد. اسحاق به عنوان پسر موعود متولد شد، نه از اراده جسم، بلکه از خدا. به همین ترتیب، عیسی، «به همه کسانی که او را پذیرفتند، به کسانی که به نام او ایمان دارند، قدرت داد تا فرزندان خدا شوند. که نه از خون، نه از اراده جسم و نه از اراده انسان، بلکه از خدا متولد شدند.» (یوحنا 1:12، 13). «قانون معنوی است. اما من جسمانی هستم و به گناه فروخته شده ام» (رومیان 7:14). با این حال، در اینجا نیز مانند ابراهیم، ناتوانی انسان، این فرصت را برای خداوند به وجود می آورد تا قدرت خود را آشکار کند و جلال خود را آشکار کند. انسان با ایمان به عیسی می پذیرد که او قلب خود را تغییر می دهد و او را به اطاعت از شریعت وادار می کند. ابراهیم با ایمان خدا را جلال داد، و هر که به عیسی و قدرت او برای بازگرداندن ایمان آورد، خدا را نیز جلال می دهد. و با این کار حافظ احکام می شود و خود را برای قضاوت آماده می کند.

شنبه

با صدای بلند گفت: از خدا بترسید و ... "و دیدم فرشته دیگری در میان بهشت پرواز می کند،
او را جلال بده." 7. Apoc. 14:6

(1 هدف ما در زندگی چیست؟)

ج: پس چه بخورید و چه بیاشامید و یا هر کار دیگری انجام دهید، هر کاری را برای جلال خدا انجام دهید. (اول قرنتیان 10:31).

ما می توانیم با اعمال خود خدا را جلال دهیم یا نه. خداوند ما را دعوت می کند که بدانیم چگونه از طریق آنچه می خوریم او را جلال دهیم. و در کلام توصیه هایی در این زمینه می یابیم: «خوب است که گوشت نخوریم و شراب ننوشیم» (رومیان 14:21). رژیم گیاهخواری خدا را گرمی می دارد. در اینجا می آموزیم که در صورت امکان، باید از استفاده از گوشت حیوانات مرده از هر نوعی خودداری کنیم: گاو، گوسفند، بره، مرغ، ماهی، غذاهای دریایی و غیره. «یا نمی دانید که بدن شما معبد روح القدس است که در شماست و او را از جانب خدا دارید و از آن خود نیستید؟ زیرا شما به قیمتی خریدید شدید. پس خدا را در بدن خود تسبیح گوید.» (اول قرنتیان 6:19، 20)

آیه آغازین جامع ترین آیه است. اگر کار دیگری انجام می دهید، هر کاری را برای جلال خدا انجام دهید. این به معنای داشتن هدف عالی زندگی برای رضایت خدا و احترام به نام او در زندگی ماست. زندگی برای اوست، نه برای خودمان. چگونه می توانیم این تجربه را زندگی کنیم؟ پولس توضیح می دهد: «برای عشق به

مسیح ما را محدود می کند، زیرا ما اینگونه قضاوت می کنیم: اگر یکی برای همه مرد، همه مردند. و او برای همه مرد، تا زنده کنندگان دیگر برای خود زندگی نکنند، بلکه برای کسی که برای آنها مرد و دوباره زنده شد» (دوم قرنتیان 5: 14، 15). محبت مسیح نسبت به ما تا حدی که جان خود را می بخشد تا بتوانیم زندگی کنیم، انگیزه ای دائمی است تا خود را برای او ببخشیم. کلمات انجیل: "او را جلال دهید" دعوتی است برای ما که همیشه با این انگیزه زندگی کنیم. پس اعمال ما او را تسبیح می گوید. در داوری، انسانها «بر اساس اعمالشان داوری می شوند» (Apoc.

20:12). کسانی که ایمان دارند و از کلمات اطاعت می کنند، او را جلال می دهند، از قضاوت نمی ترسند، زیرا نشان می دهد که اعمالشان با اراده او هماهنگ است.

در این هفته دیدیم که ایمان و اطاعت از کلمات انجیل "از خدا بترسید و او را جلال دهید" مردم را برای قضاوت آماده می کند. باشد که ما نیز به این انجیل شگفت انگیز ایمان داشته باشیم و از آن اطاعت کنیم، برای خیر مادی و ابدی خود. آمین!

درس - 3 ساعت داوری او فرا رسیده است...

آریوا اطلاعات «واوری» و فرشته دیگری دست می‌آورد و آریوا را به سوی پرواز می‌آورد و صدای او را می‌شنود. او با خود آیتربلیا فرود می‌آید و در 7:14

یکشنبه

پیشگویی که به قضاوت اشاره دارد

1) چه رویداد بزرگی در پیام فرشته اول اعلام شده است؟

با صدای بلند گفت: از خدا 'فرشته دیگری را دیدم که در میان آسمان پرواز می‌کرد و او را جلال می‌بخشید، زیرا ساعت داوری او فرا رسیده است" (Apoc. 14:6، 7)

پیام اولین فرشته اعلام می‌کند که دنیای داوری در بهشت آغاز شده است. و آنچه بندگان خدا را نسبت به چنین واقعه ای یقین می‌بخشد، کلام نبوت است. پطرس گفت: «ما کلام نبوی را محکم‌تر داریم» (دوم پطرس 1:19) شرح رؤیای داوری را در کتاب دانیال می‌یابیم: «به جستجو ادامه دادم تا اینکه تخت‌ها برپا شد و باستانی ایام نشست. لباسش سفید بود مثل پشم خالص. و تخت او از شعله‌های آتش بود و چرخ‌های آتش سوزان بود.

نهری از پیش روی او جاری شد و بیرون آمد. هزاران هزار نفر او را خدمت کردند و هزاران هزار نفر در برابر او ایستادند. قضاوت حل شد و کتابها گشوده شد.» (دان. 10: 7-8) زمان شروع این کار در اینجا مشخص نشده است. در فصل 8، توضیحات تکمیلی در مورد رؤیا داده شده است و در آنجا زمان آغاز داوری گزارش شده است: «رؤیایی بر من ظاهر شد، پس از آن رؤیایی که در ابتدا بر من ظاهر شد... سپس شنیدم که قدیس صحبت می‌کرد. و یکی دیگر از مقدسین به سخنران گفت: این رؤیا تا کی ادامه دارد؟ او به من پاسخ داد: تا دو هزار و سیصد شب و صبح؛ آنگاه حرم پاک خواهد شد.» (دان. 14، 13، 1:8) نگاهی کوتاه به رؤیاهای فصل 7 و 8 نشان می‌دهد که هر دو با یک موضوع سروکار دارند - قدرتی که قدیسان را آزار می‌دهد و پس از سقوط آنها، دادگاه آسمان برای قضاوت می‌نشیند. در فصل 7، فرشته می‌گوید: «کلماتی را بر ضد حق تعالی خواهد گفت و مقدسین حق تعالی را هلاک خواهد کرد. او مراقبت خواهد کرد که زمان و قانون را تغییر دهد. قدیسان برای مدتی و زمانی و نیمی به دست او تسلیم خواهند شد. اما دادگاه به داوری خواهد نشست و سلطه او را خواهد گرفت» (دان. 26، 25: 7 و در "8" چقدر این بینش در مورد تجاوز مستمر و ویرانگر، و تسلیم حرم و لشکر زیر پایمال خواهد شد؟" (دان. 8:13).

دان 7:25: مقدسین به دست او تسلیم خواهند شد

دان 13: 8: تحویل محراب

هر دو عبارت به آزار و اذیت مقدسین اشاره دارد. تاریخ نشان می‌دهد که آزار و شکنجه توسط پاپ‌های قرون وسطایی انجام شده است. از سال 538 پس از میلاد برتری خود را داشت. تا سال 1798 پس از میلاد، زمانی که پاپ به زندان افتاد و قدرت موقت خود را از دست داد. طبق نبوت، پس از این، داوری خواهد آمد: «اما کرسی داوری در آن خواهد نشست.

2300 بعد از ظهر و صبح 2300 = سال

-----
70 هفته = 490 سال، برای یهودیان قطع شده است

با در نظر گرفتن 70 هفته به عنوان اولین بخش از کل دوره زمانی، نقطه شروع برای شمارش شما نیز شمارش 2300 روز خواهد بود.

2300 (1 بعد از ظهر و صبح چه زمانی باید شروع شود؟

ج: "می داند و می فهمد: از زمان دستور بازسازی و ساختن اورشلیم" (دان. 9:25)

این نقطه شروع شمارش است. دستور بازسازی و ساخت اورشلیم نقطه شروع را فراهم می کند. تاریخ نشان می دهد که دو فرمان برای ساختن اورشلیم وجود داشته است: فرمان کوروش و فرمان داریوش. اما نبوت دستوری را با هدف دوگانه نشان می دهد: احیای حکومت مستقل و ساختن شهر اورشلیم. همانطور که عزرا در فصل 7 گزارش می دهد، اردشیر این را داده است: «آرتشیر، پادشاه پادشاهان، به عزرا کاهن، کاتب شریعت خدای آسمان: سلام. مقدر من است... هر چیز دیگری که برای خانه خدایت لازم است و برای تو راحت است، از گنج پادشاه می دهی... و تو ای عزرا به حکمت. از خدای خود که در اختیار شماست، قاضیان و قضات تعیین کنید تا بر تمامی مردمی که در استان آن سوی رودخانه هستند داوری کنند... و هر که شریعت خدای شما و قانون پادشاه را رعایت نکند، عدالت برای او اجرا خواهد شد. با غیرت» (عزرا. 26، 25، 20، 12:7 این دستور در سال 457 قبل از میلاد صادر شد. در آن زمان بود که شمارش هفتاد هفته و 2300 روز آغاز شد.

2300 بعد از ظهر و صبح 2300 = سال

-----
70 هفته = 490 سال، برای یهودیان قطع شده است
-----
457 ق.

سهبشبه

هفته گذشته

«بدانید و درک کنید: از زمان صدور فرمان بازگرداندن و ساختن اورشلیم تا مسح شدگان، شاهزاده، هفت هفته و شصت و دو هفته خواهد بود» (دان. 9:25)

فرشته به دانیال دستور داد که 62 + 7 هفته پس از تاریخ عزیمت را بشمرد. در کل 69 هفته. برای هفتاد، یک تا دیگر. چرا آخری را جدا کرد؟ زیرا این یک نوع مهر تضمینی نبوت است. گفت: اورشلیم تا شاهزاده مسح شده، هفت هفته و شصت و دو هفته خواهد بود. شاهزاده بهشت، عیسی، در پایان 62 + 7 هفته نبوت «مسح» خواهد شد. تاریخ نشان می دهد که چگونه این کار با دقت کامل انجام شد. 69 هفته عبارتند از:

69 هفته در 7 روز 483 = سال

شمارش نبوت در سال 457 قبل از میلاد آغاز شد. با افزودن 483 سال، داریم:

483 سال

|-----|

457 ق. 27 دی.

هنگام انجام محاسبات، ممکن است فکر کنید که در محاسبه اشتباه کرده اید، به عنوان $484 = 457 + 27$ سال. معلوم می‌شود که وقتی با شمارش تاریخ‌ها، از زمان قبل از میلاد به بعد می‌آید، باید به خاطر داشته باشید که سال صفر (0) وجود ندارد. اینگونه به حساب می‌آید: دوم قبل از میلاد، یکم قبل از میلاد، یکم بعد از میلاد، دوم بعد از میلاد. (بدون صفر). وقتی از 457 شروع می‌کنم و 483 سال زمان را اضافه می‌کنم، به این می‌رسم:

$$483 - 457 = 26$$

اما از آنجایی که صفر وجود ندارد، شمارش یک سال به جلو می‌رود: $27 = 26 + 1$ قبل از میلاد. حالا بدون نگرانی زیاد در مورد ریاضیات، اگر فقط به کلام خدا ایمان داشته باشیم، خواهیم دید که چگونه این نبوت تا آخر عمر محقق شد. در سال 27 قبل از میلاد، طبق گفته فرشته، شاهزاده باید مسح شود. مسح با روغن زیتون انجام می‌شد و نمادی از ریزش روح القدس بود. و تاریخ به ما می‌گوید که عیسی دقیقاً در سال 27 قبل از میلاد مسح شد، که دقیقاً با زمانی که برای ورود مسح شده در نبوت هفتاد هفته ذکر شده مطابقت دارد. هر آنچه که خدا در حدود 500 سال قبل از آن پیش بینی کرده بود، به شدت محقق شد. خدای ما فوق العاده است!

چهارشنبه

هفته گذشته - ادامه یافت

فرشته در مورد هفته آخر می‌گوید: «و او با بسیاری برای یک هفته عهد محکم خواهد بست. و در وسط هفته قربانی و تقدیم را متوقف خواهد کرد» (دان). (9:27 عیسی کسی بود که این پیمان را می‌بست. پولس به او به عنوان «میانجی عهد بهتر» اشاره می‌کند (عبرانیان 8:6). نبوت می‌گوید که در وسط هفته، قربانی را متوقف می‌کند. قربانی‌هایی که در زمان دانیال انجام می‌شد قربانی حیوانات و عمدتاً بره‌ها در محراب بود. هنگامی که عیسی می‌خواست خدمت خود را آغاز کند، یحیی تعمید دهنده به او اشاره کرد و گفت: "اینک بره خدا که گناه جهان را می‌برد" (یوحنا 1:29). او قربانی واقعی بود. این حیوانات فقط برای زنده نگه داشتن وعده الهی مبنی بر دادن پسر به عنوان بره در ذهن مردم نهادینه شد.

برای گناهان خود بمیرند وقتی پسر در قربانگاه صلیب کشته شد، قربانی حیوانات دیگر دلیلی برای ادامه نداشت. دیگر نیازی به برگزاری مراسمی با هدف حفظ ایمان به قربانی نبود. کار واقعی قبلاً انجام شده بود و کافی بود تاریخ را مرور کنیم تا ببینیم. فرشته این را به دانیال چنین پیشگویی کرد: "و در وسط هفته قربانی را متوقف خواهد کرد." هفته آخر دهه هفتاد در سال 27 بعد از میلاد آغاز شد. بنابراین، اواسط هفته گذشته، سه سال و نیم به بعد، ما را به سال 31 بعد از میلاد می‌برد. تاریخ تأیید می‌کند که عیسی درگذشت.

بر روی صلیب کالواری دقیقا امسال. پیشگویی فرشته در زمان مقرر محقق شد و صلیب صحت آن را تأیید می کند.

هدایایی که به پایان می رسد، نامی بود که به هدایای نان و شراب داده شد، که همچنین نشان دهنده مسیح بود. عیسی با اشاره به آنها به عنوان نمادها در هنگام خوردن شام آخر، در مورد نان گفت: "او آن را شکست و گفت: این بدن من است" (اول قرنتیان 11:24) و وقتی نوبت به شراب رسید: «پاله را گرفت و گفت: این جام عهد جدید در خون من است» (اول قرنتیان 11:25) و شراب هر دو نشان دهنده قربانی او بودند. بر روی صلیب، نان واقعی و شراب واقعی در مسیح تقدیم شد. اینها به عنوان تقدیم بر مذبح عبادتگاه تقدیم می شد. بنابراین، اصرار بر ارائه چنین هدایایی در محراب حرم به طور کامل معنای خود را از دست داد، گویی که منجی هنوز در راه است. از آن زمان به بعد، یاد قربانی از طریق مراسم شام مقدس که توسط عیسی قبل از مرگش برپا شده بود، برگزار می شود. دیگر نه با قربانی های مقدس عبری. به همین دلیل است که وقتی عیسی بر روی صلیب درگذشت، «پرده قدس از بالا به پایین دو نیم شد» (متی، 27:51)

پولس اظهار داشت که عیسی به پدر گفت: «قربانی و قربانی ها و قربانی های سوختنی و قربانی های گناه را نمی خواستی و از آنها لذت نمی بردی (که طبق شریعت تقدیم می شوند). اکنون گفت: اینجا هستم تا اراده تو را انجام دهم. اولی را برمی دارد تا دومی را استوار کند.» (عبرانیان 9، 10:8) و خدمات آن برداشته شد و خدمات مقدس بهشت برقرار شد، که در آن مسیح نه قربانی حیوانات، بلکه شایستگی های خون خود را که برای گناهکاران ریخته شده است، به خدا تقدیم می کند.

مرگ عیسی 483 سال

صلیب مسخ شده

|-----|-----|

457 ق. 27 دی. 31 دی

پنج شنبه

پایان هفتاد هفته

(1) چند هفته زمان برای یهودیان در نظر گرفته شد؟

ج: «هفتاد هفته بر قوم تو و بر شهر مقدست مقرر شده است.»
و. 9:24.

دیدیم که هفتاد هفته مربوط به 490 سال است. توجه داشته باشید که متن می گوید که آنها بر شهر شما حکم شده اند. دانیال یهودی بود و شهرش اورشلیم بود. در پایان زمان تعیین شده، پیام انجیل از اورشلیم تبعید خواهد شد.

هفته آخر دهه هفتاد با غسل تعمید عیسی آغاز می شد. او به مدت سه سال و نیم موعظه کرد و در اواسط هفته در سال 31 مرد.

خدمت او، که به شاگردان دستور داد تا انجیل را اعلام کنند، گفت: «بهرتر به سوی گوسفندان گمشده خاندان اسرائیل بروید» (متی 10:6) این دستور با کلام نبوت همخوانی داشت. آنها در هفته آخر بودند، هفت سال گذشته که در نبوت به عنوان مجزا برای یهودیان اشاره شده است. هنوز زمان آن بود که انجیل به شیوه ای خاص به آنها ارائه شود. آنها قوم برگزیده خدا بر روی زمین بودند. با این حال، پس از رستاخیز، عیسی به شاگردان خود اعلام می‌دارد که به زودی موعظه پیام دیگر تنها به مردم برگزیده محدود نخواهد شد: «بلکه هنگامی که روح القدس بر شما بیاید، قدرت خواهید یافت و برای من شاهد خواهید بود. هم در اورشلیم و هم در تمام یهودیه و سامره و تا اقصی نقاط جهان.» (اعمال رسولان 1:8) به طور قابل توجهی، لحظه ای که پس از آن یهودیان دیگر مردم مورد علاقه نبودند و موعظه به طور گسترده در سراسر جهان گسترش یافت، مرگ استفان بود. «پس استفان را سنگسار کردند که دعا کرد و گفت: خداوند عیسی روح مرا بپذیر. و به زانو افتاد و با صدای بلند فریاد زد: خداوندا، این گناه را بر آنها مگذار. پس از گفتن این سخن، به خواب رفت... در آن روز آزار و اذیت شدیدی بر کلیسایی که در اورشلیم بود برخاست. و همه به جز رسولان در نواحی یهودا و سامره پراکنده شدند... پراکنده شدگان به همه جا رفتند و کلام را اعلام کردند.» (اعمال 4: 1:8-59:7 او در سال 34 پس از میلاد درگذشت، دقیقاً زمانی که 490 سال یا هفتاد هفته پیش‌بینی شده در دانیال 9 به پایان رسید. سپس، واعظان انجیل توسط خود یهودیان از اورشلیم اخراج شدند. بدین ترتیب دوره ای که برای آنها به عنوان مردمی خاص جدا شده بود، به پایان رسید. نبوت محقق شد. با انتخاب خود آنها، دعوتی که برای آنها انجام شد و رد شد، اکنون به تمام نقاط زمین کشیده شد. سالها بعد، پولس گفت که انجیل «به همه موجودات زیر آسمان موعظه شده است» (کولسیان 1:23)

هفتاد هفته (490 سال)

-----|

فرمان

از

از اردشیر

مسح عیسی

در غسل تعمید کالواری استفان

-----|-----|-----|

457 ق. 31 د. 27d. دی.

تا اینجای کار، این نبوت محقق شده است. این به ما اطمینان می دهد که تفسیر زمان درست است. بنابراین، می توان با خیال راحت اشاره کرد که پایان 2300 بعد از ظهر و صبح چه زمانی خواهد بود.

جمعه

پایان 2300 بعد از ظهر و صبح

(1 در پایان 2300 بعد از ظهر و صبح چه اتفاقی می افتد؟

ج: «تا دو هزار و سیصد شب و صبح و قدس پاک خواهد شد» (دان. 14: 8)

قسمت اول این دوره را قبلاً مطالعه کرده ایم. هفتاد هفته بر قوم تو، یهودیان، مقرر شده است. آنها در سال 34 پس از میلاد به پایان رسیدند. برای اتمام 2300 روز، 1810 روز باقی می ماند:

$$2300 - 490 = 1810 \text{ روز} / \text{سال}$$

هفتاد هفته در سال 34 بعد از میلاد به پایان رسید، بنابراین، 2300 بعد از ظهر و صبح به پایان می رسد:

$$34 \text{d.C.} + 1810 = 1844 \text{d.C.}$$

در این زمان، همانطور که نبوت می گوید: "مقدس پاک خواهد شد" (دان. 8:14)

فرمان و حرم

اردشیر تا ساعت 2300 شب و صبح... تطهیر خواهد شد

|-----|
1844 D.C. 457 ق.

توصیه می کنیم دوباره درس این یکشنبه را بخوانید. در آنجا، با مقایسه دانیال 7 و 8، می بینیم که 2300 روز همچنین نشان دهنده زمانی است که دادگاه برای شروع قضاوت در آن تشکیل می شود: "دادگاه نشست و کتاب ها باز شد." 2300 شب و صبح در سال 1844 به پایان رسید. بنابراین در این زمان بود که کتابها در بهشت باز شدند و قضاوت آغاز شد. به همین دلیل است که خداوند اولین فرشته آخرالزمان را با این پیام فرستاد: "از خدا بترسید و او را جلال دهید، زیرا ساعت داوری او فرا رسیده است." (مکاشفه. 14:7) این زمان در سال 1844 فرا رسید.

از آن زمان، پیام اولین فرشته به شدت در سراسر جهان منعکس شده است و بسیاری را از نیاز به آمادگی برای حضور در برابر کرسی داوری خدا بیدار کرده است. او از شما دعوت می کند که به کار این فرشته بپیوندید و رسیدن قضاوت را به مردم اعلام کنید. اینکه همه ما با کار این فرشته متحد شویم، آرزوی بهشت است.

شنبه

"و قدس پاک خواهد شد" (دان. 8:14)

کلمه حرم در درجه اول به ساختمانی در بهشت اطلاق می شود که عیسی در آن کار می کند. او «خدمت عبادتگاه و خیمه حقیقی است که خداوند آن را بنیان نهاد و نه انسان.» «مسیح به قدسی که با دست ساخته شده بود وارد نشد... بلکه به خود آسمان وارد شد تا اکنون برای ما در حضور خدا ظاهر شود» (عبرانیان 8:2؛ 9:24). وقتی تطهیر حرم در بهشت شروع می شود، کار برای زدودن پلیدی آن شروع می شود. و چه چیزی آن را آلوده می کند؟ گناهان انسانها در کتابهایشان ثبت شده است. وقتی دادگاه می‌تشیند و کتابها باز می‌شوند، هدف خدا و مسیح این است که بتوانند سوابق گناهان مؤمنان را پاک کنند. این کار تا به امروز در حال انجام است - محو گناهان. اما عیسی نمی تواند گناهان ما را بدون اجازه ما پاک کند. از طریق توبه و ایمان، ما باید از گناهان روی زمین دور شویم، تا بتوانیم به درستی در بهشت پاک شون.

آیا منطقی است که امروز گناهی را پاک کنیم و فردا دوباره آن را ثبت کنیم؟ از سال 1844 عیسی تلاش کرده است تا روح خود را بفرستد تا قوم خود را به سمت دور شدن قطعی از هر گناه هدایت کند. متاسفم که دیگه کامنت نمیذارم خدا وعده داده است که با قوم خود عهدی ببندد که در آن گناهان آنها را محو خواهد کرد: خداوند می گوید: «این است عهدی که پس از آن روزها با خاندان اسرائیل خواهم بست. قوانین خود را در فهم آنها خواهم گذاشت و آنها را در دل آنها خواهم نوشت. من خدای آنها خواهم بود و آنها قوم من خواهند بود. و هر کس به همشهری خود تعلیم ندهد و نه برادر خود را، و نگوید: خداوند را بشناسید. زیرا همه مرا خواهند شناخت، از کوچکترین آنها تا بزرگ ترینشان. زیرا به گناهان ایشان رحم خواهم کرد و گناهان ایشان را دیگر به خاطر نمی آورم.» (عبری

(12-10:8 این کنسرت در چند روز اخیر برگزار می شود. همه کسانی که وعده عهد را قبول می کنند، گناهانشان پاک می شود. خداوند امروز ما را دعوت می کند که او را در آغوش بگیریم و در این کار مبارک شرکت کنیم. چگونه انجامش بدهیم؟ پذیرفتن عیسی به عنوان نجات دهنده خود، زیرا نوشته شده است: «پسر خدا، مسیح عیسی... بله و نه بود. اما در او آری بود... پس هر چه وعده های خدا باشد، در او بله است. زیرا به وسیله او آمین است برای جلال خدا.» (اول قرنتیان 20)، 19:1 آمین به معنای «چنین باشد»؛ وعده عهد جدید در عیسی «چنین باشد». هر کس با قلب خود به او ایمان داشته باشد و در ایمان استقامت کند، آمین خدا را در زندگی خود خواهد دید. او وعده را در خود خواهد داشت و گناهانش پاک می شود. آمین! ما عیسی را قبول داریم! این را برای ما انجام بده، پروردگارا!

درس - 4 قضاوت تحقیقی

خالق را بپرستید

آیه طلایی: "زیرا همه ما در برابر کرسی داوری مسیح ظاهر خواهیم شد" (رومیان. 14:10)

یکشنبه

طهارت حرم

1) در پایان دو هزار و سیصد بعد از ظهر و صبح چه اتفاقی می افتد؟ دانیال
8:14.

ج: «تا دو هزار و سیصد شب و صبح و حرم مطهر است».

هفته گذشته، زمانی را یافتیم که با کلمات نشان داده شده است: "تا دو هزار و سیصد شب و صبح و قدس پاک خواهد شد" (دان. 8:14). در این مطلب به بررسی واقعه نبوی می پردازیم: «حرم مطهر می شود». کلمه حرم ابتدا به عنوان خیمه ای که توسط موسی ساخته شده است درک می شود.

خدا گفته بود: "و مرا پناهگاه خواهند ساخت و در میان آنها ساکن خواهیم شد" (خروج. 25:8). کتاب مقدس به ما می گوید که او نسخه وفادار قدس واقعی است که در بهشت است. به موسی دستور داده شد: «ببینید، هر کاری را طبق الگویی که در کوه به شما نشان داده شده است انجام دهید» (عبرانیان. 8:5). تطهیر یعنی پاکسازی. طهارت حرم اعلام شده است، بنابراین، پاکسازی آن است.

قبلاً دیدیم که دو هزار و سیصد شب و صبح در سال 1844 به پایان رسید. در این زمان، مکان مقدس عبرانیان برای مدت طولانی وجود نداشت. این در سال 70 پس از میلاد توسط ارتش روم ویران شد، به طوری که سنگی بر سنگ دیگر باقی نماند و سخنان عیسی را برآورده کرد. بنابراین، این ساختمان نمی تواند تطهیر شود. حرمی که در زمان مقرر وجود داشته باشد و به طور کامل فعال شود، حرم بهشتی خواهد بود.

مسیح پس از رستاخیز، به آسمان عروج کرد و توسط خدا کاهن و «خیمه عبادتگاه و خیمه حقیقی که خداوند آن را بنیان نهاد و نه انسان» قرار گرفت (عبرانیان. 2:8؛ 10:5). در آنجا خواهد ماند، تا زمان «بازیابی همه چیز»، زمانی که به زمین باز خواهد گشت و وفاداران خود را برای همیشه فدی می دهد (اعمال رسولان. 21:3؛ جان، در رؤیاهای آخرالزمان، دید که عیسی در عبادتگاه بهشت، در کنار شمعدان های طلایی عمل می کند: «من برگشتم تا ببینم چه کسی با من صحبت می کند. و برگشتم، هفت شمعدان طلایی را دیدم. و در میان هفت شمعدان، یکی مانند پسر انسان» (مکاشفه. 13، 12، 1: بنابراین، حرمی که در نبوت به تطهیر آن اشاره شده است، فقط می تواند آسمانی باشد. چه چیزی محراب بهشت را آلوده می کند و کار پاکسازی را ضروری می کند؟ نمی توان تصور کرد که آسمان دارای هر نوع ناخالصی فیزیکی است - دژتا، آلودگی یا ویروس. اما به ما آموزش داده شده است که به نام عیسی برای گناهان خود از خدا بخواهیم. و او در این مکان خدمت می کند، آمرزش می گیرد و برای گناهانمان عدالت را به ما می دهد. آن ها

بنابراین، آنها باید همان چیزی باشند که به نوعی مقدسات بهشت را آلوده می کنند. از این، او نیاز به تطهیر دارد.

(2) کدام حریمی که عیسی در آن خدمت می کند باید تطهیر شود؟ عبری 9:24;

8:2.

الف.: «مسیح به عبادتگاهی که با دست ساخته شده بود، که شکلی از آن واقعی است، وارد نشد، بلکه به همان بهشت وارد شد.» او «خدمت قدس و خیمه حقیقی است که خداوند آن را بنیان نهاد و نه انسان»

دوشنبه

دادگاه تحقیقاتی از چه زمانی آغاز شد؟

(1) خداوند به کسانی که از گناهان خود توبه کردند و ایمان آوردند چه چیزی را وعده داد؟ اعمال رسولان 3:19.

ج: پس توبه کنید و تبدیل شوید تا گناهانتان پاک شود.

(3) درخواست داوود وقتی که به گناه خود نزد خدا اعتراف کرد چه بود؟ مزمور 51:1.

الف.: «خدایا به لطف خود بر من رحم کن. با توجه به کثرت رحمتت، گناهان مرا محو کن.»

اگر گناهان نیاز به پاک شدن دارند، دلیل است که در جایی نوشته شده است. کتاب مقدس می گوید که همه آثار ما در کتاب های بهشتی ثبت شده است. تو به سرگردانی من گفتی. اشک هایم را در بطری خود بگذار آیا آنها در کتاب شما نیستند؟» (مصور ۵۶:۸) در پیشگاه او یادگاری نوشته شده است برای آنانی که از خداوند می ترسند و نام او را به یاد می آورند» (مالزی 3:16) بنابراین، وعده خدا برای محو کردن گناهان مستلزم حذف سابقه آنها از این کتابها است. و چون آنها هستند که امروز آسمان را آلوده می کنند، وقتی محو شوند، حرم پاک می شود. پاک کردن حرم مستلزم پاک کردن گناهان از کتاب است.

دانیال که در رؤیا به آسمان رفته بود، گزارش داد: «قضاوت نشست و کتابها گشوده شد.» مضمون متن نشان می دهد که این صحنه در مکانی رخ داده است که خدای ابدی، که از این رو قدیم الایام توصیف می کند، ساکن است: «به نگاه کردن ادامه دادم تا اینکه تخت ها برپا شد و باستانی ایام نشست. جامه او مانند برف سفید بود و موهای سرش مانند پشم تمیز بود. تخت او، شعله های آتش...»

هزاران هزار نفر او را خدمت کردند و میلیون ها میلیون نفر در برابر او ایستادند. داوری نشست و کتابها گشوده شد» (دان. 10، 9، 7) دانیال دید که داوری در آسمان چه زمانی آغاز شد و در حضور خدا، کتابهایی که شامل پرونده گناهان انسانها بود گشوده شد. کار تحقیق در کتب و محو گناهان کسانی که خالصانه توبه کردند و ایمان آوردند آغاز می شد. قضاوت همراه با کار تطهیر حرم آغاز می شود. هر دو با هم می روند. دیدیم که

2300 بعد از ظهر و صبح در سال 1844 زمانی که کار تطهیر آغاز شد، به پایان رسید. بنابراین، نتیجه می‌گیریم که در همان تاریخ، دادگاه تحقیقاتی آغاز شده است. پدر «همه قضاوت را به پسر داد» (یوحنا 5:22) این بر عهده اوست که حکم هر فرد را تعیین کند: «محو گناهان و زندگی جاودانی» یا «محکومیت به مرگ ابدی». «همه ما در برابر کرسی داوری مسیح حاضر خواهیم شد» (روم. 14:10) هنگام ارزیابی پرونده خود چه خواهد گفت؟

سهشنبه

کدام پرونده‌ها در دادگاه تحقیق بررسی می‌شوند؟

1) وضعیت کسانی که به عیسی ایمان ندارند چگونه است؟

پاسخ: "کسی که به او ایمان آورد محکوم نمی‌شود، اما کسی که ایمان نمی‌آورد قبلاً محکوم شده است، زیرا به نام پسر یگانه خدا ایمان ندارد" (یوحنا. 3:18)

«مزد گناه مرگ است». "مرگ به همه مردم سرایت کرد، بنابراین... همه گناه کردند" (رومیان. 5:12؛ 6:23) بنابراین، اگر آنها از ایمان به عیسی امتناع ورزند، محکوم به فنا هستند. بنابراین، آنها نیازی به ارزیابی پرونده‌های خود در محاکمه تحقیقاتی که در سال 1844 آغاز شد، ندارند. در آن، فقط پرونده‌های کسانی که به عیسی ایمان آورده‌اند بررسی می‌شود. کتاب مقدس نشان می‌دهد که در موقعیت دیگری به پرونده شریران رسیدگی می‌شود. در پایان هزار سال آخرالزمان، عیسی آنها را زنده می‌کند و آنها را در اطراف تخت بزرگ سفید جمع می‌کند تا بتوانند اعلام حکم نهایی را علیه آنها بشنوند و مجازات شوند. «و من تاج و تخت را دیدم. و کسانی که قدرت قضاوت به آنها داده شده بود بر آنها نشستند. و جان کسانی را دیدم که برای شهادت عیسی و برای کلام خدا سر بریده شده بودند و وحش یا تصویر او را نپرستیده بودند و نشان او را بر پیشانی و دستهای خود نگرفته بودند. و هزار سال با مسیح زندگی کردند و سلطنت کردند. اما بقیه مردگان [شورور] زنده نشدند تا هزار سال تمام شد... و چون هزار سال تمام شد، شیطان از زندان خود آزاد می‌شود و برای فریب امت‌ها [اگر آنها] بیرون می‌رود. فریب او را می‌خورند، زیرا برانگیخته شده‌اند... و تخت بزرگ سفید و آن را دیدم که بر آن نشسته بود که زمین و آسمان از حضور او گریختند و جایی برای آنها یافت نشد. و مردگان بزرگ و کوچک را دیدم که در برابر تخت ایستاده بودند و کتابها گشوده شد. و کتاب دیگری گشوده شد که کتاب زندگی است. و مردگان بر حسب آثارشان بر اساس آنچه در کتابها نوشته شده بود داوری می‌شدند. و دریا مردگانی را که در آن بودند تسلیم کرد. و مرگ و جهنم مردگانی را که در آنها بودند، بخشیدند. و هر کس برحسب اعمال خود داوری شدند... و هر که در کتاب حیات نوشته نشده بود، به دریاچه آتش افکنده شد» (مکاشفه. 7، 5:20) این قضاوت نهایی است. بنابراین، قضاوت شریران یک کار مجزا و جدا از تحقیق است.

قضاوت نهایی	قضاوت تحقیقی از سال	چی:
بعد از هزار سال بد	1844	چه زمانی:
	مومنان	چه کسی قضاوت می‌شود:

پرونده کسانی که به عیسی ایمان آوردند در محاکمه تحقیقاتی که در سال 1844 آغاز شد، مورد ارزیابی قرار گرفت. آن شرور بعداً مورد توجه قرار خواهد گرفت. همانطور که مکاشفه می گوید، آنها پس از هزار سال شخصاً در برابر تخت سفید ظاهر می شوند.

انتخاب های امروز ما تعیین می کند که در کدام قضاوت شرکت کنیم. کجا خواهید بود؟
باشد که ما عیسی و فیض او را امروز انتخاب کنیم، همانطور که به ما تقدیم شده است، تا سهم خود را با صالحان داشته باشیم!

چهارشنبه

قاعده قضاوت

(1) با چه چیزی مورد قضاوت قرار خواهیم گرفت؟

الف: «این گونه سخن بگو و چنین کن، چنانکه باید بر اساس قانون آزادی دآوری شوی» (یعقوش، 2:12)

در هر دادگاهی، متهمان طبق قانون محاکمه می شوند. این ابزاری است که تعیین می کند آیا آنها مجرم هستند یا نه. متخلفان محکوم هستند. در دآوری بهشت هم همینطور است. مانند دادگاه های زمین، حکم قضاوت خدا قانون او، ده فرمان است. خداوند همیشه از انسانها انتظار وفاداری به شریعت خود را داشته است. حضرت موسی در مورد نافرمانی قوم اسرائیل به موسی گفت: «تا کی از احکام و احکام من امتناع خواهی کرد؟» (سابق).

(16:28) عیسی به ما نمونه ای از اطاعت از او داد. او گفت: "من احکام پدرم را نگاه داشتم" (یوحنا 15:10) و او تأیید کرد که تا ابد به قوت خود باقی خواهد ماند. من برای نسخ نیامده ام، بلکه برای تحقق بخشیدن. زیرا به راستی به شما می گویم تا آسمان و زمین از بین برود، یک ذره یا یک ذره از شریعت نمی گذرد تا همه چیز محقق شود. (متی، 18، 17، 5)

خداوند اعلام می دارد که همه با شریعت او دآوری خواهند شد: «زیرا هر که بدون شریعت گناه کرده باشد هلاک خواهد شد. و همه کسانی که تحت شریعت گناه کرده اند، توسط شریعت دآوری خواهند شد. زیرا کسانی که شریعت را می شنوند در حضور خدا عادل نیستند، اما کسانی که شریعت را انجام می دهند عادل خواهند شد» (رومیان، 13، 12، 2) و سخنان خدا تنها برای ارزیابی رفتار بیرونی ما مناسب نیست. «کلام خدا زنده و نیرومندتر و تیزتر از هر نیزه دولبه ای است که حتی تا شکاف روح و روح و مفاصل و مغز استخوان نفوذ می کند و بیننده افکار و نیات است. دل» (عبرانیان، 4:12) بنابراین، تنها کسانی که دلهايشان پاکیزه است، در قضاوت شایسته حیات جاودانی شمرده می شوند. هدف کلام مسیح دقیقاً این است: آماده ساختن ما برای قضاوت: «پایان هر آنچه شنیده شد این است: از خدا بترسید و احکام او را نگاه دارید. زیرا این وظیفه هر مردی است. زیرا خدا هر کار و هر چیز پنهانی را، خواه نیک باشد و خواه بد، به دآوری خواهد آورد.» (جامعه، 14، 13، 12) ای کاش تسلیم کلام خدا شویم تا آماده شویم!

پنج شنبه

چگونه می توانیم در دادگاه تایید شویم

دیروز دیدیم که به قلبی پاک نیاز داریم تا در داوری بهشت برای زندگی ابدی مناسب بدانیم. اما واقعیت این است که امروز همه مردها قلب کثیفی دارند. و با مشاهده شرارت در میان مردم، بسیاری مانند ایوب اعلام می کنند: "چه کسی می تواند پاک را از ناپاک بیرون آورد؟ هیچ کس!" (ایوب). (14:4) اما آنچه برای انسان غیر ممکن است با خدا ممکن است. "با خدا هیچ چیز غیر ممکن نیست" (لوقا).

(37:1 داستان مریم مجدلیه درسی عینی است که چگونه عیسی می تواند گناهکاران را تغییر دهد و آنها را در داوری توجیه کند. او در همان عمل زنا گرفتار شده بود، و سپس با خشونت توسط خاخام های خشمگین، مشتاقانه برای سرپیچی از استاد عیسی به خشونت کشیده شده بود. «و چون او را در میان گذاشتند، به او گفتند: «استاد، این زن در همان عمل در حال ارتکاب زنا گرفتار شد، و موسی در شریعت به ما دستور داد که چنین زنانی سنگسار شوند. پس چی میگی؟» (یوحنا. 8:4، 5) او نمی توانست به چیزی جز اجرای حکمش امیدوار باشد. قانون مشخص بود. شاهدان زیادی بر تخلق او وجود داشت. هیچ چیزی نمی توانست به نفع خود ارائه دهد. بهانه ای نیست.

بیچاره دهن باز نمیکنه دل پشیمان تنها امیدت به رحمت و محبت منجی است. ناامید نشد. او برای متفرق کردن متهمان اقدام کرد. گفت: هر که از شما بی گناه است اولین کسی باشد که به او سنگ بزند. و دوباره خم شد روی زمین نوشت. وقتی این را شنیدند، یکی یکی رفتند، از بزرگتر شروع کردند و به آخری ختم کردند: فقط عیسی و آن زن که وسط بود باقی ماندند. و عیسی راست شد و جز آن زن کسی را ندید، به او گفت: ای ای زن، مدعیان تو کجا هستند؟ کسی شما را محکوم نکرد؟ و او گفت: هیچ کس، پروردگارا. عیسی به او گفت: «من هم تو را محکوم نمیکنم. برو و دیگر گناه نکن.» (یوحنا. 8:7-11) از روی رحمت خود، عیسی به عنوان یک مدافع حکیم عمل کرد. از زن توبهکار دفاع و پاکسازی کرد. عشق او توسط او احساس شد و او را به یکی از وفادارترین پیروان خود تبدیل کرد. «آنچه بود همان چیزی است که هست.» «عیسی دیروز و امروز همان است. اگر امروز خیلی گناه داریم، او همچنان مدافع و وکیل ماست. و نه فقط ما، بلکه همه کسانی که به او ایمان دارند.

(1) عیسی در داوری بهشت به نفع ما چه موضعی می گیرد؟

ج: «ما یک وکیل نزد پدر داریم، عیسی مسیح، عادل. و او کفاره گناهان ماست و نه تنها گناهان ما، بلکه برای تمام جهان.» (اول یوحنا. 2، 2:1)

(2) چگونه عیسی را وکیل خود کنیم؟

ج: "هر که به او ایمان آورد محکوم نمی شود" (یوحنا. 3:18)

همه کسانی که با قلب خود به عیسی به عنوان تنها امید زندگی ابدی خود ایمان دارند، شرمند نخواهند شد. ناجی از آرمان آنها دفاع خواهد کرد، بر آنها غلبه خواهد کرد و آنها را نجات خواهد داد. آمین!

جمعه

اعتراف به عیسی

درست است که ما فقط باید به عیسی ایمان داشته باشیم تا او به عنوان مدافع ما عمل کند. اما ما باید بفهمیم که ثمرات باور واقعی چیست. به این ترتیب از تغذیه امید کاذب جلوگیری می‌کنیم. پدر یا مادری که واقعاً فرزند خود را دوست دارد، او را به عنوان فرزند خود در جامعه می‌پذیرد. همان کاری که کودک با والدینش می‌کند. او اعتراف می‌کند که پسر آنهاست و از آنها خجالت نمی‌کشد. حتی اگر فقیر باشند، از شرم در مقابل دوستان ثروتمندتر آنها را انکار نمی‌کند.

عیسی ما را به عنوان پسر پذیرفت. و به این ترتیب، او از ما انتظار دارد که او را به عنوان پدر ابدیت خود، نویسنده ایمان و دلیل امیدمان اعتراف کنیم. اگر او را دوست داشته باشیم و به او ایمان داشته باشیم، مطمئناً قبل از هرکسی که با او ارتباط برقرار می‌کنیم، ارتباط خود را با مسیح تشخیص خواهیم داد. و عیسی گفت: "هر که مرا در حضور مردم اعتراف کند، من نیز در حضور پدر خود که در آسمان است اعتراف خواهم کرد" (متی 10:32). با گفتار و اعمال خود می‌توانیم به او اعتراف کنیم یا او را انکار کنیم.

اگر امروز هنوز از او خجالت می‌کشیم و ایمان خود را پنهان می‌کنیم، از استهزاء دوستان یا آزار و تبعیض خویشاوندان می‌ترسیم، نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم که او در بهشت ما را اقرار کند. اگر ما هیچ تمایلی به راه رفتن با او در اینجا روی زمین نداریم، چگونه از همراهی او در بهشت لذت خواهیم برد؟ عیسی خواسته‌های ما را درک می‌کند و به آن احترام می‌گذارد، و به همین دلیل است که در دآوری آسمان به نام کسانی که از اعتراف کردن او در زمین امتناع می‌کنند، اقرار نمی‌کند. اگر چیزهای دنیا را ترجیح می‌دهید، او به حق انتخاب شما احترام می‌گذارد. فقط خدمات داوطلبانه را با انگیزه عشق بپذیرید. کسانی که در زمین به این امر اعتراف می‌کنند، در آسمان توسط او دفاع خواهند کرد.

شنبه

به کسانی که برنده می‌شوند

کتاب مقدس پر از وعده‌های پاداش برای کسانی است که پیروز می‌شوند. اگر چه ما سزاوار آن نیستیم، اما خداوند برای همه کسانی که در روی زمین با ایمان هستند، پاداشی آماده کرده است. همه افراد نجات یافته در بهشت موقعیت و کار یکسانی نخواهند داشت. عیسی گفت: «پاداش من با من است تا هر کس را برحسب کارش جبران کنم.» (مکاشفه 22:12) یوحنا که به آینده منتقل شد، گزارش داد که حتی شیرینان «هر کس بر اساس اعمال خود داوری شدند» (مکاشفه 20:13)

کارهای انسانها در کتابها ثبت شده است تا بتوان آنها را در قضاوت ارزیابی کرد: «یادبودی در پیشگاه او نوشته شد، برای کسانی که از خداوند می‌ترسیدند، و برای کسانی که نام او را به یاد می‌آوردند» (مالزی 3:16)

نام همه ایمانداران به عیسی در کتاب زندگی نوشته شده است. در زمان قضاوت مشخص می‌شود که نام ما باقی می‌ماند یا از آن حذف می‌شود. «کسی که پیروز شود جامه سفید خواهد پوشید و من هرگز نام او را از کتاب مقدس محو نخواهم کرد.

زندگی؛ و نام او را در حضور پدرم و فرشتگان او اعتراف خواهم کرد» (مکاشفه. 3:5)

ما با کارها نجات پیدا نمی کنیم، بلکه توسط آنها قضاوت می شویم. این به این دلیل است که کارها نتیجه یا ثمره ایمان هستند. خداوند یک بار به موسی گفت که به مصر برو زیرا از او به عنوان ابزاری برای آزادی قوم اسرائیل استفاده خواهد کرد. مدرکی مبنی بر اینکه او معتقد بود کلام هنگام سفر به آنجا ارائه شد. هر که واقعاً ایمان آورد از عیسی اطاعت می کند. پس اگر کسی از او اطاعت نکند، نشانه عدم ایمان است. یعقوب رسول نوشت: «ای انسان نادان، آیا می خواهی بدانی که ایمان بدون اعمال بی فایده است؟ ایمان خود را بدون اعمال نشان دهید و من ایمان خود را با اعمال خود به شما نشان خواهم داد» (یعقوبس. ۱۸، ۲۰:۲۰). ضرب المثل «ایمان دارم»، بلکه اعتقادی است که در قلب ریشه دارد، که انسان را بر می انگیزد تا عیسی را تنها امید خود قرار دهد و از هر آنچه او دستور می دهد اطاعت کند. با ایمانی مانند این، مرد ناپینایی که دستور عیسی را برای شستن چشمان خود در حوض سیلوام دریافت کرد، شفا یافت. او کلام را باور کرد، اطاعت کرد و خداوند او را بازگرداند.

قضاوت خدا انجیل را لغو نمی کند. این تعلیم که ما با ایمان نجات یافته ایم را تغییر نمی دهد. این فقط تعیین می کند که چه کسی ایمان واقعی برای نجات داشته است.

(1) چه طبقه ای از مردم وارد ملکوت بهشت می شوند؟

ج: «نه هر کس که به من می گوید: پروردگارا، پروردگارا! اما هر که اراده پدر من را که در آسمان است انجام دهد، به ملکوت آسمان داخل خواهد شد» (متی. 7:21)

انجام دهندگان کلام نجات خواهند یافت. و ما فقط در صورتی می توانیم از آن اطاعت کنیم که به عیسی ایمان داشته باشیم، به قدرتی که او به ما می دهد تا آن را در زندگی خود به انجام برسانیم. باشد که ما به کلام ایمان بیاوریم و آثار ما گواه این امر باشد! باشد که ما با ایمان به او پیروز باشیم!

درس - 5 اولین پیام فرشته - خالق را پرستش کنید

آیه طلایی: «او را پرستید که آسمان و زمین و دریا و چشمه‌های آب را آفرید» (Apoc. 14:7).

یکشنبه

خالق کیست؟

اولین پیام فرشته به ما دستور می‌دهد که خالق را پرستیم. بر اساس کتاب مقدس، موجودی به تنهایی همه چیز را آفرید: «خداوند، نجات دهنده شما، که شما را از رحم مادر آفرید، چنین می‌گوید: من خداوند هستم که همه چیز را می‌سازم، که تنها آسمانها را گسترانده و زمین را گسترانده است. [چه کسی با من بود؟]» (اشعیا 44:24) «خدا... اوست... که تنها آسمانها را گسترانده است... که اورس، شکارچی، و پلایدها و اتاق‌های جنوب را ساخته است. که کارهای بزرگ و غیرقابل بررسی و شگفتی‌های غیرقابل شمارش می‌کند» (ایوب 9، 8، 5، 2) «در ابتدا خدا آسمانها و زمین را آفرید» (پیدایش 1:1).

اگرچه او همه چیز را به تنهایی آفرید، اما خدا یک همراه با او داشت - مسیح. "او در ابتدا با خدا بود... بدون او هیچ چیز ساخته نشد" (یوحنا 1:2، 3) «زمانی که به دریا حد و مرزش داد تا آب فرمانش را نشکست. هنگامی که او پایه‌های زمین را بنا کرد، من با او بودم و شاگرد او بودم» (امثال 8:29، 30) «پسر خدا با پدرش همراه بود و در روند خلقت شرکت داشت. "جهان به وسیله او ساخته شد" (یوحنا 1:10) او خالق نبود، بلکه ابزاری بود که خدا همه چیز را به وسیله آن آفرید. "همه چیز به وسیله او ساخته شد" (یوحنا 3:1) او کلمه یا کلمه است (یوحنا 1:14) کلام خلاق پدر در دهان او بود و قدرت خلاق در اختیار او بود. به همین دلیل است که کتاب مقدس می‌گوید که «در او»، در مسیح، «همه چیز آفریده شد» (کولسیان 1:16) اما سرچشمه همه چیز خدا بود. او خالق است، کسی که همه چیز را به تنهایی و به وسیله مسیح خلق کرد. ساکنان آسمان تصدیق می‌کنند: «ای خداوند ما و خدای ما، تو لایق جلال و عزت و قدرت هستی. زیرا تو همه چیز را آفریدی و به اراده تو موجود و آفریده شد» (مکاشفه 4:11) «یَهُوَه، موجود ابدی، خالق همه چیز، شایسته پرستش و پرستش عالی ماست. بیا عبادت کنیم و سجده کنیم. در برابر خداوندی که ما را آفرید زانو بزنیم» (مزمور 95:6).

(1) خالق کیست؟

پاسخ: «در ابتدا خدا آسمانها و زمین را آفرید» (پیدایش 1:1).

دوشنبه

(1) چند خدا وجود دارد؟

پاسخ: «آیا شما معتقدید که خدا یکی است؟ تو خوب می‌کنی» (یعقوب 2:19).

از پیدایش تا مکاشفه، ارجاعات به خدا که در کتاب مقدس یافت می‌شود، همیشه به صورت مفرد، یعنی به یک شخص، انجام می‌شود. آیه اول کتاب مقدس می‌گوید: "در ابتدا خدا آفرید" (پیدایش 1:1). آیه اول کتاب مقدس می‌گوید: "خدا را خلق کردند" (جمع)، بلکه خدا را آفریدند مفرد. این در سراسر کتاب مقدس تکرار شده است:

«و خدا گفت انسان را به صورت خود بسازیم» (پیدایش 1:26). توجه داشته باشید که کتاب مقدس بیان می‌کند: «و خدا گفت» و نه «گفتند خدا». آیه نشان می‌دهد که چگونه یک نفر، خدا، شخص دیگری را دعوت می‌کند: «انسان را به صورت خود بسازیم». دیروز مطالعه کردیم که مسیح کسی بود که با خدا در خلقت شرکت کرد. سپس می‌فهمیم که این آیه خدا را یک شخص معرفی می‌کند که به مسیح، پسرش می‌گوید: "انسان را به صورت خود بسازیم".

هنگامی که خدا شریعت خود را به مردم تسلیم کرد، خود را نیز به عنوان یک شخص معرفی کرد: "به جز من خدایان دیگری نخواهید داشت" (خروج 20:3). «پیش از ما»، «پیش از من». مثلاً اگر کسی به یک لیوان نگاه کند و بگوید: «برای من است»، هیچ‌کس فکر نمی‌کند که لیوان برای یک گروه سه نفره است. فقط برای یک نفر است. این مفهوم که خداوند یک نفر است، نه دو یا سه نفر، برای رسولان چنان واضح بود که چندین بار در نوشته‌های خود آن را تکرار کردند:

«خدای واحد و میانجی است میان خدا و انسانها، یعنی انسان مسیح عیسی» (اول تیم. 2:5).

"خدای واحد و پدر همه که بر همه است" (افسیان 4:6).

"اما برای ما یک خدا وجود دارد، پدر" (اول قرنتیان 8:6) و به شما؟

سهشنبه

(1) تنها خدا کیست؟

ج: «پدر، زمان فرا رسیده است. پسر را جلال بده... و این است حیات جاودانی تا تو را که تنها خدای حقیقی و عیسی مسیحی را که فرستادی بشناسند» (یوحنا 17:3).

عیسی به طور مثبت اظهار داشت که پدرش تنها خداست. کلمه "بی نظیر" به ما می‌فهماند که دیگری وجود ندارد. غیر از پدر، خدایی وجود ندارد. عیسی در صحبت با فریسیان گفت: "گفتم من پسر خدا هستم" (یوحنا 10:36). هیچ‌کس بهتر از او نیست که او را تعریف کند. بنابراین، از سخنان خود او می‌فهمیم که:

"خدای واحد است، پدر"

"پسر خدا وجود دارد، خداوند عیسی مسیح." ایمان رسولان این بود:

"اما برای ما یک خدا وجود دارد، پدر" (اول قرنتیان 8:6).

«فیض، رحمت، سلامتی از جانب خدای پدر و از عیسی مسیح پسر پدر» (دوم یوحنا. 3: 1)

ما نمی‌توانیم از آیات دیگری از کلام خدا برای مخالفت با مکاشفه خود عیسی استفاده کنیم. در اینجا به آیات کتاب مقدس اشاره می‌کنیم که در آنها کلمه "خدا" مرتبط با عیسی است. خواننده بی دقت ممکن است بفهمد که کتاب مقدس نشان می‌دهد که عیسی یک خدا است. اما کتاب مقدس الهام شده با خود تناقض ندارد. معلوم می‌شود که نویسندگان هنگام انجام ترجمه‌های مختلف از کتاب مقدس، کلماتی را انتخاب می‌کردند که به نظر آنها به بهترین وجه می‌توانستند، زیرا با اعتقاد آنها هماهنگ بود.

بنابراین، آنها به تحریف آنچه در اصل واضح بود پایان دادند. ترجمه‌ها در نهایت تفاوت‌های کوچکی در رابطه با کتاب مقدس اصلی داشتند و خواننده را گمراه کردند. اما هر کس به سخنان عیسی در مورد این موضوع پایبند باشد، دلیلی برای اشتباه کردن ندارد. عیسی گفت: "من... حقیقت هستم" (یوحنا. 14:6) و تبیین کننده همه حقیقت است. و به یاد آورید که چه فرمود:

درباره پدر:

پدر، زمان فرا رسیده است. پسر را جلال بده... و این است حیات جاودانی تا تو را که تنها خدای حقیقی و عیسی مسیحی را که فرستادی بشناسند» (یوحنا. 17:3)

درباره خودش:

"گفتم من پسر خدا هستم" (یوحنا. 10:36)

بسیاری فکر می‌کنند که عیسی همان گونه که پدر است خدا بود. اما خود عیسی گفت که پدر از او بزرگتر است. بیایید متن یوحنا 14:28 را بخوانیم:

عیسی پاسخ داد: پدر بزرگتر از من است. یوحنا 14:23، 28

چهارشنبه

ترجمه‌های مدرن و سردرگمی‌های مدرن

در مطالعه دیروز ما مکاشفه عیسی را در مورد پدرش تنها خدا و او پرسش دیدیم. ما در مورد وجود متن‌هایی اظهار نظر کردیم که همانطور که در برخی از ترجمه‌های کتاب مقدس آمده است، منجر به خطا می‌شود. آنها عبارتند از: اول یوحنا 7:5 رومیان 9:5 تیتوس 2:13 جود 4: یوحنا 1:1؛ یوحنا 1:18؛ عبرانیان 1:8؛ ما در مورد برخی از آنها نظر خواهیم داد و وفادارترین ترجمه را به اصل ارائه خواهیم کرد. و با تعالیم مسیح در این زمینه هماهنگ است.

اول یوحنا 5:7

عبارتی که در آیه آمده است که می‌گوید: «سه نفر در زمین شهادت می‌دهند - پدر و کلام و روح القدس و آن سه یکی هستند» - در اصل کتاب مقدس وجود ندارد.

احتمالاً این متن در کتاب مقدسی که در دست دارید در گروه مربع ظاهر می‌شود (این علامت: [_] و تفسیر کتاب مقدس اورشلیم کاملاً روشن می‌کند که متن متعلق به اصل نیست - نگاه کنید به:

«متن 7-8 در Vulg.de یک برش (در اینجا در پراتز) اضافه شده است که از MSS یونان باستان، نسخه‌های باستانی و بهترین MSS Vulg. وجود ندارد، که به نظر می‌رسد براق حاشیه‌ای است که بعداً در متن معرفی شده است: «زیرا سه نفر هستند که شهادت می‌دهند (در آسمان: پدر، کلام و روح القدس، و این سه نفر یکی هستند، و سه نفر بر روی زمین شهادت می‌دهند): روح، آب و خون، و اینها سه یکی هستند.» کتاب مقدس اورشلیم، چاپ سوم، 2004 ص. 2132، 2133 (کامنت پاورقی اول یوحنا - 7:5 تأکید اضافه شده است)

متن را مطابق با وفادارترین نسخه اصلی بدون افزودن جمله بالا در زیر ارائه می‌کنیم:

«زیرا سه تا هستند که شهادت می‌دهند: روح، آب و خون، و هر سه در یک هدف متحد می‌آشوند.» اول یوحنا 5:7

متن اول یوحنا 5:7 با بخشی اضافه شده توسط انسان، که متعلق به اصل نیست، توسط بسیاری به عنوان دلیلی بر کتاب مقدس بودن آموزه تثلیث ارائه شده است.

اما وقتی آیه را بدون متن اضافه می‌خوانیم، کاملاً مشخص می‌شود که تثلیث وجود دارد. فقط از روح خدا، آب و خون صحبت می‌کند.

وفادارترین ترجمه اصل از دیگر متون بحث برانگیز را برای مراجعه شما تقدیم می‌کنیم. برای مطالعه عمیق‌تر این موضوع و تفسیر تمام آیات زیر با توجه به اصلها، مطالعه کتاب «اما برای ما فقط یک خدا وجود دارد، پدر» که توسط Editora 4 Anjos منتشر شده است را توصیه می‌کنیم.

"آنها پدرسالاران هستند و مسیح نیز از آنها فرود می‌آید. ستایش خدای همیشه که بر همه چیز است!" رومیان 5: 9

"به امید امید مبارک و ظهور جلال خدای بزرگ خود و نجات دهنده ما عیسی مسیح" تیتوس 2:13

«هیچ‌کس خدا را ندیده است. پسر یگانه که در آغوش پدر است، کسی است که او را آشکار کرد.» یوحنا 1:18

"زیرا افراد خاصی که مدت‌ها قبل به این محکومیت محکوم شده بودند، با تقلید وارد شده اند، مردان بی خدا، که فیض خدای ما، یگانه فرمانروای ما، و خداوند ما عیسی مسیح را به خواری تبدیل می‌کنند." یهودا 4.

"در ابتدا کلمه بود و کلمه در خدا بود و خدا کلمه بود و او در ابتدا در خدا بود" یوحنا 1:1

"تخت تو از آن خداست تا ابدالابد" (عبرانیان - 8: 1 رونویسی مزمور، 6: 45)

پنجشنبه

روح مقدس

اعتقاد رایج مسیحیت این است که روح القدس خدا، سومین شخص تثلیث است. اما چیزی که بسیاری نمی دانند این است که کلمه "تثلیث" حتی در کتاب مقدس وجود ندارد. اصل آن بت پرستی است. این از فرقه‌های مصریان، بابلی‌ها، آشوری‌ها، ایرانی‌ها و رومی‌ها می‌آید و پس از اینکه امپراتور کنستانتین مسیحیت را دین رسمی امپراتوری کرد، توسط رومیان به کلیسای مسیحی حواری معرفی شد. در آن زمان بود که کلیسای مسیحی تبدیل به کاتولیک (به معنای جهانی) شد و نام «حواری» و «رومی» را حفظ کرد زیرا دین رومیان بود. از این رو نام کلیسای حواری کاتولیک رومی است که تا به امروز باقی مانده است. این نتیجه آمیختگی دین بت پرستی است که دستور قساوت‌های عظیم (حتی قربانی کردن کودکان برای خدایان) و پرستش خورشید را با دین ناب مسیحی می‌داد. در اینجا دکترین اساسی آن است:

«راز تثلیث آموزه اصلی ایمان کاتولیک است. تمام آموزه‌های دیگر کلیسا بر این اساس است.» (راهنمای کاتولیک امروزی، صفحه 11).

مخالفان ما (پروتستان‌ها) گاهی ادعا می‌کنند که هیچ عقیده‌ای که به صراحت در انجیل بیان نشده است را نباید جزم کرد... اما خود کلیساهای پروتستان عقایدی را به عنوان تثلیث پذیرفته‌اند که در انجیل هیچ مرجع دقیقی برای آن وجود ندارد... (Revista Vida - کاتولیک، 10/30/50).

همچنین کتاب مقدس اعتقاد به روح القدس را به عنوان خدا مجاز نمی‌داند. وجود خود را به طور مثبت تأیید می‌کند. اما هیچ‌جا او را به عنوان یک شخص یا خدا معرفی نمی‌کند. عیسی آن را به یک نفس تشبیه کرد:

"و چون این را گفت، بر آنها دمید و به آنها گفت: روح القدس را دریافت کنید" (یوحنا، 20:22).

عیسی خود را به عنوان روح معرفی کرد:

«اینک، من بر در ایستاده‌ام و در می‌زنم. اگر کسی صدای من را بشنود و در را بگشاید، نزد او می‌آیم و با او غذا می‌خورم و او با من... هر که گوش دارد، آنچه را که روح به کلیساهای می‌گوید بشنود» (مکاشفه، 22، 3:20).

پولس در توضیح وضعیت یهودیانی که منجی را نپذیرفتند، گفت که عیسی روح است:

اما درک آنها سخت تر شد. زیرا تا امروز، هنگامی که عهد قدیم خوانده می شود، همان حجاب باقی می ماند، و به او آشکار نمی شود که در مسیح لغو شده است. آری، تا امروز، هرگاه موسی خوانده می شود، پرده ای بر دل هایشان کشیده می شود. اما اگر یکی از آنها به درگاه خداوند روی آورد، حجاب او برداشته می شود.» تا اینجا بیان می کند که وقتی یهودی به خداوند عیسی گروید، پرده ای که درک او را پنهان می کرد از بین می رود. سپس توضیح می دهد: «الآن خداوند روح است» (دوم قرنتیان، 3: 14-17)

خداوند عیسی روح است.

جمعه

تسلی دهنده

«و من از پدر دعا خواهم کرد و او یاور دیگری به شما خواهد داد تا تا ابد با شما باشد، روح راستی که جهان نمی تواند او را بپذیرد، زیرا نه او را می بیند و نه می شناسد. شما او را می شناسید، زیرا او با شما ساکن است و در شما خواهد بود.»

یوحنا 17، 14:16

عیسی به شاگردان گفت که آنها از قبل تسلی دهنده، روح حقیقت را می شناختند و دلیل آن را بیان کرد:

"شما او را می شناسید، زیرا او با شما ساکن است و در شما خواهد بود." یوحنا 14:17

عیسی کسی بود که با آنها زندگی می کرد. او به شاگردان این امکان را داد تا بفهمند که وقتی از تسلی دهنده صحبت می کند، از خودش صحبت می کند. کلمات زیر این ایده را تقویت می کند:

«من شما را یتیم نمی گذارم، نزد شما خواهم آمد.» یوحنا 14:18

در اینجا عیسی برای شاگردان روشن کرد که او کسی است که به عنوان تسلی دهنده باز خواهد گشت. اما هنوز هم ممکن است فکر کنیم که او به آمدن دوم خود اشاره می کند. عیسی برای جلوگیری از رسیدن شاگردان به چنین نتیجه ای، تصریح می کند:

«اما برای مدتی کوتاه، و جهان دیگر مرا نخواهد دید. اما تو مرا خواهی دید. چون من زنده ام، تو هم زنده خواهی بود.» یوحنا 14:19

کتاب مقدس اعلام می کند که وقتی عیسی برای بار دوم به زمین می آید، "هر چشمی او را خواهد دید" (مکاشفه 7: 1). این شامل همه افراد در جهان می شود. اما عیسی هنگام صحبت از آمدن تسلی دهنده گفت: «جهان دیگر مرا نخواهد دید. اما تو مرا خواهی دید.» بدیهی است که منظور او آمدن دوم خود به زمین نبود، بلکه به آمدنش به عنوان تسلی دهنده بود. آن وقت است که فقط مؤمنان او را بپذیرا می شوند. کلمه Spirit با توجه به بافت هر قسمت با معانی مختلفی استفاده می شود.

با این حال، هنگامی که به تسلی دهنده موعود اعمال می شود، به خدایی به نام «روح القدس» اشاره نمی کند، بلکه به خود مسیح اشاره می کند. روح "خدای سوم" نیست، و نه "شخص سوم تثلیث". "خدای واحد است"، یک شخص، "پدر" (اول قرنتیان، 8:6) دوتا نه سه

شنبه

غسل تعمید واقعی و خدای یگانه

بسیاری بر ایده تثلیث بر اساس متی 28:19 اصرار دارند:

"تعمید آنها به نام پدر و پسر و روح القدس". به نظر می رسد که این متن با متن اصلی مطابقت ندارد. بر اساس دقیقترین تحقیق در مورد نسخه‌های اصلی، متن صحیح همان است که در یادداشت‌های نویسنده قرن سوم، اوسیبوس قیصریه‌ای آمده است. او متی 28:19 را اینگونه ارائه می کند:

"پس بروید و شاگرد بسازید... آنها را به نام من تعمید دهید" متی 28:19 مطابق با اصل.

هر دانشجوی کتاب مقدس که متواضعانه شواهد را با هم مقایسه کند، می تواند تأیید کند که نسخه فوق صحیح است، زیرا تنها نسخه ای است که با ذکر تعمید ذکر شده در کتاب اعمال رسولان هماهنگ است. همه آنها به تعمید به نام عیسی اشاره می کنند. ما به عنوان نمونه به اعمال رسولان 2:37 و 38 اشاره می کنیم:

(ارسلان با اطاعت از دستور عیسی به چه نامی تعمید دادند؟)

چون «پطرس به آنها گفت: توبه کنید و هر یک از شما به نام عیسی مسیح برای آمرزش گناهان تعمید دهید و عطای روح القدس را دریافت خواهید کرد. ... پس کسانی که با کمال میل کلام او را پذیرفتند، تعمید یافتند. و در آن روز تقریباً سه هزار روح اضافه شدند.» ترس در هر جانی بود و عجایب و نشانه های زیادی به دست رسولان می شد. اعمال رسولان ۴۳، ۴۱، ۳۸:۲

(2) چند غسل تعمید وجود دارد؟

پاسخ: «خداوند واحد، ایمان واحد، تعمید واحد» افسسیان 5: 4

خداوند موعظه تعمید به نام عیسی را برکت داد به گونه ای که سه هزار روح تعمید یافتند. واضح است که خداوند مهر تایید خود را بر موعظه گذاشته است. این غسل تعمید بود که خداوند تأیید کرد، و تمام تعمیدهای دیگر در اعمال رسولان نیز به این نام انجام شد - نام عیسی. بنابراین، همه کسانی که روحانی هستند می توانند با خیال راحت نتیجه بگیرند که این تعمید اعلام شده در متی 28:19 بود. عیسی دستور تعمید را «به نام من» داد. رسولان اطاعت کردند و «به نام عیسی» تعمید را موعظه کردند. و خداوند موعظه این غسل تعمید را برکت داد و در اولین باری که اعلام شد، سه هزار روح اضافه کرد. بنابراین، می توان دریافت که متن "تعمید آنها به نام پدر، پسر و روح القدس" که در انجیل امروزی ما آمده است، یک تقلب حتی وحشتناک است، زیرا هیچ چیزی برای حمایت از آن وجود ندارد. بخش دیگری از کلمه. این مانند نت بدون کلید در موسیقی است: با تمام آیاتی که به این موضوع در کتاب مقدس می پردازند در تضاد است.

همانطور که از مطالعه کتاب مقدس می بینیم، این استدلال که تثلیث وجود دارد، بر اساس متی 28:19 به زمین می افتد و تنها حقیقتی که توسط مسیح نازل شده و توسط رسولان موعظه شده است، می درخشد. آنها گفتند: "زیرا اگر چه در آسمان و چه در زمین عده ای خدایان نامیده می شوند [چون خدایان بسیار و اربابان بسیار هستند]، اما برای ما یک خداست، پدر" (اول قرن‌تیان 6، 5، 8: و در ندای پیام فرشته اول: "او را بپرستید که آسمان و زمین و دریا و چشمه های آب را آفرید" (مکاشفه 14:7) ما دعوتی را می بینیم که خدای یگانه خالق را پرستش کنیم. ما عیسی را به عنوان نجات دهنده خود می پرستیم. بسیاری او را بدون گناه پرستش کرده اند، و ما می توانیم این کار را انجام دهیم. اما ما فقط پدر را به عنوان خالق می پرستیم.

(3پرستندگان واقعی چه کسی را پرستش خواهند کرد؟)

ج.: «اما ساعتی فرا می رسد و اکنون فرا رسیده است که پرستندگان واقعی پدر را پرستش خواهند کرد. در روح و در حقیقت؛ زیرا پدر به دنبال کسانی است که او را بپرستند» (یوحنا 20:23) آیا شما در میان آنها خواهید بود؟

درس - 6 پیام فرشته دوم

آیه طلایی: "فرشته دومی به دنبال او رفت و گفت: بابل بزرگ سقوط کرد، سقوط کرد، که همه امت ها را شراب خشم زناکاری خود را نوشیدند." مکاشفه 14:8

یکشنبه

(1 بعد از اینکه اولین فرشته پیام خود را اعلام کرد چه اتفاقی می افتد؟)

ج: "فرشته دومی به دنبال او رفت و گفت: بابل بزرگ سقوط کرد، سقوط کرد". (Apoc. 14:8)

به دنبال فرشته اول که برای همه ساکنان زمین پیام فرستاد، فرشته دوم ظاهر می شود. این که بعد از اول می آید نشان می دهد که پیامش اضافه بر اولی است. به عبارت دیگر، کسانی که قبلاً پیام فرشته دوم را پذیرفته اند، واقعاً آن را درک خواهند کرد. می توانیم مقایسه را با نردبان پله انجام دهیم. شما نمی توانید به پله دوم برسید بدون اینکه ابتدا قدم اول را طی کرده باشید. هفته گذشته در تلاش بودیم تا قدم اول را بشناسیم. این پیام چندین نکته مهم را به ما آموخت - از جمله:

-آن قضاوت در بهشت در جریان است و ما باید برای آن آماده شویم، زیرا ما نیز مورد قضاوت قرار خواهیم گرفت.
-این که خدا از ما انتظار دارد که او را به عنوان تنها خدای واقعی بشناسیم
هر دیگری

این دو حقیقت جهان مسیحیت را ثابت می کند. این به این دلیل است که آنها به باورهایی که عمیقاً در مسیحیت مدرن ریشه دارند حمله می کنند. ساده ترین مورد برای مشاهده آن چیزی است که مربوط به بخش دوم پیام فرشته اول است: "کسی را که آسمان و زمین و دریا و چشمه های آب را آفرید پرستش کنید". (Apoc. 14:7) ما در مطالعه هفته گذشته دیدیم که خالق یکی است - پدر، این تنها خداست. اما جهان مسیحی، تقریباً در تمامیت خود، به تثلیث اعتقاد دارد. تعمیم واقعی به نام عیسی است، اما جهان مسیحی «به نام پدر، پسر و روح القدس» تعمیم می دهد. مؤمن صادقی که این باورهای رایج را با کتاب مقدس مقایسه می کند، طبیعتاً در مورد کلیساهای می گوید: "او سقوط کرده است." به عبارت دیگر سقوط روحانی رخ داد. حقیقت کتاب مقدس رها شد و با دستور انسان عوض شد. اما فقط کسانی که پیام فرشته اول را درک کردند می توانند این را ببینند، وجود یک خدا، پدر (اول قرنیتیان، 6: 8) و یک تعمیم - به نام عیسی. فقط کسانی که آن را در اشتباه می بینند می توانند بگویند که کلیسای آنها سقوط کرده است. بقیه هیچ نوری در چنین پیامی نخواهند دید و آنچه را که می بینند تجزیه طلبانه و تفرقه افکن می خوانند. سپس یک تکان رخ می دهد. از اینجا می بینیم که نور پیام فرشتگان در مکاشفه 14 مترقی است و برای ما لازم است همانطور که خود را به ما نشان می دهد پیشرفت کنیم.

دوشنبه

"بابل بزرگ سقوط کرد، سقوط کرد" (مکاشفه. 14:8)

منشا بابل

بابلون از اصطلاح بابل گرفته شده است که به معنای "گیج" است. اولین باری که در کتاب مقدس با این اصطلاح مواجه می شویم در پیدایش است. داستان حکایت از آن دارد که نمرود، که نامش به معنای «عصیان» یا «سرکش» است، میخواست مردم را راهنمایی کند تا در مخالفت مستقیم با خدا عمل کنند. او مدت کوتاهی پس از سیل زندگی کرد. او می دانست که آفریدگار می خواهد انسانها زندگی کنند، نه در شهرها جمع شده اند، بلکه به خوبی در سراسر زمین توزیع شده اند: «خدا نوح و پسرانش را برکت داد و به آنها گفت: بارور شوید و زیاد شوید و زمین را پر کنید» (پیدایش. 1: 9). نمرود بر خلاف میل خود چندین شهر ساخت تا مردم پراکنده نشوند. کتاب مقدس می گوید که «آغاز پادشاهی او بابل، اریخ، اکد و عضا در سرزمین شینار بود. از همین سرزمین به آشور رفت و نینوا، بچوبوتیب، کاله و رشم را بین نینوا و کاله (این شهر بزرگ است) بنا کرد» (پیدایش. 10-12).

(1) اولین شهری که نمرود ساخت؟

ج.: «آغاز پادشاهی او بابل بود» (پیدایش. 10:10).

نمرود در اولین شهری که ساخت، به دنبال ساخت بنای تاریخی بود که بزرگترین نمونه برای سرپیچی از دستورات خدای آسمان باشد. برای انجام برعکس آنچه خداوند فرمود - پراکنده شدن بر روی زمین، ساخت برجی را که نام آن شهر است پیشنهاد کرد: «به یکدیگر گفتند؛ حالا بیا آجر بسازیم و خوب بسوزانیم. آجرها به عنوان سنگ و قیر به عنوان ملات عمل می کردند.

و گفتند: بیایید برای خود شهر و برجی بسازیم که بالای آن به آسمان برسد و نامی برای خود بسازیم که بر روی زمین پراکنده نشویم. سپس خداوند نازل شد تا شهر و برجی را که بنی آدم می ساختند ببیند. و گفت: اینک مردم یکی هستند و همه یک زبان دارند. و این همان کاری است که آنها شروع به انجام می کنند. اکنون هیچ محدودیتی برای هر کاری که قصد انجام آن را دارند وجود نخواهد داشت.

بیا بریم پایین و اونجا زبانشون رو قاطی کنیم که زبان همدیگه رو نفهمند. پس خداوند آنها را از آنجا بر روی تمام زمین پراکنده کرد. و ساختن شهر را متوقف کردند. از این رو نام آن را بابل نامیدند، زیرا خداوند در آنجا زبان تمام زمین را در هم ریخت و از آنجا خداوند ایشان را بر روی تمام زمین پراکنده کرد.» (پیدایش. 9-11:3)

بابل، نام برج و شهری که در مخالفت با خدا ساخته شده است، نه تنها به نمادی از سردرگمی، بلکه همچنین برای شورش آشکار علیه دستورات او تبدیل شد.

برای تأمل: «تأثیر ساختن شهرها توسط نمرود بر جامعه تا به امروز چه بوده است؟ کیفیت زندگی انسان در شهرها چگونه است؟

آیا خدا درست می گفت که به انسان گفت روی زمین پراکنده شوید؟ آیا این یک دستور نامناسب بود یا ابراز عشق؟

سهشنبه

بابل باستان

شریران دوران باستان چنان از خدا دور شدند که نمرود را به عنوان یک خدا ستایش کردند. نه تنها این، بلکه همسرش سمیرامیس و پسر این وصلت به نام تموز را نیز خدایی کردند. بنابراین، این سه، پدر، مادر و پسر شروع به پرستش کردند. پرستندگان این تثلیث سه نفره شهری با نامی شبیه بابل - بابل تأسیس کردند. این به نماد ظلم، ظلم و سرپیچی از خدای بهشت و حکومت او تبدیل شده است. پیامبر در مورد سقوط بعدی این شهر گفت: «خودتان را برای محاصره بابل قرار دهید، ای همه کمان‌کنندگان. به سوی او شلیک کن، به تیرها رحم نکن، زیرا او به خداوند گناه کرده است. به خاطر شمشیر ستمگر... چگونه چکش از تمام زمین قطع شده است! خود را در مقابل آن در اطراف محاصره کنید، اجازه ندهید کسی از آن فرار کند. بر اساس کارش به او بپردازید. با توجه به تمام کارهایی که او انجام داده است، با او چنین کنید. زیرا او به فدوس اسرائیل متکبرانه عمل کرد» (ارم. 29، 23، 16، 14:50)

در بابل نمرود و خانواده‌اش به نام‌های بل، ایشتار و مردوک، خدایان بابلی پرستش می‌شدند. عبادت از طریق تصاویر حکاکی شده انجام می‌شد. رئیس، پادشاه بابل به عنوان نماینده خدا بر روی زمین در نظر گرفته شد. بابل که در مخالفت با خدای آسمان راضی نبود، سعی کرد همه ملل زمین را وادار کند که شکل دین او را بپذیرند. این عمل به زبانی نمادین در سخنان ارمیا بیان شده است: «بابل جامی طلایی بود که تمام زمین را مست کرد. ملتها از شراب او نوشیدند. از این رو امت‌ها از خود بیزارند» (ارم. 7: 51)

(1) خداوند به بابل چه وعده ای داده است؟

الف.: خداوند می‌گوید: «من بابل و تمامی ساکنان کلد را در برابر چشمان شما به خاطر تمام بدی‌هایی که در صهیون کردند، جبران خواهم کرد» (ارم. 51:24)

بابل با قضاوت خدا مورد بازدید قرار خواهد گرفت. به‌عنوان مجازات شرارتی که انجام داده بود، و مردم را از خدا دور می‌کرد و با ظلم بر ملت‌ها سلطنت می‌کرد، به کلی نابود می‌شد. پیامبر در توضیح ویرانی که بر آن شهر خواهد آمد، گفت: «خداوند می‌گوید: «همان‌طور که خداوند سدوم و عموره و شهرهای مجاور آنها را واژگون کرد، هیچ‌کس در آنجا ساکن نخواهد شد و پسر انسان در آنجا ساکن نخواهد شد.» (ارم. 50:40) در واقع بابل ویران شد و تا به امروز هرگز بازسازی نشده است. اخیراً صدام حسین دیکتاتور کار بازسازی شهر را آغاز کرد، اما تلاش او با خلع شدن او از تاج و تخت توسط ارتش آمریکا متوقف شد. کلام خدا شکست نمی‌خورد. بابل دیگر هرگز ساخته نخواهد شد.

برای تأمل: آیا در هر زمانی حکومتی وجود داشت که با خدا مخالفت کند و برای همیشه رونق داشته باشد؟ اگر بابل در آن زمان نبود نمی شد، جهان امروز چگونه بود؟ آیا نابودی بابل یک عمل هوس آمیز خدا بود یا یک عمل عشقی به بشریت؟

چهارشنبه

"بابل بزرگ سقوط کرد، سقوط کرد" (مکاشفه. 14:8)

بابل مدرن

در مکاشفه، خدا آشکار می کند که، اگرچه شهر بابل هرگز نباید دوباره ساخته شود، یک سیستم مذهبی دروغین، با الگوبرداری از شهر باستانی، پدید می آید و نقش مشابهی را در دوران مدرن ایفا می کند. برای اینکه کسی فریب او را نخورد و به ویرانی که در انتظارش است منجر نشود، از طریق نمادهایی ویژگی هایی را آشکار کرد که به ما امکان می دهد او را شناسایی کنیم.

(1) "بابل بزرگ" در مکاشفه کیست؟

ج: «و مرا با روح به بیابان برد، و زنی را دیدم که بر جانوری قرمز رنگ نشسته بود که پر از نامهای کفرآمیز بود و هفت سر و ده شاخ داشت. و آن زن جامه ارغوانی و قرمز بر تن داشت و به طلا و سنگهای قیمتی و مروارید آراسته شده بود و جامی زرین در دست داشت که مملو از زشتیها و پلیدیهای زنا بود. و بر پیشانی او این نام نوشته شده بود: اسرار، بابل بزرگ، مادر فاحشه ها و مکروهات زمین. و دیدم که آن زن از خون مقدسین و خون شاهدان عیسی مست بود. و وقتی آن را دیدم، بسیار شگفت زده شدم.» مکاشفه 6-3:17

بابل به عنوان یک زن معرفی می شود. در نمادگرایی کتاب مقدس، زن به معنای کلیسا است. پولس به قرنطیان گفت:

«زیرا با حسادت خدا به شما حسادت می کنم. زیرا من تو را آماده کرده ام تا تو را به عنوان یک باکره خالص به یک شوهر، یعنی به مسیح تقدیم کنم.» دوم قرنطیان 11:2

یک زن باکره نماینده کلیسای مسیح است که به مسیح وفادار است. فاحشه باید خلاف آن را نمایندگی کند، کلیسایی که به مسیح و حقیقت او خیانت می کند. مانند؟ تعلیم آموزه هایی برخلاف تعالیم کلام او. بابل بزرگ چنین کلیسایی است، زیرا بر پیشانی آن برچسب "مادر فحشا" نشان داده شده است. او خود را "مادر" می نامد. برای او، سایر کلیساها خواهران او نیستند، بلکه دختران او هستند. کدام کلیسا عنوان "کلیسای مادر مقدس" را به خود می گیرد؟ اگر نماد هنوز به اندازه کافی واضح نبود، برای برخی، برای شناسایی کامل بابل بزرگ، در مورد او نیز گفته می شد: "زن از خون مقدسین و خون شاهدان عیسی مست بود." این نماد جایی برای شک و تردید برای ما باقی نمی گذارد. یک کلیسای واحد، علاوه بر تعلیم جزمات خلاف کلام خدا، در تاریخ خود لکه ای از قتل را نیز به همراه دارد.

از بیش از صد میلیون نفر که به کتاب مقدس اعتقاد دارند: کلیسای حواری کاتولیک رومی. این تنها موردی است که تمام ویژگی‌های نشان داده شده در نماد را برآورده می‌کند. او "بابل بزرگ" است.

پنج شنبه

"بابل بزرگ سقوط کرد ، سقوط کرد " (مکاشفه. 14:8)

بابل -مادر و دختران

عهد عتیق مردمان دیگر، به ویژه آنهایی را که از او و سیستم حکومتی او حمایت کردند، به عنوان «دختران» بابل نامیده است. نمونه‌ای را در مزامیر می‌بینیم: «خداوندا، روز اورشلیم را بر ادومیان به خاطر بیاور، زیرا گفتند: آن را نابود کن، تا پایه‌هایش نابود کن. او! دختر بابل، ویرانگر. خوشا به حال کسی که همان گونه که به ما کردی به تو خواهد داد.» (مزمور. 8) ۱۳۷:۷،

ادومیان از نوادگان عیسو، برادر یعقوب بودند، نام یعقوب توسط مسیح به اسرائیل تغییر یافت و قومی را که این نام را یدک می‌کشند به وجود آورد. بنابراین، ادومیان و بنی‌اسرائیل از نسل دو برادر بودند - آنها قومی برادر بودند. اما کتاب مقدس در اینجا ادومیان را دختر بابل می‌نامد. او آنها را "دختر" نمی‌نامد زیرا آنها از نظر جسمانی از فرزندان بنیانگذاران بابل بودند. آنها مانند بنی اسرائیل از نسل ابراهیم و اسحاق بودند. با این حال، به دلیل حمایت آنها از بابل در ظلم او بر قوم خدا و رفتار مشابه آنها، در اینجا آنها را فرزندان بابل به معنای معنوی می‌نامند. بنابراین، در زمان‌های قدیم، بابل، مادر، شهر شرور که دین دروغین را بر مردم تحمیل می‌کرد، و دخترانی که دختران روحانی او بودند و از رفتار او پیروی می‌کردند، وجود داشت.

(1) کلمه "سقوط" چند بار در پیام فرشته دوم آمده است؟

ج.: "بابل بزرگ سقوط کرد، سقوط کرد. (Apoc. 14:8) "

بابل دوبار سقوط نکرد. تاریخ به سقوطی واحد و قطعی اشاره می‌کند. "آنچه بوده است، خواهد بود... هیچ چیز جدیدی در زیر خورشید وجود ندارد" (اکل. 1:9).

"دو سقوط" بابل وجود نخواهد داشت. پس چگونه می‌توانیم تکرار کلمه "سقوط" را در پیام فرشته دوم درک کنیم؟ خدا هیچ چیز را تصادفی نمی‌نویسد. نسخه اصلی کتاب مقدس این کلمه را دو بار ارائه می‌دهد: "افتاد، افتاد". اگر به معنای دو سقوط نباشد، این عبارت نه تنها به معنای سقوط بابل است، بلکه به معنای سقوط کسی است که ممکن است به همین نام خوانده شود. ما در درس دیروز مطالعه کردیم که بابل بزرگ کیست. اما امروزه به راحتی می‌توان دریافت که سازمان‌های مذهبی دیگری نیز وجود دارند که همان آموزه‌ها را آموزش می‌دهند و از همان اصول بابل مادر پیروی می‌کنند. مانند ادومی‌ها، همه آنها که یکشنبه، تثلیث، جاودانگی روح و سایر آموزه‌های موعظه شده توسط کلیسای مادر بابلی را موعظه می‌کنند، دختران او هستند. و سقوط او نیز در پیام فرشته دوم اعلام شده است.

(2) هنگامی که پس از مطالعه پیام فرشته دوم متوجه شدم که سازمان مذهبی من از اصول بابل پیروی می‌کند، چه باید بکنم؟

ج: "بابل بزرگ سقوط کرد، سقوط کرد... ای قوم من از او بیرون آید تا شریک گناهان او نشوید و گرفتار بلاهای او نشوید" (Apoc. 18:2, 4).

جمعه

آیا روح گناهکار فناپذیر است یا فانی؟ آیا هوشیاری پس از مرگ وجود دارد؟

دیروز نظر دادیم که یکی از اشتباهاتی که توسط کلیسای مدرن بابلی موعظه شده است جاودانگی روح است. امروز با توجه به کتاب مقدس به این موضوع مهم خواهیم پرداخت. خداوند انسان را جاودانه آفرید. او این وضعیت را تنها زمانی از دست می‌داد که از فرمان او سرپیچی می‌کرد: «خداوند خدا به مرد امر کرد و گفت: «از هر درخت باغ آزادانه بخور. اما از درخت معرفت خیر و شر، از آن نخورید، زیرا در روزی که از آن بخورید حتماً خواهید مرد» (پیدایش. 2:16، 17).

داستان نافرمانی آدم و حوا، اخراج آنها از باغ و تحقق این جمله را می‌دانیم: «تمام روزهایی که آدم زندگی کرد نهصد و سی سال بود. و او مرد» (پیدایش. 5:5).

(1) آیا پس از سقوط آدم، انسانهای جاودانه ای وجود داشته اند یا مرگ به همه انسانها سرایت کرده است؟

ج: «بنابراین، همانطور که گناه به وسیله یک انسان وارد جهان شد، و به وسیله گناه مرگ، به همین ترتیب مرگ بر همه مردم سرایت کرد، زیرا همه گناه کردند» (رومیان. 5:12).

بنابراین هیچ گناهکار فناپذیری وجود ندارد. خدا گفت: «نفسی که گناه می‌کند، می‌میرد» (حزک. 18:20). روح گناهکار جاودانه نیست. برای بازگرداندن جاودانگی از دست رفته توسط گناهکار، خدا مجبور شد پسرش عیسی را بفرستد تا برای انسان گناهکار بمیرد. "منجی ما مسیح عیسی که مرگ را نابود کرد و زندگی و جاودانگی را به وسیله انجیل آشکار ساخت" (دوم تیم. 1:10). مرگ منجی ما ممکن است زندگی کنیم. این تنها راه بازبازی جاودانگی است. اما کلیساهای رایج امروزی می‌آموزند که پس از مرگ، روح انسان همچنان در مکان‌هایی مانند بهشت، جهنم یا برزخ در حالت خودآگاه باقی می‌ماند. چنین آموزشی هیچ پشتوانه‌ای از کتاب مقدس ندارد. خداوند در مورد مرگ صحبت می‌کند: «روح او می‌رود و به زمین باز می‌گردد. در آن روز افکارشان نابود می‌شود» (مزمور. 146:4). بنابراین در مرگ آگاهی وجود ندارد. عیسی با اشاره به مرگ ایلعازر، آن را به خواب تشبیه کرد و گفت: «ایلعازر، دوست ما، می‌خوابد... پس شاگردان به او گفتند: خداوند، اگر بخوابد، خوب می‌شود. اما عیسی درباره مرگ او صحبت کرده بود. اما آنها فهمیدند که او از بقیه خواب صحبت می‌کند. سپس عیسی به آنها گفت: ایلعازر مرده است.» (یوحنا. 11:11-13).

شنبه

خلاصه

در این هفته دیدیم که پیام فرشته دوم به دنبال پیام اول است و بر آن افزوده می شود. ما متوجه می شویم که خدا از ما انتظار دارد که در نور متری او قدم برداریم. برای اینکه بتوانیم پیام دوم را به درستی درک کنیم، باید با ایمان به پیام فرشته اول، تجربه اطاعت را داشته باشیم.

ما می دانیم که بابل مدرن ادامه بابل باستان است. یک سیستم مذهبی دروغین که پرستش تصاویر، آیین تثلیث، در نظر گرفتن پادشاه خود را به عنوان جانشین خدا بر روی زمین تحمیل می کند. این در حال حاضر در کلیسای حواری کاتولیک رومی تجسم یافته است. اما او تنها نیست، او دختران، کلیساهایی دارد که مانند او در چشمان خدا افتاده اند، آموزه های نادرست را آموزش می دهند و مردم را از کتاب مقدس دور می کنند. همه آنها دختران بابل نامیده می شوند و سقوط آنها نیز در پیام فرشته دوم اعلام شده است.

ما همچنین دیدیم که طبق کتاب مقدس، وضعیت مردگان چگونه است، و چگونه این حقیقت با آموزه های معنویت گرایی و کلیساهای محبوب که مردگان فرصتی دوباره برای جبران اشتباهات خود پس از مرگ خواهند داشت، در تضاد است. کلام خدا واضح است: «زیرا زنده‌ها می‌دانند که خواهند مرد، اما مردگان چیزی نمی‌دانند و از این پس پاداشی ندارند. چون یادش فراموش شد هم عشق و هم نفرت و هم حسادت شما قبلاً از بین رفته است. و از این پس در هیچ کاری که در زیر آفتاب انجام می شود تا ابد سهمی ندارند» (اککل. 9: 5، 6). برای مردم یک بار مقرر شده است که بمیرند و پس از آن داوری شود" (عبرانیان 9:27). در این زندگی است که ما سرنوشت ابدی خود را تعیین می کنیم. این آموزه که مردان شانس دوم پس از مرگ دارند، خطرناک ترین است، زیرا باعث می شود که مردان برای زندگی ابدی در این زمان آزمایش آماده نشوند و روح خود را برای همیشه از دست بدهند. این آرزوی دشمن جان ماست. اما خدا را شکر که از طریق کلام خود به ما هشدار داد تا فریب نخوریم و نجات یابیم! و باشد که ما از توصیه های خدا و بهشت پیروی کنیم، زیرا می دانیم که به هر نحوی با سازمان هایی که این خطاها و خطاهای دیگر را آموزش می دهند پیوند داریم: "ای قوم من از او بیرون بیاید تا در گناهان او شریک نباشید. و تا گرفتار بلاهای آنان نشوید!" (مکاشفه 4، 2:18 خدا تو را حفظ کند.

درس - 7 پیام فرشته دوم - ادامه یافت

آیه طلایی: "فرشته دومی به دنبال او رفت و گفت: بابل بزرگ سقوط کرد، سقوط کرد، که همه امت ها را شراب خشم زناکاری خود را نوشیدند." مکاشفه 14:8

یکشنبه

«بابل که همه امتها را شراب خشم زناای خود نوشاند.»

مکاشفه 14:8.

آیه به زمانی اشاره می کند که بابل همه ملت ها را از شراب خشم نوشیده است . برای درک زمان، باید بدانیم که شراب چیست.

(1) عیسی آموزه خود را با چه چیزی مقایسه کرد؟

ج: هر که از آبی که به او می دهم بنوشد هرگز تشنه نخواهد شد. برعکس، آبی که به او می دهم، در او چشمه آبی خواهد شد که برای حیات جاودانی سرچشمه می گیرد» (یوحنا، 4: 14)

مانند آبی که خسته را تازه می کند، این آموزه مسیح برای روحی است که بار گناه دارد و تشنه زندگی ابدی است. سخنان پاک او که مژده امید و مغفرت است به آب تشبیه می شود آن هم پاکی که فقط برای بدن مفید است. شراب بر خلاف آب، قضاوت مصرف کنندگان را مست می کند و منحرف می کند. کتاب مقدس می گوید که نوح «شراب را نوشید و مست شد. و او در خیمه خود برهنه بود» (پیدایش 9:21). شراب مسخره کننده است و نوشیدنی قوی همزن. و هر که در آنها خطا کند، عاقل نیست» (امثال 20:1 و خدا به هارون دستور داد: «نه تو و نه پسرانت با تو شراب و مشروب مشروب ننوش، چون به خیمه ملاقات وارد می شوی، میادا بمیری» (لاویان، 10:9)

از آنجایی که آب نمایانگر آموزه ناب مسیح است، شراب باید نمایانگر آموزه های دروغین باشد که درک معنوی را منحرف می کند و شخص را از مسیر زندگی ابدی منحرف می کند. آخرالزمان از این مقایسه استفاده می کند. به همین دلیل است که می گوید بابل از شراب «نوشید».

ما در درس هفته گذشته دیدیم که بابل کلیسایی است که به جای کلام ناب مسیح، آموزه ها، عقاید انسان ها را آموزش می دهد. او با آموزش اشتباهات دیگران به آنها شراب می دهد. این معنای اصطلاح "شراب را برای نوشیدن داد" است.

دوشنبه

«بابل که همه امته‌ها را شراب خشم زنای خود نوشاند.»

مکاشفه. 14:8

شنیدن داستان‌هایی از افرادی که پس از مست شدن، بسیار خشن شده‌اند، معمول است. خدا از حقایق زندگی روزمره ما استفاده می‌کند تا حقایق معنوی را به ما بیاموزد. همان چیزی که در زندگی جسمانی اتفاق می‌افتد در معنای معنوی نیز اتفاق می‌افتد. آموزه‌های خلاف کلام خدا توسط خود شیطان ایجاد می‌شود، که می‌خواهد ویرانی ابدی ما را به وجود آورد. کسانی که آنها را دریافت می‌کنند، در نهایت از روح او الهام می‌شوند، و همانطور که او و فرشتگانش بر علیه مسیح، اعطاکننده حقیقت، خشمگین بودند، آنها نیز بر قدیسان خدا خشم خواهند داشت. آنها را مورد آزار و اذیت قرار خواهند داد و به دنبال کشتن آنها خواهند بود.

متن مکاشفه می‌گوید که بابل به مردم می‌دهد تا شراب خشم بنوشند. درک این موضوع کار سختی نیست. رهبران کلیسای کاتولیک در گذشته از کسانی که عقاید آنها را بر خلاف کلام خدا نمی‌پذیرفتند عصبانی بودند. به همین دلیل مقدسین را مورد آزار و اذیت قرار دادند و کشتند. و بابل همان شراب خشم را «امته‌ها می‌نوشاند». این بدان معناست که زمانی خواهد رسید که رهبران ملل مختلف با همان روحیه عدم تحمل مذهبی آغشته شوند. آنها خشمگین می‌شوند و به دنبال کشتن کسانی هستند که ایمان آورده و حق را تبلیغ می‌کنند. احکامی از سوی دادگاه‌های قانونگذاری صادر خواهد شد که دستور آزار و اذیت و مرگ پیروان مسیح را صادر می‌کند. کتاب مقدس می‌گوید. رفتار بندگان خدا در این دوران وحشتناک چگونه باید باشد؟ برای انجام بدی از جمعیت پیروی نکنید. و در موردی که از اکثریت پیروی می‌کنید، شهادت نخواهید داد تا عدالت را منحرف کنید.» (خروج. 23:2)

سه‌شنبه

«بابل که همه امته‌ها را شراب خشم زنای خود نوشاند.»

مکاشفه. 14:8

کتاب مقدس کلیسای پاک مسیح را با یک زن باکره، پاک و وفادار به شوهرش مقایسه می‌کند. خداوند با اشاره به قوم خود می‌فرماید: «ای باکره اسرائیل، من تو را دوباره می‌سازم و ساخته می‌شوی!» (ارم. 31:4) از سوی دیگر، فاحشه، یک زن خیانتکار، باید کلیسایی باشد که با ادعای خدمت به مسیح، به او و کلام او وفادار نیست، بلکه آموزه‌های نادرست را تعلیم می‌دهد. کلمه "فحشا" بیانگر همان خیانت و خیانت در ازدواج است. در زمینه معنوی نیز همین معنا را دارد. این بیانگر عمل کلیسا است که آموزه‌های نادرست را تدوین می‌کند. چندین دکترین وجود دارد که توسط کلیسای بابلی ایجاد شده و به مسیحیت وارد شده است. اینها همه از نظر الهی فحشا هستند. یکشنبه به عنوان روز استراحت و جاودانگی روح دو نمونه خوب برای این امر است.

آخرالزمان به زمانی اشاره می‌کند که همه ملت‌ها شراب فحشای خود را می‌نوشند. این بدان معنی است که جهان آموزه های دروغینی را دریافت خواهد کرد که نه تنها توسط بابل آورده شده است، بلکه توسط او تدوین شده است. او بود که فحشا را مرتکب شد و سپس شراب فحشایش را ارائه کرد - تعصبات مردانه ای که او ابداع کرد تا جهان آنها را بپذیرد.

(1) محکومیت کلیسای فاحشه چه خواهد بود؟

ج: «فرشته هفتم جام خود را به هوا ریخت. و صدای بلندی از محراب، از عرش بیرون آمد که می‌گفت: تمام شد... و خدا بابل بزرگ را به یاد آورد تا جام شراب قهر خشم خود را به او بدهد... و تگرگ عظیم. از بهشت بر سر انسان ها افتاد. سنگ هایی تقریباً به وزن یک استعداد. و مردم به خاطر طاعون تگرگ به خدا کفر گفتند. زیرا که بلای او بسیار بزرگ بود» (مکاشفه. 16:17، 19، 21)

مجازات گناه فحشا که در عهد عتیق تعیین شده بود، سنگسار بود. مکاشفه نشان می‌دهد که در محکومیت بابل، مردان با سنگ‌هایی به وزن یک استعداد سنگسار خواهند شد. یک استعداد معادل تقریباً 34 کیلوگرم است. خدا نمی‌خواهد کسی هلاک شود، بلکه می‌خواهد همه نجات یابند. پس همین امروز پیام فرشته دوم را بفرست تا هیچ کس مرتکب اشتباه نشود که از بابل پیروی کند و شراب فحشای او را بنوشد. باشد که ما آموزه های نادرست آن را نپذیریم و از آن پیروی نکنیم تا نگهبانان روز استراحت واقعی، سبت را آزار و اذیت و کشتن کنیم. کاش از نصایح او پیروی کنیم!

چهارشنبه

«بابل که همه امتها را شراب خشم زناى خود نوشاند.»

مکاشفه. 8:14

وحدت عالم دین

این نبوت به زمانی اشاره می‌کند که در آن یک ارتداد جهانی وجود خواهد داشت. امروز در واقعیتی زندگی می‌کنیم که به نظر می‌رسد بخش بزرگی از ساکنان و حاکمان زمین هیچ علاقه ای به مسائل دینی ندارند. بنابراین، تحقق کلمات بالا ممکن است چیزی بسیار دور به نظر برسد. اما این درست نیست. در سال های اخیر، علاقه مذهبی حتی در کشورهای بت پرست به طرز نگران کننده ای افزایش یافته است. ما شاهد یک جنبش وحدت بین فرقه ها و مذاهب مختلف بوده ایم که به آن اکومنیسم گفته می‌شود. و آنچه بیش از همه توجه ما را به خود جلب می‌کند این است که در خط مقدم جنبش دقیقاً کسی است که به عنوان بابل آخرالزمان محکوم می‌شود، کسی که به همه ملت ها شراب خشم فحشایش را خواهد نوشیدند. دنیای دینی به سمت جمع شدن زیر یک سر و تبدیل شدن به گله یک چوپان -پاپ حرکت می‌کند. این تحول وقایعی است که به تحقق دقیق سخنان فرشته دوم اشاره می‌کند -بابل همه ملت ها را شراب او -آموزه های او را خواهد نوشیدند.

پاپ اعضای تمام کلیساهای دیگر را برادران جداگانه می داند که با کلیسای خود - کاتولیک - متحد خواهند شد تا به یک بدن تبدیل شوند، یک کلیسای جهانی:

"وقتی برادرانی که در ارتباط کامل با یکدیگر نیستند برای دعا گرد هم می آیند، این دعای آنها توسط شورای دوم واتیکان به عنوان روح کل جنبش جهانی تعریف می شود. این دعای مشترک "وسیله بسیار موثری برای ایجاد وحدت"، «تجلی واقعی پیوندهایی که به موجب آن کاتولیکها هنوز با برادران جدا شده خود متحد می‌شوند». 34 حتی زمانی که شخص رسماً برای اتحاد مسیحیان دعا نمی‌کند، اما به دلایل دیگری مانند صلح، دعا تبدیل می‌شود. اگر به خودی خود بیان و تأیید وحدت باشد... وقتی مسیحیان با هم دعا می کنند، هدف وحدت نزدیکتر می شود». نامه راهنمای - UT UNUM SINT صفحه 28

به هر حال، کلمه "کاتولیک" به معنای "جهانی" است. بنابراین، جنبش جهانی پیشنهاد اتحاد همه کلیساها در یک کاتولیک را می دهد. جنبش جهانی امروز توسط شورای جهانی کلیساها که اطلاعات و به روز رسانی ها را در اینترنت ارائه می کند، ترویج می شود. وقتی هدف شما محقق شود، تنها دو دسته از مردم روی زمین خواهند بود. یکی در کنار مذهب رسمی کشور خواهد بود. فرشته از بهشت به دیگری اشاره می کند:

"اینجا صبر مقدسین است، اینها هستند که احکام خدا و ایمان عیسی را نگاه می دارند" (مکاشفه، 14:12)

شما در کدام یک خواهید بود؟

پنج شنبه

«بابل که همه امتها را شراب خشم زناي خود نوشاند.»
مکاشفه 14:8

اتحادیه دولت های مدنی

و پیشگویی تأیید می کند که نه تنها جهان دینی متحد خواهد شد، بلکه دولت های مدنی نیز متحد خواهند شد، زیرا می گوید که "همه ملت ها" شراب را خواهند نوشیدند. در مکاشفه 17، این حقیقت نیز در خطوط روشن ارائه شده است:

«ده شاخ که دیدی، ده پادشاه است که هنوز پادشاهی را نگرفته‌اند، اما برای یک ساعت پادشاهی همراه با وحش خواهند داشت. اینها یک نیت دارند و قدرت و اقتدار خود را به وحش خواهند سپرد» (مکاشفه، 13، 17:12)

عیسی با تمثیلها، کل کلیسای مسیحی را به عنوان ده باکره نشان داد. شماره تصادفی داده نشده است. از این رو می فهمیم که "ده" به آن اشاره دارد

کل، کلیت، انسان. ده باکره = کل کلیسا. بالاترین نمره ای که در مدرسه می گیریم ده است. ده نشان دهنده کل بشریت است. این واقعیت که آخرالزمان تقبیح می کند که ده پادشاه قدرت خود را به جانور می اسپارند، به این معنی است که همه پادشاهان بشریت، زمین، قدرت خود را به جانور می اسپارند، که قدرتی است که قدیسان را آزار می دهد و می کشد.

در بسیاری از کشورها، دولت موضع رسمی به نفع یک باور دینی اتخاذ نکرده است - آنها دولت های سکولار محسوب می شوند. با این حال، این واقعیت به سرعت در حال تغییر است. بیش از صد کشور قبلاً با واتیکان موافقت نامه همکاری امضا کرده اند و به زودی کل جهان تابع اختیارات آن خواهد بود. جنبش ها در سیاست جهانی به سمت تحقق نبوت پیش می روند. امروز بابل هنوز به همه ملل آب نداده است. همه تحت تأثیر کلیسای کاتولیک نیستند. اما این واقعیت به سرعت تغییر خواهد کرد. به زودی خواهیم دید. کسی که زنده است می بیند. و در حالی که ابزارهای این جهان زیر پرچم دشمن روح ما برای آخرین نبرد علیه مسیح و حقیقت او متحد می شوند، ما چه خواهیم کرد؟ آیا ما بیدار هستیم تا خود را وقف خدا کنیم و برای عیسی کار کنیم یا مانند ده باکره در خواب هستیم؟

جمعه

«بابل که همه امتها را شراب خشم زناي خود نوشاند.»

مکاشفه. 14:8

همه ملت ها شراب بابل را خواهند نوشیدند. این بدان معنی است که مقدسین در هیچ کجای زمین از آزار و اذیت مصون نخواهند بود. هر کدام به گونه ای آزمایش خواهند شد که گویی هیچ دیگری بر روی زمین وجود ندارد. دانستن این موضوع اکنون باید انگیزه ای برای ما باشد تا کلام او را زیاد مطالعه کنیم و همچنین خود را وقف دعای پرشور، مستمر و بی وقفه کنیم تا خداوند ما را برای این زمان وحشتناک آماده کند. پطرس، هنگامی که برای اولین بار با احتمال حضور در دادگاه به دلیل ایمان خود مواجه شد، مسیح را انکار کرد. من آمادگی مواجهه با چنین شرایطی را نداشتم. با وجود اینکه سه سال و نیم را با مسیح گذرانده بود، ایمان او رشد نکرده بود. تجربه پطرس نشان می دهد که یک مسلک صرفاً به مسیحیت تضمین نمی کند که ما در زمان آزمایش پیروز خواهیم شد. از طریق یک زندگی مقدس و تلاش در کنار مسیح، باید ایمان خود را با ترس و لرز در برابر خدا توسعه دهیم، تا در ساعت امتحان عالی خود، ناتوان نشویم. اعتماد به قدرت خدا برای ارائه در شرایط اضطراری یک شبه ایجاد نمی شود. این نتیجه سالها راه رفتن با منجی است.

1) عیسی چه نصیحت و وعده ای برای کسانی گذاشت که به خاطر ایمانشان با خطرات مرگ روبرو خواهند شد؟

ج: «اینک شیطان می خواهد تعدادی از شما را به زندان بیندازد تا آزمایش شوید. و تو مصیبت خواهی داشت... تا مرگ وفادار باش و من تاج حیات را به تو خواهم داد...»

کسی که پیروز می شود به هیچ وجه آسیب مرگ دوم را نخواهد دید» (مکاشفه. 11، 10: 2)

«و از کسانی که بدن را می‌کشند ولی روح را نمی‌توانند بکشند نترسید. بلکه از کسی که می‌تواند روح و بدن را در جهنم هلاک کند بترسید»
(متی، 10:28)

آمین!

شنبه

فرشته ای که به مسیح اشاره می کند

امروزه ویدیوها و مقالاتی پرطرفدار هستند که نقشه‌های ثروتمندترین و با نفوذترین افراد روی زمین را برای کنترل قدرت جهانی و انجام انواع شرارت علیه طبقات فقیر نشان می‌دهند. حتی در میان مسیحیان، بسیاری از این اطلاعات تغذیه می‌کنند و معتقدند که با این پیام‌ها بیدار می‌شوند. درست است که چنین اطلاعاتی چشم ما را به آنچه دشمنان انجام می‌دهند باز می‌کند، اما آنها ما را برای آنچه خواهد آمد آماده نمی‌کنند. اگر فرشته دوم مکاشفه فقط کاری را که شیطان انجام می‌دهد نشان می‌داد، ما را تشویق نمی‌کرد یا اصلاً تشویق نمی‌کرد. با این حال، از کتاب مقدس می‌آموزیم که فرشته دوم بیش از این کار می‌کند. اما قبل از اشاره به این قطعه، روشن می‌کنیم که کتاب مقدس علاوه بر حقایقی که در سطح یافت می‌شود، گنجینه‌های عمیق تری نیز به ارمغان می‌آورد. در حالی که پیام‌هایی را به همراه می‌آورد که در اولین مطالعه جذب می‌شوند، اما پیام‌هایی را ارائه می‌کنند که برای فهمیدن نیاز به بررسی بیشتر دارند. این مورد پیدایش است. «ابراهیم چشمان خود را بلند کرد و نگریست و اینک سه مرد در مقابل او ایستاده اند» (پیدایش 18:2) داستان از این قرار است که دو نفر از آنها فرشته بودند و سومی مسیح بود که به فرشته یهوه نیز معروف است. سه فرستاده به ابراهیم تولد پسرش و نابودی سدوم را خبر می‌دهند. در مکاشفه، تاریخ تکرار می‌شود. سه فرشته از آمدن دوم پسر موعود، عیسی، و نابودی بابل خبر می‌دهند. سه قسمت پیدایش به سه مورد از مکاشفه اشاره دارد. نفر سوم کی بود؟ مسیح. دو فرشته با مسیح نزد ابراهیم آمدند، اما سرانجام او را با او تنها گذاشتند. اما ابراهیم همچنان در حضور خداوند ایستاده بود» (پیدایش 18:22) بنابراین، این دو فرشته ابزاری برای هدایت ابراهیم به سوی مسیح بودند. و می‌توانیم بفهمیم که در مکاشفه نیز همین اتفاق می‌افتد. فرشته دوم، علاوه بر اعلام سقوط بابل، همچنین مأموریت دارد که بندگان خدا را به سوی مسیح هدایت کند و آنها را به تجربه شخصی و صمیمی با او هدایت کند، همانطور که ابراهیم در مصاحبه خود داشت.

در مورد فرشتگانی که قیام عیسی را به حواریون خبر دادند نیز همینطور است. دو فرشته بندگان را راهنمایی می‌کنند تا شخصاً ناچی را ملاقات کنند. «در روز اول هفته... آنها به مقبره رفتند... و سنگ را از قبر دور کردند. اما وقتی وارد شدند، جسد خداوند عیسی را نیافتند. و در حالی که در این امر متحیر بودند، اینک دو مرد در جامه‌های درخشان بر آنان ظاهر شدند... و به آنان گفتند: چرا در میان مردگان زنده می‌جوید؟ او اینجا نیست، بلکه برخاسته است» (لوقا 24: 1-6) و یکی از فرشتگان به روشنی به آنها گفت که عیسی را کجا خواهند یافت: «اما فرشته به زنان گفت: نترسید. زیرا می‌دانم که شما به دنبال عیسی هستید که مصلوب شد. اینجا نیست، چون به قول خودش دوباره برخاسته است. بیا، جایی که او دراز کشیده را ببین. و سریع برو و بهش بگو

شاگردان او که از مردگان برخاستند. و اینک او پیش از شما به جلیل می رود. آنجا او را خواهی دید. اینک من به شما گفتم» (متی 28:5-7) و امروزه، فرشته دوم مکاشفه نیز اشاره می کند که ما اکنون عیسی را در کجا خواهیم دید. او با اشاره به سقوط بابل، نشان می دهد که ما استاد را در هیچ کلیسای رسمی و مرتبط با جنبش جهانی نخواهیم دید، زیرا همه اینها خودفروشی کردند و به خداوند عیسی خیانت کردند. ما او را خارج از همه آنها خواهیم دید. ما تنها در صورتی او را خواهیم دید که بخواهیم نه تنها با صمیمیت قلبی به او خدمت کنیم، بلکه با اطاعت از حقیقتی که در کلام او نوشته شده است. در آنجا او را خواهید دید. بنابراین، سخنان فرشته دوم پیشگویی عیسی را تکرار می کند:

«پروردگارا، می بینم که تو پیامبری. پدران ما در این کوه (کلیسای سنت) عبادت می کردند، و شما می گوئید که در اورشلیم مکانی است که باید در آن عبادت کرد (کلیسای رسمی تأسیس شده که سبت را نگه می دارد. (Adventist- عیسی به او گفت: ای زن، به من ایمان بیاور، ساعتی فرا می رسد که نه در این کوه و نه در اورشلیم، پدر را نپرستید... بلکه ساعتی می آید و اکنون است که پرستندگان واقعی پدر را با روح پرستش خواهند کرد. و در حقیقت؛ زیرا پدر به دنبال کسانی است که او را بپرستند» (یوحنا، 19-23)

4:

خدا تو را حفظ کند.

درس - 8 پیام فرشته سوم

آیه طلایی: «و فرشته سومی به دنبال آنها آمد و با صدای بلند گفت: اگر کسی وحش و تصویر او را ببیند و نشان او را بر پیشانی یا بر دست خود بگیرد، شراب خشم خدا را نیز خواهد نوشید. بدون مخلوط، در جام خشم او آماده شده است. و او با آتش و گوگرد در حضور فرشتگان مقدس و در حضور بره عذاب خواهد شد. دود عذاب تو برای همیشه بلند می شود. و کسانی که وحش و شمایل او را می پرستند، نه روز و نه شب آرامش دارند و نه کسی که علامت نام او را می گیرد. این است استقامت مقدسین، کسانی که احکام خدا و ایمان عیسی را نگاه می دارند.» مکاشفه 12: 9-14

یکشنبه

"و فرشته سومی به دنبال آنها رفت و گفت..." مکاشفه 9: 14

با تعبیر «از آنها پیروی کرد» می بینیم که پیام فرشته سوم از پیام دو نفر اول پیروی می کند و بنابراین می فهمیم که مکمل آنهاست.

پیام های فرشته اول، دوم و سوم یک کل را تشکیل می دهند. یوحنا با ذکر اولین مورد، می گوید: «فرشته دیگری را دیدم... و او انجیلی جاودانی داشت که باید اعلام کند» (Apoc. 14:6) از آنجایی که پیام فرشته سوم مکمل پیام اولی است، همچنین بخشی از انجیل ابدی است. پیام سه فرشته انجیلی است که به جهان فرستاده شده است. بنابراین پذیرش انجیل از بهشت به معنای پذیرش پیام سه فرشته است. هیچ راهی برای پذیرش یکی و رد دیگری وجود ندارد.

دیدن اینکه فرشته دوم از فرشته اول پیروی می کند و سومین فرشته دوم به ما نشان می دهد که پیام ها کسانی را که آنها را می پذیرند در یک تجربه مترقی راهنمایی می کنند. هر کس پیام اولی را بپذیرد: «ساعت داوری او فرا رسیده است»، می خواهد از خدا بترسد که همانا حفظ احکام اوست (Ecc. 12:13) با انجام این کار، او متوجه می شود که شرکت های مذهبی سقوط کرده خطا را آموزش می دهند، و برای توجه به انجیلی که دریافت کرده است، باید ارتباط خود را با آنها قطع کند. او لزوماً پیام فرشته دوم را درک می کند: "با بل سقوط کرد، سقوط کرد!" او می گوید: "کلیسای من سقوط کرده است." از این مثال کوچک، متوجه می شویم که پیام فرشته دوم منجر به پیشرفت در تجربه روحانی می شود که با توجه به پیام اول آغاز می شود. کسانی که به پیام فرشته اول ایمان ندارند، به دنبال ترس از خدا نخواهند بود و در نتیجه، متوجه نمی شوند که شرکت های مذهبی که خطا را آموزش می دهند، سقوط کرده اند. بنابراین، آنها در پیام فرشته دوم که به سقوط روحانی کلیساها اشاره می کند، نوری نخواهند دید.

پیام های سه فرشته را می توان به درستی به نردبان سه پله ای تشبیه کرد. باید یکی یکی از آنها بالا بروید.

1) پیام سه فرشته توسط پیشگویی های حضرت چگونه است
آخر الزمان؟

پاسخ: «و ما کلام نبوی را محکم‌تر داریم که خوب است به آن توجه کنید، مانند چراغی که در تاریکی می‌درخشد تا روز طلوع کند و ستاره صبح در دل‌های شما طلوع کند» . . (1:19)

آیا به پیام توجه خواهیم کرد؟ آیا در نور متریقی او قدم خواهیم زد؟ بهشت مشتاقانه منتظر پاسخ ماست.

دوشنبه

"فرشته سوم به دنبال آنها رفت و گفت..." Apoc. 14:9

خبر خوب؟

ما دیروز دیدیم که چگونه پیام فرشته سوم آخرین قسمت از انجیل است که به جهان فرستاده شده است. کلمه انجیل به معنای مژده است. سومی وظیفه ارائه قسمت پایانی بشارت فرستاده از بهشت به جهان را بر عهده دارد. مثل فصل آخر کتاب. نتیجه همه چیز و راه حل درام را نشان می‌دهد.

اعلام می‌کند که عاقبت کسانی که مژده انجیل را رد می‌کنند چه خواهد بود. و ویژگی‌هایی را می‌دهد که کسانی که آن را می‌پذیرند در آخرالزمان دارند. او می‌گوید: "اینها کسانی هستند که احکام خدا و ایمان عیسی را نگه می‌دارند" (مکاشفه 14:12) (نسخه تجدید نظر شده و تصحیح شده).

بسیاری ممکن است تعجب کنند: چگونه پیامی که از ریزش خشم خدا، دریاچه آتش و نابودی شریران خبر می‌دهد، می‌تواند مژده باشد؟ پاسخ ساده است. بستگی به دیدگاه دارد از دید دنیا، تهدیدی برای مجازات است. اما از نظر الهی در جای درست نشانه حق است. معمولاً مشاهده می‌شود که روی حصاری که از ترانسفورماتورهای شبکه برق محافظت می‌کند، علامت‌هایی با این کتیبه نصب شده است: «پیش‌روی نکن، خطر مرگ». آیا وقتی چنین تابلوهایی را می‌بینیم، به تکنسین‌هایی که آنها را نصب کرده اند نفرین می‌کنیم؟ نه! قبل از اینکه ما از دیدن او خوشحال بودیم. پیام شما جان ما را نجات می‌دهد! از گرفتار شدن دست و مرگ ما در اثر برق گرفتگی به دلیل ولتاژ بالا جلوگیری می‌کند. اگرچه برای کسانی که از آن سرپیچی می‌کنند مرگ را اعلام می‌کند، اما برای کسانی که به پیام آن توجه می‌کنند، این علامت جان انسان‌ها را نجات می‌دهد. بنابراین یک خبر خوب وجود دارد، پیام مناسب در زمان مناسب.

خوب، پیام فرشته سوم به پرستندگان وحش اعلام می‌کند که اگر "حصار برق گرفته را لمس کنند" جان خود را از دست خواهند داد:

«هر کس وحش و تصویر او را بپرستد و نشان آن را بر پیشانی یا بر دست خود بگیرد، از شراب خشم خدا نیز می‌نوشد که بدون مخلوط در جام خشم او آماده شده است. و او با آتش و گوگرد در حضور فرشتگان مقدس و در حضور بره عذاب خواهد شد. دود عذاب تو برای همیشه بلند می‌شود. و کسانی که وحش و شمایل او را می‌پرستند نه روز و نه شب آرامش دارند و نه کسی که نشان نام او را می‌گیرد.» مکاشفه 11-9: 14

1) چگونه این پیام را در نظر خواهیم گرفت - آیا این خبر خوبی است که ما را در زمان نجات دهد یا خیر؟

پرستش وحش و تصویر او به معنای پیمودن راهی است که به مرگ ابدی منتهی می شود. پیام چشم همه را به این موضوع باز می کند. اما برای اینکه مطمئن شویم از این جاده خارج شده ایم، باید چشمانمان را باز کنیم تا بدانیم آیا در آن هستیم یا نه. اگر وحش و تصویر او را بپرستیم و نشان او را دریافت کنیم، در آن هستیم. چگونه بفهمیم که در مسیر پرستش وحش هستیم؟ این را در درس فردا مطالعه خواهیم کرد.

سهشنبه

"اگر کسی وحش را می پرستد" مکاشفه 14:9

جانور آخرالزمان کیست؟ اصطلاح "جانور" حیوانی مرموز با هفت سر و ده شاخ را توصیف می کند:

«آنگاه جانوری را دیدم که از دریا بیرون می آمد، ده شاخ و هفت سر داشت، و بر شاخ‌هایش ده قاب و بر سرهایش نام‌های کفرآمیز داشت» (مکاشفه 13:1)

هیچ کس انتظار دیدن چنین موجودی را در پارک ملی یا باغ وحش ندارد. چنین حیوانی هرگز وجود نداشته است. این اصطلاح یک نماد است. "جانور" نماینده کسی است. اما بعداً در این فصل، خدا برخی از ویژگی‌های خاص وحش را به ما می‌دهد که به ما امکان می‌دهد تشخیص دهیم که او کیست: "و آنها وحش را پرستش کردند" (Apoc. 13:3) اگر او را پرستش کنند، قدرت دینی است. "به او اجازه داده شد که با مقدسین جنگ کند و بر آنها غلبه کند" (مکاشفه 13:5) از این رو می فهمیم که این قدرتی است که اولیای خدا را آزار می دهد. «و قدرت بر هر قبیله و قوم و زبان و قوم به او داده شد» (مکاشفه 13:7)

او بر پادشاهان اقتدار داشت. فقط یک قدرت تمام ویژگی ها را برآورده می کند. پاپ قرون وسطی. این یک قدرت مذهبی بود که قدیسان را که آنها را "بدعت گذار" می نامید مورد آزار و اذیت قرار می داد و می کشت و بر پادشاهان اقتدار داشت. پاپ روی تاج خود کتیبه دارد: VICARIVS FILII DEI که به معنای «نایب»، «یا جانشین پسر خدا» است. او ادعا می کند که نماینده الهی روی زمین است، جانشین خود مسیح است. اما دستور می دهد کسانی را که عقاید او را قبول ندارند بکشند. مسیح این کار را نکرد. برعکس، او برای کسانی که او را رد کردند، مرد.

پیام فرشته سوم نشان می دهد که بخشی از کسانی که وحش را می پرستند یا با او شریک می شوند، غضب خدا را متحمل می شوند و در دریاچه آتش هلاک می شوند: «اگر کسی وحش را پرستش کند و نشانش را در او ببیند، او نیز از شراب خشم خدا که بدون مخلوط تهیه شده است، در جام غضب او، پیشانی یا روی دست خود می‌نوشد. و با آتش و گوگرد در حضور فرشتگان مقدس و در حضور بره عذاب خواهد شد.» (مکاشفه 14:9-11) "جانور... به سوی نابودی می رود" (مکاشفه 17:8) پیام فرشته سوم به همه افراد مخلص هشدار می دهد که از آن پیروی نکنند و در سرنوشت آن شریک نشوند. خدا را شکر که به موقع به دست ما می رسد

بیاید مسیر را تغییر دهیم! به این ترتیب، ما می توانیم همه و همه ارتباط ها را با او قطع کنیم و روح خود را نجات دهیم.

(1) با توجه به اینکه وحش کیست و پیروان او را به کجا خواهد رساند، آیا می توانیم نسبت به او همدردی داشته باشیم؟ آیا می توانیم به او ببینیم؟

چهارشنبه

"اگر کسی وحش و تصویر او را پرستش کند" مکاشفه 9: 14

وقتی جلوی آینه می ایستیم، تصویری از ما را نشان می دهد. تصویر شخص نیست، بلکه یک کپی وفادار از آنهاست. در معنای معنوی، خداوند می فرماید که وحش یک تصویر دارد. قدرتی که نسخه ای وفادار از قدرتی است که «جانور» نامیده می شود، اما دقیقاً آن وحش نیست. ما در مطالعه دیروز، از کتاب مقدس، تأیید کردیم که جانور پاپ است. همچنین دیدیم که این نماد (جانور) نشان دهنده اتحاد قدرت مذهبی با قدرت حکومتی است. در نتیجه این اتحاد، از قدرت دولتی برای کشتن مقدسین استفاده شد. یادداشتی که از اینترنت گرفته شده دقیقاً این را نشان می دهد:

IX، 20 آوریل، 1233 دو گاو نر منتشر کرد که نشانه شروع مجدد تفتیش عقاید بود. در قرنهای بعد، او چندین نفر از دشمنان خود را که بدعتها را تبلیغ می کردند محاکمه، تیرئه یا محکوم کرد و به دولت (که «مجازات اعدام» را که در آن زمان معمول بود اعمال می کرد» تحویل داد. منبع: <http://>

- pt.wikipedia.org/wiki/Inquisi%C3%A7%C3%A3o در تاریخ 2007/09/27 (تاکید ما) قابل دسترسی است.

بنابراین، ما می فهمیم که وحش نتیجه اتحاد قدرت "مذهبی" با قدرت "مدنی" است. تصویر جانور خودش نیست، بلکه کپی از آن است. بنابراین باید نشان دهنده اتحاد قدرت مذهبی با قدرت مدنی برای آزار و اذیت و کشتن مقدسین باشد. دیدن اینکه تصویر جانور چه کسی را نشان می دهد دشوار نیست. سوار بر کتلهای کلیسای بابلی که قراردادهای مشارکتی را با دولت های کشورها برای کسب امتیاز امضا کرده است، کلیساهای پروتستان و انجیلی می آیند. کلیسای بابلی به دنبال اتحاد با قدرت مدنی، با سیاست است. پروتستان ها نیز همین مسیر را طی می کنند. از طریق جنبش جهانی، کاتولیک ها و پروتستان ها در یک بدن متحد می شوند و به دنبال دستیابی به اهداف یکسان هستند.

برای مثال، ائتلاف مسیحی، اتحادیه ای از اعضای کلیساهای پروتستان در ایالات متحده، در حال حاضر رویه لابی گری را اتخاذ کرده است - ارائه پول برای تصویب قوانینی که به نفع کلیساهای آنها باشد. از آنجایی که تصویر جانور کپی شده از اتحادیه کلیسا-دولت است که مشخصه پاپ در گذشته بود، در زمان کنونی اتحاد کلیساهای پروتستان ایالت است.

جانور = اتحاد کلیسای پاپ با حکومت های زمین

تصویر جانور = اتحاد کلیساهای پروتستان با دولت های زمین.

1) برای کسانی که تصویر وحش را می پرستند چه می شود؟

«هر کس وحش و تصویر او را پرستش کند و نشان آن را بر پیشانی یا بر دست خود بگیرد، شراب خشم خدا را نیز خواهد نوشید... و در حضور فرشتگان مقدس و بره با آتش و گوگرد عذاب خواهد شد. مکاشفه 10، 14:9»

خداوند امروز به ما هشدار می دهد که راه کلیساهای فاسد و سقوط کرده را دنبال نکنیم. در این پیام آمده است که جانور و تصویر او را «پرستش» نکنید. و چگونه می توانیم مطمئن باشیم که این کار را انجام نمی دهیم؟ در درس فردا خواهیم دید.

پنج شنبه

"اگر کسی وحش و تصویر او را پرستش کند" مکاشفه 9: 14

کلمه "عبادت" در کتاب مقدس با "فرقه" مرتبط است. در خروج 32، خداوند به موسی هشدار داد که مردم بتی را می پرستند و برای آن قربانی می کنند. برای خود گوساله ای گداخته ساختند و آن را عبادت کردند و برایش قربانی کردند و گفتند؛ اینجاست، اوه

اسرائیل، خدای تو که تو را از مصر بیرون آورد» (خروج 8: 32) پولس می گوید که معادل قربانی‌های باستانی «عبادت» است: «جسم‌های خود را به عنوان قربانی زنده، مقدس، پسندیده خدا، که عبادت معقول شماسست، عرضه کنید» (رومیان 12:1) پس عبادت با عبادت مرتبط است. پرستش جانور و تصویر آن مربوط به پذیرش فرقه ای است که آنها ترویج می کنند. عیسی در روزهای شنبه در خانه عبادت خدا حضور می یابد: «به ناصره که در آنجا پرانگیخته شد، رسید. او طبق عادت خود در روز سبت وارد کیسه شد و برخاست تا بخواند» (لوقا 16: 4) برعکس، پاپ، عبادت یکشنبه ها را ترویج می کند. کلیساهای پروتستان امروزی نیز همین کار را می کنند. بنابراین، پرستش وحش و تصویر او مربوط به عبادت در روزهای یکشنبه است.

قبلاً مطالعه کرده ایم که نماد وحش به معنای اتحاد کلیسا و دولت ها برای آزار و اذیت و کشتن مقدسین است. پاپ این کار را در گذشته انجام داده است. "احمقانه" بود. با این حال، در حال حاضر، دیگر این کار را آشکارا انجام نمی دهد. او احمق بود، اما امروز نیست. همانطور که مکاشفه 17 می گوید: "جانور... بود و نیست. با این حال، در شرف افزایش است." پیشگویی بازگشت قدرت پاپ برای آزار و اذیت و کشتن مقدسین را پیش بینی می کند. این زمانی اتفاق می افتد که کلیسا بتواند بار دیگر بر دولت‌های کشورها تأثیر بگذارد تا جایی که آنها را مجبور به ایجاد قوانینی برای آزار و اذیت و کشتن قوم خدا کند. وقتی چنین قوانینی وضع شود، می دانیم که «جانور برخاسته است» یا دوباره برخاسته است. در این زمان، کسانی که به شکل عبادتی که توسط او ترویج شده است، جانور را می پرستند. در حال حاضر امروز جانور و تصویر او، کلیساهای پاپ و پروتستان، عبادت یکشنبه ها را ترویج می کنند.

بنابراین، هر که عبادت خدا را در روزهای یکشنبه بپذیرد، در عین حال، وحش و تصویر او را نیز پرستش کرده است.

1) روز برگزاری عبادت طبق کلام خداوند چه روزی است؟

الف: خداوند می گوید: «از یک سبت تا سبت دیگر، همه انسانها برای پرستش در حضور من خواهند آمد»
(اشعیا، 66:23)

جمعه

«اگر کسی وحش و تصویر او را بپرستد و نشان او را بر پیشانی یا بر دست خود بگیرد.»
مکاشفه 14:9

نشان جانور

ما قبلاً مطالعه کرده ایم که جانور کیست - پاپ. علامت یا نشانه اقتدار شما چیست؟

«یکشنبه نشانه اقتدار ماست. کلیسا در بالای کتاب مقدس قرار دارد و انتقال روز سبت گواه این امر است .

با این حال، به نظر می رسد پروتستانها نمی دانند که... با برگزاری یکشنبه... اختیارات سخنگوی کلیسا، پاپ را می پذیرند.»

منبع: ما یکشنبه ویزیتور، هفته نامه کاتولیک، 5 فوریه 1950 (تاکید شده است).

پیام فرشته سوم به صراحت به هر کسی که نشان وحش را دریافت نمی کند، به مجازات بدترین قضاوت هایی که تاکنون علیه انسان ها تهدید شده است، هشدار می دهد.
رعایت روز یکشنبه به عنوان روز استراحت، ویژگی بارز آن است. این را می توان در دست یا روی پیشانی دریافت کرد. زبان مورد استفاده در اینجا نمادین است. یهودیان قبلاً آن را از عهد عتیق می دانستند. برای نشان دادن اطاعت استفاده می شد. کتاب مقدس در مورد لزوم اطاعت از کلام احکام الهی اشاره می کند: "آنها را نیز به عنوان نشانه ای بر دست خود ببند و مانند پیشانی بین چشمانت خواهند بود" (تثنیه 8: 6) هر کس شریعت را «به عنوان علامت بر دست و پیشانی و بین چشمانش قرار دهد» از آن اطاعت کرد. پیشانی نشان دهنده ذهن، آگاهی است. دست نشان دهنده کار است. بنابراین، داشتن علامت روی دست به معنای توقف کار در روزهای یکشنبه، در اطاعت از فرمان کلیسا است. داشتن آن بر روی پیشانی شما به معنای این است که واقعاً به جای روز هفتم، سبت فرمان چهارم، روز خداوند است.

امروزه ممکن است تصور آن دشوار به نظر برسد که در مواجهه با چنین شواهد روشن کتاب مقدس به نفع سبت، چگونه مردم در واقع به یکشنبه به عنوان روز خداوند ایمان می آورند. با این حال، کتاب مقدس به وضوح هشدار می دهد که عملیات خطا به زودی آشکار خواهد شد، یک سیستم غول پیکر فریب، همراه با مظاهر بزرگ قدرت از سوی دشمن روح ما. «این شریر که آمدنش بر اساس عمل شیطان است با تمام قدرت و نشانهها و شگفتیهای دروغگو و با تمام نیرنگ ناراستی برای هلاکشدگان، زیرا محبت حقیقت را دریافت نکردند تا نجات یابند.» (دوم تسالونیکیان، 2:9، 10)

1) چه کسی توسط عملیات خطا هدایت می شود و دروغ را باور می کند؟

ج: «و از این جهت است که خداوند عملیات ضلالت را برای آنان می فرستد تا به دروغ ایمان بیاورند؛ تا همه کسانی که به حقیقت ایمان نیاوردند، بلکه از ناراستی لذت بردند، داوری شوند» (دوم تسالونیکیان. 12، 11: 2)

2) آیا خداوند ما را برای باور دروغ انتخاب کرده است یا حقیقت؟

پاسخ: "اما ما باید همیشه خدا را بخاطر شما برادران دوست داشتنی خداوند شکر کنیم، زیرا خدا از ابتدا شما را برای تقدیس روح و ایمان به حقیقت انتخاب کرد و شما را از طریق انجیل ما به این امر فراخواند." (دوم تسالونیکیان. 14، 13: 2)

انتخاب خدا را برای خود بپذیریم. بیایید به حقیقت کلام او ایمان بیاوریم و بی عدالتی را کنار بگذاریم. آمین!

شنبه

آماده شدن برای دریافت مهر خدا یا نشان وحش.

در مقابل کسانی که نشان وحش را دریافت می کنند، کسانی هستند که مهر خدای زنده را دریافت می کنند. «و فرشته دیگری را دیدم که از کنار خورشید طلوع می کرد و مهر خدای زنده را داشت. و با صدای بلند چهار فرشته را فریاد زد که به هر که داده شد به زمین و دریا آسیب برساند و گفت: به زمین و دریا و درختان آسیب نرسانید تا زمانی که بندگان خدای خود را بر آنها مهر کنیم. پیشانی.» (مکاشفه. 3، 2: 7 مهر خدا سبت است: «و سبتهای مرا تقدیس کنید و آنها نشانه ای بین من و شما خواهند بود تا بدانید که من یهوه خدای شما هستم» (حزقی. 20: 20 بنابراین، کسانی که در نهایت مهر خدای زنده را دریافت می کنند، سبت را مقدس نگه می دارند. بنابراین، آنها علامت وحش، یکشنبه، به اطاعت از پیام فرشته سوم را رد کردند. از اینجا متوجه می شویم که هدف فرشته سوم از طریق پیام خود، آماده سازی قومی برای دریافت مهر خدای زنده است. همه کسانی که مایلند جزو ممتازانی باشند که مهر الهی را دریافت می کنند، باید به سخنان فرشته ایمان داشته باشند و آن را در زندگی خود به کار گیرند.

زمان فوری است. به زودی، نمی دانیم تا کی، آخرین صحنه های درگیری قوم خدا و وحش و تصویر او را تجربه خواهیم کرد. او آزار و اذیت مقدسین را به راه خواهد انداخت. شیطان معجزات دروغ خود را انجام خواهد داد. آیا ما آماده ایم که در این زمان با ایمان بایستیم؟ در مَثَل ده باکره، عیسی کلیسا را درست قبل از آزمایش نهایی آن به صورت خوابیده نشان داد. همه خواب بودند. اما برخی روغن ذخیره داشتند، روح القدس، که به عنوان پاسخی به دعاهای پرشور و مطالعه مجدانه کلام خدا دریافت کرد. زندگی امروز شما چگونه است؟ آیا در حال جمع آوری روغن ذخیره هستید یا از آماده سازی لازم غفلت می کنید؟ آیا شما جزو باکره های احمق خواهید بود که در زمان امتحان، وقتی این پیام را می شنوند: «اینک داماد!

برو بیرون تا او را ملاقات کنی!» (متی ۲۵: ۶) آیا می دانید که روغن کافی جمع نکرده اید؟
انتخاب های امروز ما تعیین می کند که در کدام گروه باشیم. اجازه دهید دعا و مطالعه کلام امتیاز و اولویت واقعی در زندگی ما باشد.

باشد که چیزهای جهان به طور کامل علاقه خود را به ما از دست بدهند، و تنها نگرانی ما این است که با ساکن شدن روح او در ما، شخصیت عیسی را بر روی زمین منعکس کنیم و انجیل را به تمام جهان ببریم. بیایید کلیسای بیدار، زنده و فعال شویم، آماده پذیرایی از منجی محبوبمان که در ابرهای آسمان خواهد آمد تا مردم وفادار و مطیع خود را بجوید! و اجازه دهید پیام فرشته سوم یک نظریه صرف نباشد، بلکه هشدار باشد که در قلب ما قدردانی و گرمی داشته شود و زنده بماند، تا بتوانیم در درگیری نهایی در کنار مسیح بایستیم. آمین!

درس - 9 پیام فرشته سوم - ادامه یافت

آیه طلایی: «از شراب غضب خدا نیز می‌نوشد که بدون مخلوط در جام غضب او آماده شده است. و او با آتش و گوگرد در حضور فرشتگان مقدس و در حضور بره عذاب خواهد شد. دود عذاب او تا ابد بر می‌خیزد» آپوک. 11، 10:14

یکشنبه

به پایان رسیدن خشم

خشم خدا. «یک نشانه دیگر در آسمان دیدم، بزرگ و شگفت‌انگیز: هفت فرشته که هفت بلای آخر را داشتند. زیرا غضب خدا در آنها تحقق یافته است.» آپوک. 15:1
این شهادت به اندازه کافی گواه بر این است که خشم خدا که توسط فرشته سوم تهدید شده است. هفت بلای آخر است. این بلاها البته با بلاهای مصر مشخص می‌شوند و به همان اندازه واقعی و تحت اللفظی هستند. Exodus را مقایسه کنید
فصل 12-7 به عنوان Rev. 16.

بلاهای مصر درست قبل از آزادی اسرائیل اتفاق افتاد. هفت بلای آخر درست قبل از آزادی نهایی مقدسین ریخته خواهد شد. قدرت فریبده شیطان توسط مجوسانی که درست قبل از موسی و در ارتباط با بلاهای مصر مقاومت کردند، آشکار شد. و درست قبل از و در رابطه با آخرین بلاها، پرستندگان وحش و تصویر او فریب «عجایب» و «معجزات» انجام شده توسط وحش دو شاخ را خواهند خورد.

به محض قیام میکائیل، خشم خدا در 7 بلای آخر، «زمان دردسری که هرگز نبوده» را تشکیل خواهد داد. دانیال. 12:1
وساطت عیسی در پناهگاه بهشتی مانع از رسیدن خشم خدا به دنیای گناهکار می‌شود. چهار فرشته 4 [Apoc. 7:1-3] با دانیال تا زمانی که بندگان خدا توسط آخرین پیام هشدار دهنده مهر و موم شوند، حفظ کنید. وقتی این کار به پایان رسید، مسیح لباس های کاهنی خود را کنار گذاشته و «لباس انتقام» را بر خود خواهد پوشید [اشع. 59:17] و موضع خود را در «ابر سفید» خواهد گرفت [مکاشفه. 14:14] با «داس تیز برای درو محصول زمین». سپس چهار فرشته از مهار چهار باد دست بر می‌دارند.

[Apoc. 7: 1-3] و خشم خدا در هفت بلای آخر ریخته خواهد شد.

به وضوح نشان داده شده است که دوره ریختن شیشه های خشم خدا [Apoc. 9:18] زیر صدای فرشته هفتم است.

فونته: (جیمز وایت، شرح مختصری از فرشتگان وحی چهاردهم).

دوشنبه

هیچ مخلوطی از رحمت

"چهار فرشته را دیدم که باید کاری روی زمین انجام می دادند و برای انجام آن قدم می زدند. عیسی لباس کشیشی می پوشید. او با ترحم به افراد باقیمانده نگاه کرد و دستانش را بالا برد و با صدایی از شفقت عمیق فریاد زد: خون من، پدر، خون من، خون من، خون من! سپس دیدم که از جانب خدا که بر تخت بزرگ سفید نشسته بود، نور فوق العاده درخشانی بیرون می آمد و پرتوهای خود را در اطراف عیسی قرار می داد. سپس فرشته ای را دیدم که از طرف عیسی مأمور شده بود تا به سرعت نزد چهار فرشته ای برود که باید کار خاصی را روی زمین انجام می دادند، و با تکان دادن چیزی که در دست داشت از بالا به پایین، با صدای بلند فریاد زد: «دست نگه دارید. ! صبر کن! صبر کن!»

صبر کن! تا زمانی که بندگان خدا بر پیشانی خود مهر می زنند.»

«تمام قضاوت‌هایی که قبل از پایان دوره آزمایشی بر مردان نازل شد، با رحمت کاهش یافت. خون کفاره مسیح، گناهکار را از دریافت مجازات کامل گناه خود باز داشت. اما در داوری نهایی، خشم خداوند بدون آمیختگی رحمت سرازیر خواهد شد.»

«کسانی که پس از پایان شفاعت مسیح در قدس آسمانی بر روی زمین زندگی می‌کنند، باید بدون واسطه در حضور خدای مقدس بایستند. لباس شما باید بدون لک باشد. شخصیت‌هایشان که با خون پاشیدن از هر گناهی پاک شدند. به فضل خداوندی که به تلاش مجذبه آنان اثر بخشید، باید در مبارزه با شیطان پیروز باشند. در حالی که قضاوت تحقیقی در بهشت ادامه دارد، در حالی که گناهان مؤمنان توبه کننده از حرم پاک می شود، باید یک کار خاص تطهیر، رهایی از گناه در بین قوم خدا در زمین انجام شود. این اثر با وضوح بیشتری در پیام های فصل 14 مکاشفه ارائه شده است.

«وقتی عیسی از مقدس‌ترین مکان خارج شد، صدای قلقلک ناقوس‌ها را بر ردای او شنیدم، و هنگامی که او رفت، ابری تیره ساکنان آن سرزمین را فرا گرفت. دیگر میانجی بین انسان گناهکار و خدای رنجیده وجود نداشت. در حالی که عیسی بین خدا و گناهکار ایستاده بود، مردم ترمز داشتند. اما هنگامی که او از قرار گرفتن خود بین انسان و پدر دست کشید، محدودیت ناپدید شد و شیطان بر کسانی که در نهایت پشیمان شدند، تسلط کامل داشت. زمانی که عیسی در عبادتگاه عبادت می کرد، غیرممکن بود که بلاها سرازیر شوند. اما هنگامی که او کار خود را در آنجا به پایان رساند و شفاعت او متوقف شد، هیچ چیز از خشم خدا که به شدت بر سرهای بی پناه گناهکاران گناهکار فرود آمد که نجات را نادیده گرفتند و از سرزنش متنفر بودند. در آن لحظه وحشتناک، پس از پایان شفاعت عیسی، مقدسین باید بدون شفاعت در حضور خداوند مقدس زندگی می کردند. هر مورد قبلاً تصمیم گیری شده بود و هر جواهر شماره گذاری شده بود. عیسی برای لحظه‌ای در خارج از حرم آسمانی ایستاد و گناهایی که در مقدس‌ترین مکان اعتراف شده بود، بر شیطان، مبدع گناه، نهاده شد، که باید مجازات آنها را تحمل کند.» «مرگ مسیح برای کسانی که رحمت را رد می‌کنند، خشم قضاوت‌های خدا را بدون ترکیبی از رحمت به ارمغان می‌آورد. این است

این خشم بره است. اما مرگ مسیح امید و حیات جاودانی برای همه کسانی است که او را پذیرفته و به او ایمان دارند.»

1) چه چیزی پدر را از ریختن خشم خود بر گناه باز می دارد؟ غضب خدا چه زمانی در شرف سرریز شدن بود؟

2) وقتی مسیح کار شفاعت خود را به پایان رساند چه اتفاقی خواهد افتاد؟ آنهایی از ما که در این لحظه زنده هستیم چگونه باید باشیم؟ خشم بره چیست و چرا مردم آن را دریافت خواهند کرد؟

منابع: PE 38; CS 687; CS 114; H.R. 423; TM 136 (صفحه بندی کتاب ها به زبان اسپانیایی)

سهشنبه

جام خشم

کمی جلوتر رفت، به روی خود افتاد و دعا کرد و گفت: پدرم، اگر ممکن است، این جام را از من بگذر. با این حال، نه آنطور که من می خواهم، بلکه مانند تو

شما می خواهید

«در فاصله کمی از آنها بود - نه چندان دور که نمی توانستند او را ببینند و بشنوند - و او به سجده افتاد. او احساس کرد که گناه او را از پدرش جدا می کند، پرتگاه آنقدر وسیع و سیاه و عمیق بود که روحش در برابر آن می لرزید. او نباید از قدرت الهی خود برای فرار از این رنج استفاده کند. او به عنوان یک مرد باید عواقب گناه انسان را متحمل شود. به عنوان یک مرد، او باید خشم خدا را در برابر تجاوز تحمل کند. مسیح اکنون نگرش متفاوتی نسبت به گذشته داشت. مصائب او را می توان به بهترین نحو در سخنان پیامبر توصیف کرد: «یهوه صیایوت می گوید: «ای شمشیر، بر شبان و بر مرد همدم من برخیز.» مسیح به عنوان جانشین و تضمین انسان گناهکار، تحت عدل الهی رنج می برد. دیدم عدالت یعنی چه. تا آن زمان او به عنوان شفیع دیگران عمل می کرد. اکنون او آرزو داشت که برای خود شفיעی داشته باشد.»

«پسر خدا یک بار دیگر طعمه عذاب مافوق بشری شد، و با حیرت، خسته به محل اولین مبارزه خود بازگشت. رنج او حتی بیشتر از قبل بود. هنگامی که عذاب روح او را فرا گرفت، "ترش بود مانند قطرات بزرگ خون که به زمین افتاد". سروها و نخل ها شاهدان خاموش اندوه او بودند. از شاخ و برگش شبنم سنگینی بر تن سجده اش فرود آمد، گویی طبیعت بر نویسنده اش گریست که تنها با قدرت های تاریکی می جنگید.»

کسانی که قربانی مسیح را نمی پذیرند، این بدهی پرداخت نمی شود و باید خودشان آن را بنوشند. «مسیح بسیاری از احساس گناهکاران را وقتی که شیشه های خشم خدا بر آنها ریخته می شود، تجربه کرد. ناامیدی سیاه روح گناهکار آنها را مانند کفن خواهد پیچید و گناه آلود بودن گناه را به تمام معنی درک خواهند کرد. نجات با رنج و مرگ پسر خدا برای آنها خریداری شد. اگر آن را با کمال میل و با خوشحالی پذیرفتی، می تواند مال تو باشد.»

اما هیچ کس موظف به اطاعت از قانون خدا نیست. اگر منفعت بهشتی را انکار کنند و لذت ها و فریب های گناه را ترجیح دهند، انتخاب خود را به پایان می رسانند، اما در نهایت مزد خود را می گیرند: خشم خدا و مرگ ابدی. آنها برای همیشه از حضور عیسی، که قربانی او را تحقیر کردند، جدا خواهند شد. آنها زندگی شادی را از دست داده و زندگی ابدی را فدای لذت های لحظه ای گناه خواهند کرد.»

1) جام خشم نماد چیست؟

2) چرا رستگاران از این جام نمی نوشند؟

3) این که مسیح جام خشم نهایی خدا را نوشید به چه معناست؟

منابع: مت 227 1JT; DTG 640; DTG 637; 26:39 (صفحه بندی کتاب ها به زبان اسپانیایی).

چهارشنبه

عذاب آتش و گوگرد

اره. عذاب در حضور فرشتگان مقدس و بره، که در پیام فرشته سوم ذکر شده است، فکر می کنیم به مرگ دوم، در پایان 1000 سال آپوک اشاره دارد. 20 ممکن نیست که در حال حاضر بر مردان شیریر تحمیل شود، زیرا آنها نمی توانند حتی برای یک لحظه در حضور فرشتگان و بره بایستند، چه رسد به مدت طولانی، همانطور که در پیام توضیح داده شده است. آپوک. 11، 10:14

حضور فرشته در رستاخیز مسیح باعث شد نگهبان رومی "لرزیده" شود و "مثل مردگان" شود. و هنگامی که پسر انسان در جلال پدر خود بیاید، و همه فرشتگان با او، هنگامی که تمام آسمانها با جلال او بدرخشند و زمین در حضور خداوند بلرزد، آنگاه کسانی که توسط خداوند منقطع نشده اند. هفت آفت آخر نمی توانند لحظه ای در برابر شکوه آتشین آن صحنه ایستاده بمانند. پولس در مورد «مرد گناه» گفت: «او را که خداوند به روح دهان خود خواهد کشت و با روشنایی آمدنش هلاک خواهد کرد» (دوم تسالونیکیان 2:8). بنابراین نتیجه می گیریم که پیام فرشته سوم نه تنها حاوی هشدار از وحشت از اولین مرگ پرستندگان وحش و تصویر او توسط هفت بلای آخر است، بلکه صحنه عذاب رستاخیز دوم را نیز در بر می گیرد، زمانی که شیریر مرده است. با اجساد مرده زنده می شوند و می توانند در حضور بره و فرشتگان مقدس بایستند. و هنگامی که لشکر «یاجوج و ماجوج» در اطراف شهر مقدس جمع شوند، آنگاه حکم صادر خواهد شد. «آتش از جانب خدا از آسمان نازل شد» و آنها را بلعید.

فونته: {ND James White, A Brief Exposition of the Angels of Revelation XIV;

BEARF 23}

1) عذاب ذکر شده توسط فرشته سوم به چه چیزی اشاره دارد؟

2) چرا امروزه نمی توان آن را به مردان تحمیل کرد؟

3) این عذاب چگونه خواهد بود؟

4) اصطلاح «یاجوج و ماجوج» به چه کسی اشاره دارد؟

پنج شنبه

دریاچه آتش

«زیرا هر نبردی که می‌جنگد، با سر و صدا است و لباس‌هایش به خون می‌چرخد. اما این برای سوزاندن و ایجاد آتش خواهد بود.»
«زیرا خشم خداوند بر تمامی امت‌ها و خشم او بر تمامی لشکر ایشان خواهد بود. او نابودی آنها را تعیین کرد، آنها را به ذبح سپرد.»
«او زغال‌های آتش و گوگرد بر شریب خواهد بارید. باد سوزان بخشی از فنجان شما خواهد بود.» (اشعیا 2: 34؛ 5: 9؛ مزمور 6: 11)
خداوند از آسمان آتش نازل می‌کند. زمین شکسته است. سلاح‌های پنهان در اعماق آن بیرون می‌آیند تا بدرخشند. شعله‌های آتش خوار از تمام قسمت‌های شکاف‌های تهدیدآمیز فرار می‌کنند. حتی سنگ‌ها هم می‌سوزند. روزی فرا رسیده است که مثل تنور می‌سوزد. عناصر با گرمای سوزان حل می‌شوند، زمین نیز می‌سوزد و آثار موجود در آن می‌سوزد. (مالکی 4: 2؛ دوم پطرس 3: 10).
است - "روز انتقام خداوند است، سال مجازات برای امر صهیون" (اشعیا 34: 8)

شریران پاداش خود را بر روی زمین دریافت می‌کنند (امثال 11: 31) «آنها دهنده خواهند شد. یَهُوه صباپوت گفت: روزی که می‌آید آنها را به آتش خواهد کشید.» (مالکی 4: 1) برخی مانند یک لحظه نابود می‌شوند، در حالی که برخی دیگر روزهای زیادی را رنج می‌برند. هر کس "بر اساس اعمال خود" مجازات می‌شود. گناهان عادل که بر شیطان تحمیل می‌شود، نه تنها باید به خاطر طغیان خود، بلکه برای تمام گناهانی که قوم خدا را مرتکب شده است، رنج بکشد. مجازات او باید بسیار بیشتر از مجازات کسانی باشد که فریب داده است. بعد از اینکه همه کسانی که به اغوای او افتادند هلاک شدند، شیطان باید به زندگی و رنج خود ادامه دهد. در شعله‌های پاک‌کننده، شریب، ریشه و شاخه، سرانجام نابود می‌شوند - شیطان ریشه، پیروان او شاخه‌ها.

مجازات کامل قانون اعمال شد. خواسته‌های عدالت برآورده شده است. وقتی به آسمان و زمین می‌اندیشیم، عدالت یَهُوه را اعلام می‌کنند.

1) دریاچه آتش از چه چیزی تشکیل شده است؟

2) این دریاچه آتش کی و برای چه مدت وجود خواهد داشت؟

3) چرا غیرممکن است که شریب برای همیشه بسوزد؟

منبع: CS 730 (صفحه کتاب به زبان اسپانیایی).

جمعه

آسگوندامورته

«زیرا مزد گناه مرگ است. اما هدیه رایگان خدا زندگی جاودانی در خداوند ما مسیح عیسی است.» (رومیان 6:23) در حالی که زندگی میراث صالحان است، مرگ سهم شریران است. موسی به اسرائیل گفت: «بین، امروز زندگی و خوبی و مرگ و بدی را در برابر تو قرار دادم.» (تثنیه 30:15) مرگی که در این قسمت از آن صحبت می شود، مرگی نیست که آدم به آن محکوم شد، زیرا تمام بشریت از مجازات تخلف او رنج می برند. این "مرگ دوم" است که در تقابل با زندگی ابدی قرار دارد.

به دلیل گناه آدم، مرگ به کل نسل بشر سرایت کرد. همه به یک اندازه به آرامگاه فرود می آیند. و با توجه به مفاد برنامه نجات، همه از قبور بیرون خواهند آمد. «رستخیز مردگان اعم از عادل و ظالم خواهد بود.» (اعمال رسولان 24:15) زیرا همانطور که در آدم همه می میرند، در مسیح نیز همه زنده می شوند. " (اول قرن تیان 15:22) اما بین دو طبقه ای که زنده خواهند شد، تفاوت قائل شد. «همه کسانی که در قبرها هستند صدای او [پسر انسان] را خواهند شنید. و کسانی که نیکی کرده اند به رستخیز حیات بیرون خواهند آمد. اما کسانی که بد کرده اند به قیامت لعنت می پردازند.» (یوحنا 5:28، 29) کسانی که برای زنده شدن «لایق» شناخته شده اند، «خوشبخت و مقدس» نامیده می شوند. "مرگ دوم بر اینان قدرت ندارد" (مکاشفه 20:6) اما کسانی که با توبه و ایمان برای خود آمرزش نگرفته اند، عاقبت گناه را دریافت خواهند کرد: «مزد گناه». آنها به مجازاتی با مدت و شدت متفاوت «مطابق کارهایشان» دچار خواهند شد، اما در نهایت به مرگ دوم ختم خواهد شد. از آنجا که خداوند به عدالت و رحمت خود نمی تواند گناهکار را در گناهانش نجات دهد، او را از وجودی که تجاوزاتش قبلاً به آن سازش داده بود و خود را لایق آن ثابت کرده بود، محروم می کند. نویسنده ای الهام گرفته گفت: «زیرا تا مدتی دیگر شریر دیگر وجود نخواهد داشت. و جایگاه او را در نظر خواهید گرفت و او در آنجا نخواهد بود.» (مزمور 37:10؛ 16 پوشیده از بدنامی، در فراموشی جدایی ناپذیر و ابدی فرو خواهند رفت. بدین ترتیب گناه و تمام ویرانی ها و ویرانه های ناشی از آن پایان خواهد یافت. مزمورنویس می گوید: «شما قومها را سرزنش کردید، شریران را نابود کردید. نام او را برای همیشه و برای همیشه پاک کردی دشمنان مصرف شده عبارتند از: ویرانه ها جاودانه اند» (مزمور 6) 9: 5،

قدیس جان، در حالی که به ابدیت خیره می شد، صدای ضد آوایی جهانی از ستایش را شنید که با هیچ ناهماهنگی قطع نشد. او شنید که همه مخلوقات آسمان و زمین خدا را جلال می دادند (مکاشفه 5:13) آنگاه نه جان گمشده ای وجود خواهد داشت که در عذاب بی پایان با قلع و قمع خدا را ناسزا می گوید، و نه موجودات بدبختی که از جهنم فریادهای حیرت انگیز خود را به سرودهای برگزیدگان می پیوندند.

1) پرداخت گناه کدام مرگ است؟

2) چرا با اولین مرگ می میریم؟ چرا همه آنها قیام خواهند کرد، صالحان و بدکاران؟

منبع: CS 599 (صفحه بندی کتاب به زبان اسپانیایی).

شنبه

دود در طول قرن ها بلند می شود

«زیرا خداوند روز انتقام دارد، سال انتقام در راه صهیون، و نهرهای ادوم به قمر، و زمین آن به گوگرد، و زمین آن به قمر و سوزان تبدیل خواهد شد. در شب و روز خاموش نخواهد شد. دودش تا ابد بالا خواهد رفت. نسل به نسل ویران خواهد شد. تا ابدالاباد کسی از آن عبور نخواهد کرد.» اشعیا 34:8-10

3. اما این صحنه وحشتناک آتش سوزی نهایی به مدت نامحدود ادامه نخواهد یافت. اما هنگامی که زمین سوخته شد و تمام عناصر آن ذوب شدند، آسمان های جدید و زمینی جدید به دنبال خواهد داشت. همانطور که زمین کنونی از زمینی پیروی کرد که توسط آب ویران شد. و در زمین جدید است که نیکوکاران پاداش خواهند گرفت. «اما روز خداوند مانند دزدی در شب خواهد آمد. که در آن آسمانها با سر و صدایی شدید می گذرد و عناصر سوزان نابود می شود و زمین و آثاری که در آن است می سوزند.» از آنجا که همه این چیزها نابود می شود، چگونه نباید به شیوه ای مقدس و خدایسندانه در انتظار و تعجیل در آمدن روز خدا، که در آن آسمان ها در حال افروختن، ویران می شود و عناصر آتش می گیرند، گام بردارید. بالا، ادغام خواهد شد! اما طبق وعده های او منتظر آسمان های جدید و زمینی جدید هستیم که در آن عدالت ساکن است» (دوم پطرس 3: 10-13) «آسمان و زمینی جدید دیدم. زیرا آسمان اول و زمین اول گذشته و دریا دیگر نیست» (مکاشفه 21:1)

4. بنابراین، عذاب وحشتناک و طولانی فاسقان خواهد بود (هر کس به مجازات اعمال خود می رسد) که عذاب در نهایت منجر به نابودی کامل همه متجاوزان می شود. همه شریران توسط خدا نابود خواهند شد (مزمور 145:20 آنها با مرگ دوم خواهند مرد. مکاشفه 21:8 روم. 6:23 حزق).

(20، 4:18 هلاک خواهند شد، در دود خواهند رفت (مزمور 38، 20، 10:37 آنها با نابودی ابدی مجازات خواهند شد و در آتش خاموش نشدنی خواهند سوخت. 2) تز. 9:1 متی. 12:3 و ریشه و شاخه ها که نابود شده اند، چنان خواهند بود که گویی هرگز نبوده اند (متی 1: 4: عبودیا 16)

Fonte: {1855 JNA, TAR 130}(The Three Angels of Revelation 14:6-12; BY JN

اندروز. 1855)

1) آیا دود و آتش ماندگاری دارند؟

2) مدت مجازات برای هر فرد چقدر خواهد بود؟

3) این واقعیت که آنها طوری خواهند بود که گویی هرگز نبوده اند چیست؟

درس - 10 پیام فرشته سوم - ادامه یافت

آیه طلایی: «و کسانی که وحش و شمایل او را می پرستند، نه روز و نه شب آرامش دارند، و نه کسی که علامت نام او را دریافت کند». مکاشفه. 14:11.

یکشنبه

«و آن‌ها که وحش و تصویر او را می‌پرستند، روز و شب استراحت ندارند، و نه کسی که علامت نام او را می‌پذیرد.» مکاشفه 14:11.

استراحت خدا

نمازگزاران «استراحت» ندارند، نه روز و نه شب. بسیاری از این بیانیه می فهمند که شریران در رنج ابدی خواهند بود. هفته گذشته مطالعه کردیم که اینطور نیست. دریاچه آتش به همه گناهکاران - ریشه و شاخه، شیطان و پیروانش پایان خواهد داد. پس چگونه باید سخنان فرشته را بفهمیم؟ این چه آرامشی است که شریر هرگز نخواهند داشت؟ از آنجایی که شریر کسانی هستند که خدا را رد می کنند، بقیه چیزهایی که ندارند باید همان چیزی باشد که خدا ارائه می دهد. پولس در عبرانیان نوشت: «هنوز یک استراحت سبت برای قوم خدا باقی مانده است». "زیرا در جایی در مورد روز هفتم چنین گفت: و خدا در روز هفتم از همه اعمال خود آرام گرفت." «زیرا هر که به بقیه خدا وارد شده است، از اعمال خود نیز آسوده است، همانطور که خدا نیز از او آرام گرفت» (عبر.

(10، 4، 9:4 و ورود به آرامش خدا، استراحت از اعمال شما در روز سبت است، همانطور که او آرام گرفت).

(1) خداوند استراحت روز هفتم را از چه زمانی قرار داد؟

ج: «اکنون پس از آن که در روز هفتم کاری را که انجام داده بود به پایان رساند، در آن روز از تمام کارهایی که انجام داده بود استراحت کرد... اینها مبدأ آسمانها و زمین است، هنگام خلقت». (پیدایش. 4، 2:2)

هنگامی که خداوند آسمانها و زمین را آفرید، استراحت سبت را برقرار کرد. انسان در روز ششم آفریده شد و خداوند در روز هفتم آرام گرفت. نه به خاطر نیاز به استراحت، بلکه به نفع انسان. خداوند در این روز آرام گرفت. "سبت برای انسان ساخته شد" (مرقس 2:27) او آرامش خداست.

دوشنبه

استراحتی پر برکت

(1) چرا خداوند روز هفتم را برکت داد؟

ج: «خداوند روز هفتم را برکت داد و آن را تقدیس کرد. زیرا در او از تمام کارهایی که آفریده و ساخته بود آرام گرفت» (پیدایش. 3:2)

(2) روز هفتم چیست؟

ج.: «روز هفتم سبت یهوه خدایت است» (خروج. 10: 20)

خداوند سبت را برکت داد زیرا در آن استراحت کرد. همه کسانی که وارد آرامش خدا می شوند نیز برکتی را که در این روز است دریافت می کنند. آیا این شگفت انگیز نیست که مطمئن باشیم از نعمت خدا برخورداریم؟ اگر در روز هفتم استراحت کنیم، می توانیم آن را بخوریم.

(3) نگهبانان سبت چه برکتی دریافت می کنند؟

ج: «شنبه های خود را به آنها دادم تا نشانه ای بین من و آنها باشد. تا بدانند که من خداوند هستم که آنها را تقدیس می کنم.» (حزقی. 20:12)

هدف الهی این است که وقتی در روز سبت استراحت می کنند، فرزندان او را به عنوان خداوندی که آنها را تقدیس می کند، بشناسند. مکاشفه عمیق تری از خودش به نگهبانان سبت وعده داده شده است. این روزی است که انسان باید با تعمق در آثاری که آن را نشان می دهد، بیشتر از شخصیت الهی بیاموزد. این مکاشفه در طبیعت و عمدتاً در شخص عیسی یافت می شود، همانطور که او گفت: «هر که مرا دید، پدر را دیده است» (یوحنا. 9: 14 و همانطور که ما فکر می کنیم، خداوند خود را به عنوان کسی که ما را تقدیس می کند به ما نشان می دهد. از این رو می فهمیم که برکتی که به همه کسانی که در روز سبت استراحت می کنند، برکت تقدیس است. خداوند قدوسیت و شخصیت خود را به ما ابلاغ می کند. ما ممکن است ندانیم چگونه و نیازی هم به دانستن آن نداریم، آنچه واقعاً مهم است این است که ما باور کنیم که او این کار را انجام می دهد، زیرا او وعده داده است. تقدیس، این برکت سبت است. و این برکت ما را قادر می سازد تا وارد برکت ابدی شویم، زیرا نوشته شده است: «به دنبال صلح و قدوس باشید که بدون آن هیچ کس خداوند را نخواهد دید» (عبرانیان. 12:14)

سهشنبه

استراحت مقدس

(1) خدا علاوه بر برکت روز سبت چه کرد؟

ج: «خدا روز هفتم را برکت داد و آن را تقدیس کرد» (پیدایش. 2:2)

«تقدیس کردن» به معنای جدا کردن برای هدفی مقدس است. این همان کاری است که خداوند با روز هفتم انجام داد. او بر این باور بود که ما آنقدر اهمیت داریم که این روز را اختصاص داد تا به طور خاص به کار ترویج تقدیس ما بپردازد. روز شنبه، ما مورد توجه خدا و عیسی هستیم. پیامبر در توضیح آنچه در حرم می افتد می گوید: «در صحن اندرونی که رو به مشرق است، در شش روز کار بسته می شود. اما در روز سبت باز خواهد شد ... و شاهزاده از راه در وارد می شود ... و در کنار تیرک در می ایستد ... و

مردم آن سرزمین در روز سبت در مدخل همان دروازه عبادت خواهند کرد.» (حزقی. 1-3: 46)

عبادتگاه روی زمین نمونه، شکل و سایه قدس در آسمان بود (عبرانیان. 5: 8)
پیامبر می‌گوید در روزهای شنبه درهای حرم بهشتی باز می‌شود. بنابراین، این همان چیزی است که در بهشت اتفاق می‌افتد، جایی که عیسی از طرف ما خدمت می‌کند. پس شاهزاده وارد می‌شود. شاهزاده بهشت کیست؟ عیسی: "خدا با دست راست خود او را به شاهزاده و نجات بخشید تا به اسرائیل توبه و آمرزش گناهان بدهد" (اعمال رسولان. 5:31)
سپس در همان در، اهل دیار می‌آیند و عبادت می‌کنند. پس از آن جلسه ای بین شاهزاده و مردم آن سرزمین برگزار می‌شود. و شنبه روزی است که مسیح و خدا از هم جدا کرده اند تا بتواند با مردمی که در این روز برای پرستش او جمع می‌شوند ملاقات کند. هر شنبه عیسی یک قرار شخصی با ما دارد. و خدا و مسیح از ما چه انتظاری دارند؟ بگذارید در روز تعیین شده حاضر شویم:

«روز سبت را به خاطر داشته باشید تا آن را مقدس نگه دارید.» (معادل. 20:8) خدا انتظار دارد که ما نیز مانند او، سبت را برای یک هدف مقدس، برای رویارویی با مقدس اسرائیل، کنار بگذاریم. آه، این روز چه افتخار بزرگی نصیب ما شده است! این روزها او چقدر مورد تحقیر اکثر مردان است! شنبه مانند هر روز کاری معمولی در نظر گرفته می‌شود. امیدوارم بتوانیم به خدا و عیسی این شادی را بدهیم که در این روز خود را آماده ملاقات با مسیح می‌بینیم. و چگونه تهیه کنیم؟ این را فردا مطالعه خواهیم کرد.

چهار شنبه

(1 چگونه برای شنبه آماده شویم؟)

ج.: «شش روز کار خواهی کرد و تمام کارهایت را انجام خواهی داد. اما روز هفتم سبت یهوه خدای شماست. در آن روز هیچ کاری انجام نده، نه تو، نه پسترت، نه دخترت، نه غلامت، نه کنیزت، نه چارپایانت، و نه خارجی که در دروازه های توست.» (مثل. 20:10)

در طول شش روز کار باید به گونه ای فعالیت های خود را انجام دهیم که روز شنبه کاری باقی نماند. نظافت خانه، تهیه غذا، خواندن روزنامه، مطالعه برای آزمایش، زراعت، کاشت، برداشت و هر فعالیت دیگری باید در شش روزی که باید کار خود را انجام دهیم، انجام شود.

اما روز هفتم سبت یهوه خدایت است. در آن روز هیچ کاری انجام نمی‌دهید. ما نمی‌توانستیم به اندازه کافی از عیسی به عنوان مهمان در خانه‌مان استقبال کنیم، اگر در همان زمان مشغول فعالیت‌های دیگری باشیم. شما باید به بازدید خود توجه کامل داشته باشید. برای این کار باید همه مقدمات از قبل انجام شده باشد. روز جمعه، روز قبل از آن، باید روز ویژه آماده سازی باشد. خداوند این را از طریق داستان مانا آموخت. این نان از بهشت هر روز صبح به مردم داده می‌شد.

تنها کاری که باید می‌کردی این بود که چادر را رها کنی و جمع کنی. فقط یک روز طول کشید. در دومی قالب زد و باگ ایجاد کرد. اما در روز جمعه استاد دو وعده داد تا مردم آن را بپزند و مجبور نباشند روز شنبه آن را بپزند. «در روز ششم نان مضاعف جمع کردند، برای هر کدام دو وعده... آن را تا روز بعد نگه داشتند... و نکردند.

بوی بدی داشت و کرمی در آن نبود» (خروج. 24، 16:22) خدا هر هفته معجزه ای انجام می داد و منا را در روز جمعه به مدت دو روز جمع آوری می کرد تا درس مهم روحانی را آموزش دهد. جمعه غذا را آماده و طبخ می کند. شنبه استراحت میکنی لباس روز شنبه هم باید روز جمعه آماده باشد.

هر کاری که اکیدا ضروری نیست نباید در روز شنبه انجام شود. و با توجه به اهمیت مهمانی که در روز مقدس به ما می آید، انصافاً می توان گفت که آمادگی برای شنبه آینده باید از اولین روز هفته آغاز شود. نباید آنقدر فعالیت ها را طوری برنامه ریزی کرد که در پایان روز جمعه، بندگان خدا از پا درآیند، بدون اینکه تمایل و شوق پذیرایی از عیسی، ستایش و عبادت او را داشته باشند، و به همه کسانی که روز سبت را به این ترتیب مقدس نگه می دارند، وعده داده شده است:

«اگر از روز سبت روی گردانید و در روز مقدس من به کار خود نپردازید. اگر سبت را شادی می خوانید، روز مقدس خداوند و شایسته احترام است. اگر او را گرمی بداری، نه از راه تو پیروی کنی، نه خود را مشغول کارهای کثیف و نه سخنان بیهوده بگویی. آنگاه در خداوند خشنود خواهی شد و تو را سوار بر بلندی های زمین خواهیم ساخت و با میراث پدرت یعقوب تو را تغذیه خواهیم کرد. زیرا دهان خداوند آن را گفته است» (اشعیا. 14، 13، 58)

پنج شنبه

من، خداوند، تغییر نمی کنم

این هفته مطالعه کردیم که چگونه خداوند روز سبت را برکت و تقدیس کرد. نعمت تقدیس در این روز یافت می شود. ما او را هیچ روز دیگری ملاقات نخواهیم کرد. یکشنبه هم نه نعمت دهنده روزی را انتخاب کرد که آن را بدهد و این به ما بستگی دارد که تصمیم بگیریم که آیا می خواهیم آن را دریافت کنیم یا نه. انسان نمی تواند کاری را که خدا انجام داده تغییر دهد. شما همچنین نمی توانید انتظار داشته باشید که خدا تغییر کند، یا تصور کنید که او به کسی اجازه می دهد تا کاری را که انجام داده است تغییر دهد. نوشته شده است: "من، خداوند، تغییر نمی کنم" (مال. 6: 3) روز خداوند، سبت در پیدایش است، و در زمان مکاشفه نیز چنین است.

استراحت سبت در آفرینش برقرار شد و زمانی که خداوند فرمان سینا را صادر کرد به انسان یادآوری شد. چهارمی می گوید: «روز سبت را به خاطر داشته باشید تا آن را مقدس نگه دارید» (خروج. 20:8) مزمورنویس قبلاً گفته بود که همه احکام و در نتیجه سبت نیز ابدی هستند: «اعمال دست او حقیقت و داوری است. وفادار، تمام احکام او. آنها برای همیشه و تا ابد استوار می مانند» (مزمور - 8، 117:7) نسخه آمریکایی تجدیدنظر شده. و عیسی، هنگامی که به زمین آمد، تأیید کرد که آنها تغییر نخواهند کرد: "فکر نکنید که آمده ام تا شریعت را از بین ببرم... نیامده ام تا نابود کنم، بلکه برای تحقق بخشیدن به آن. زیرا به راستی به شما می گویم تا آسمان و زمین از بین بروند، یک ذره یا یک ذره از شریعت نمی گذرد تا همه چیز به انجام برسد» (متی. 18، 17، 5)

عهد جدید دوباره فرمان سبت را ارائه نمی کند، زیرا اعتبار آنچه قبلاً در عهد قدیم برقرار شده بود را فراهم می کند. بر این فرض استوار است که خداوند تغییر نمی کند. از آنجایی که او چیزی را که می گوید تغییر نمی دهد، نیازی نیست که آن را دوبار بگوید، درست است؟

عیسی گفت: "من احکام پدرم را نگه داشته‌ام" که شامل روز سبت می‌شود (یوحنا 15:10 و او به شاگردان واقعی خود دستور می‌دهد که به همه مردم بیاموزند که همانطور که او انجام می‌دهد: "بروید، شاگرد سازید... به آنها بیاموزید که همه چیزهایی را که به شما امر کرده‌ام رعایت کنند" (متی 23:19، 20) و از ما انتظار دارد که صدای او را اطاعت کنیم و شنبه را به عنوان روز هفتم، استراحت خدا، روز ملاقات با ناجی عزیزمان اعلام کنیم. اجازه دهید آن را انجام دهیم!

جمعه

اینها استراحت ندارند

فرشته سوم می‌گوید: «و کسانی که وحش و تصویر او را می‌پرستند، نه روز و نه شب آرامش دارند، و نه کسی که علامت نام او را می‌پذیرد.» مکاشفه 14:11

پرستندگان جانور یکشنبه را به جای سبت خدا به عنوان روز استراحت انتخاب می‌کنند. استراحت و برکت تقدیس در این روز وعده داده نشد. بنابراین آنها به استراحت موعود وارد نمی‌شوند. و چون تصمیم پرستندگان وحش استوار و قطعی است، مسلم است که هرگز وارد آرامش خداوند نخواهند شد. و این به این دلیل است که آنها تصمیم گرفتند هرگز آن را نپذیرند. خدا نمی‌تواند آنها را مجبور کند که سبت را نگه دارند. که بر خلاف شخصیت او خواهد بود. اما فرشته به آنها هشدار می‌دهد که وارد آرامش او نخواهند شد.

متن می‌گوید روز و شب استراحتی نیست. این به ما این امکان را می‌دهد که بفهمیم آنها دائماً استراحتی نخواهند داشت. زیرا با رد سبت، مؤلف سبت را رد می‌کنند. آنها بدون حضور آرامش بخش روح خدا و مسیح در زندگی خود باقی می‌مانند. پولس حالتی از بی‌قراری را توصیف می‌کند که می‌تواند به ما کمک کند بفهمیم پرستندگان وحش چه احساسی خواهند داشت: «زیرا حتی وقتی به مقدونیه آمدیم، جسم ما آرامش نداشت. اما در همه چیز مضطرب بودیم: با جنگ بیرون، ترس در درون» (دوم قرنتی 7:5) پرستندگان وحش نسبت به همه چیز احساس ناامنی خواهند کرد. کتاب مقدس درباره کسانی که عیسی و حقیقت را رد می‌کنند می‌گوید: «مردم از وحشت و از انتظار چیزهایی که بر جهان خواهد آمد بیهوش خواهند شد. زیرا قوای بهشت متزلزل خواهد شد.» «زندگی شما در برابر شما معلق خواهد شد. و شب و روز خواهید لرزید و از زندگی خود مطمئن نخواهید بود» (لوقا 21:26؛ تثنیه 28:66)

برای تأمل در: مزایای پذیرش استراحت خداوند چیست؟ با پذیرش آن چه چیزی به دست می‌آوریم و از چه چیزی اجتناب می‌کنیم؟

شنبه

شرایط استراحت

این هفته مطالعه کردیم که شنبه استراحت خداست. همچنین دیدیم که در چهارمین فرمان شریعت خدا ثبت شده است. با این حال، ورود کامل به استراحت به معنای چیزی بیشتر از آن چیزی است که خواننده معمولی کتاب مقدس ممکن است تصور کند. یک مرد تا زمانی که همه احکام را رعایت نکند نگاهبان سبت کامل نیست. یعقوب رسول می گوید: "زیرا هر که تمام شریعت را نگاه دارد و در یک نقطه لغزش کند، در همه گناهکار شده است" (یعقوبس، 2:10) فقط کسانی که هر ده فرمان را نگه می دارند وارد «استراحت» کامل سبت می شوند. پس چگونه وارد آن شویم؟ عیسی گفت: «یوغ مرا بر خود بگیرد و از من بیاموزید، زیرا من نرم و فروتن هستم. و برای جانهای خود آرامش خواهید یافت» (متی، 23:29) درس گرفتن از تعالیم و الگوی او چیزی است که ما برای استراحت به آن نیاز داریم. او دستورات را کاملاً اطاعت کرد و اگر از او پیروی کنیم، همانطور که او راه می‌رفت، گام خواهیم برد. بنابراین، ما استراحت خواهیم یافت. در متن ذکر شده است که دو ویژگی خاص عیسی وجود دارد که باید به آنها توجه کنیم: «حלות» و «فروتن». بره حلیم، تمام تحقیرها، توهین ها، تمسخرها، ضربات، شلاق ها و هل دادن های خشمگین مردان را بدون شکایت تحمل می کند.

با آرامش رنج می کشد و گناهان را بر عهده می گیرد، گناه همه کسانی که او را آزار می دهند. او مظلوم و مصیبت بود، اما دهانش را باز نکرد. مانند بره ای که به ذبح برده می شود و مانند گوسفندی که در برابر قیچیان خود خاموش است، پس دهان خود را باز نکرد» (اشعیا، 53:7) منجی حقیر در شبی که قرار بود دستگیر شود برای شستن پای خائن خود خم شد. او دارای این صفات بود که ثمره عشق کامل به ماست. با تأمل در این عشق، آن را جذب می کنیم و با آن متحول می شویم. آنگاه ما همانگونه خواهیم بود که ناجی ما بود.

(1) به گفته پولس، تحقق شریعت ده فرمان چیست؟

ج: «عشق به دیگران آسیب نمی رساند. پس محبت تحقق شریعت است» (رومیان، 13:10)

با دریافت عشق عیسی در قلب خود، ما از آن پر خواهیم شد. و بنابراین، ما مطیع قانون خواهیم بود، زیرا عشق تحقق شریعت خداوند است. سپس ما نیز دستور سبت را انجام خواهیم داد و وارد آرامش خداوند خواهیم شد.

«بنابراین هنوز یک استراحت سبت برای قوم خدا باقی است. حال، با توجه به این امر، مجدانه در پی ورود به آن استراحت باشیم تا هیچ کس به همان مثال نافرمانی نیفتد. زیرا کلام خدا زنده و فعال است و از هر شمشیر دو لبه تیزتر است و تا شکاف روح و روح و مفاصل و مغز استخوان را سوراخ می کند و به افکار و نیات دل می شناسد.» (12، 11، 9:4)

درس - 11 پیام فرشته سوم - ادامه یافت

بیت الذهب: «انا صبر اولياء الله؛ در اینجا کسانی هستند که احکام خدا و ایمان عیسی را نگاه می دارند.» مکاشفه. 14:12

یکشنبه

در دفاع از آزادی

«اینجا صبر اولیاء الله است. در اینجا کسانی هستند که احکام خدا و ایمان عیسی را نگاه می دارند.» مکاشفه. 14:12

فرشته سوم به زمان وحشتناکی اشاره می کند که در آن وحش و تصویر او می خواهند نشان نافرمانی خود را بر همه مردم تحمیل کنند. ما قبلاً مطالعه کرده ایم که وحش اتحاد قدرت مذهبی و مدنی برای آزار و اذیت مقدسین است. ما همچنین دیدیم که پاپ این نقش را در گذشته ایفا کرد، او یک جانور بود، و به زودی دوباره چنین خواهد شد: "جانور... نزدیک است از ورطه بیرون بیاید". (Apoc. 17:8) علامت اقتدار او یکشنبه به عنوان روز استراحت است. بنابراین، ما درک می کنیم که تلاش جانور برای تحمیل نشان خود بر جهان از طریق تلاش کلیسا برای ایجاد قوانینی که دولت از عقایدش حمایت می کند، محقق خواهد شد. بر اساس قوانین محدودکننده، یکشنبه به عنوان روز استراحت در نظر گرفته می شود. سپس، کسانی که برای خدا شریعت هستند، ایمانشان سخت آزمایش خواهد شد. آنها می دانند که "ما باید از خدا اطاعت کنیم تا از مردم" (اعمال رسولان. 5:29) بنابراین، آنها نیاز خواهند دید که در دفاع از آزادی دینی باقی بمانند تا بتوانند به پرستش خدا همانطور که در کلام او دستور داده شده است، ادامه دهند.

فرشته سوم به گروهی از افرادی که از آزادی دفاع خواهند کرد اشاره می کند و می گوید: "اینجا صبر مقدسین است... آنها احکام خدا را نگاه می دارند" (مکاشفه. 14:12) نسخه های دیگر از عبارت «استقامت» به جای «صبر» استفاده می کنند، که مناسب است، زیرا باید استقامت کنند. و استقامت در مقابل همه مخالفتها خواهد بود. و در دفاع از حق شما برای حفظ سبت فرمان هفتم محکم می ایستید. این دفاع با نیروی اسلحه انجام نخواهد شد، زیرا سربازان خدا در مقایسه با ارتش نافرمانی اقلیتی کوچک خواهند بود. دولت ها با کلیساهای مردمی در مخالفت با قانون خدا متحد خواهند شد. کلام خدا و دعا تنها سلاحی است که آنها استفاده می کنند.

زمان تحمیل علامت وحش به سرعت نزدیک می شود. بنابراین، آرزوی خدا این است که ما اصولی را که زیربنای آزادی مذهبی هستند، که در کتاب مقدس آموزش داده شده است، بدانیم، زیرا به زودی باید از آنها دفاع کنیم.

دوشنبه

اصل آزادی مذهبی

«آنگاه فریسیان رفتند و با یکدیگر مشورت کردند که چگونه او را در سخنی دستگیر کنند. و شاگردان خود به همراه هیرودیان نزد او فرستادند و گفتند: «استاد، ما می دانیم که تو راستی و راه خدا را به راستی تعلیم می دهی و از هیچ کس نمی ترسی، زیرا به ظاهر توجه نمی کنی. از مردان

پس به ما بگوئید، نظر شما چیست؟ آیا پرداخت خراج به قیصر حلال است یا خیر؟ اما عیسی که کینه توزی آنها را درک کرد، پاسخ داد: ای ریاکاران چرا مرا امتحان می کنید؟ سکه خراج را به من نشان بده و دیناری به او هدیه کردند. از آنها پرسید: این تصویر و کتیبه از آن کیست؟ جواب دادند: از قیصر. سپس به آنها گفت: «پس آنچه را که قیصر است به قیصر و آنچه از آن خداست به خدا بدهید.» (متی. 22:15-21)

فریسیان نماینده قدرت مذهبی بودند، در حالی که هیرودیان، از فرماندار هیروودیس، نماینده قدرت مدنی بودند. آنها از عیسی پرسیدند که آیا دادن خراج به سزار مجاز است؟ عیسی به روشنی به آنها پاسخ داد که آنچه از آن سزار است باید به قیصر داده شود و آنچه از آن خداست به خدا. همان طور که نباید از دادن مالیات قیصر کوتاهی کرد، دولت نیز به بهانه هدایایی به خدا نباید آنچه را که متعلق به خداست بدهد. و رعایت روز سبت امری است که باید به خدا داده شود. این فرمان می گوید: «روز هفتم، سبت خداوند خدای توست» (خروج. 20:10) این مال سزار نیست، توسط سزار تأسیس نشده است و به حوزه قضایی سزار تعلق ندارد. و قیصر، حکومت، حق دخالت در آنچه خدا به عنوان او قرار داده است، ندارد. روز استراحت، وظیفه ای است بین انسان و خالقش. پدر، مادر، اقوام، رئیسان در محل کار و غیره، هیچکس حق ندارد در حق یک فرد دخالت کند تا آنچه را که خدا از او می خواهد به او بدهد.

بنابراین، سزار حق ندارد در مورد اینکه انسان چه چیزی را باید به خدا تسلیم کند، قانون وضع کند. بنابراین، حق ندارد کتاب مقدس را تفسیر کند تا بگوید روز استراحت چیست. بنابراین، حق وضع قوانینی برای تحمیل روز یکشنبه را ندارد. همه قوانین از این نظر مغایر با کتاب مقدس است و فرزند خدا حق دارد از آن صرف نظر کند تا خدا را گرامی بدارد و از او اطاعت کند همانطور که وجدانش نشان می دهد که در کلام او به او دستور داده شده است.

در حقیقت، سزار حق ندارد هیچ قانون مذهبی وضع کند. تعهدات انسان در قبال خداوند باید توسط او تعیین شود، در حالی که سزار، دولت، باید متولی قوانین مدنی و رفتار مدنی شهروندان باشد. این اصل در سخنان عیسی است. در درس فردا با دقت بیشتری آن را مطالعه خواهیم کرد.

سهشنبه

واجبات نسبت به خدا و انسانها

(1) به گفته پولس، موقعیت ما در رابطه با مقامات زمین چگونه باید باشد؟

ج: «هر نفسی باید تابع مقامات مافوق باشد. زیرا هیچ مقامی نیست که از جانب خدا نباشد. و آنهایی که وجود دارند توسط خدا مقدر شده اند. پس هر که در برابر قدرت مقاومت کند، در برابر حکم خدا مقاومت کرده است؛ و کسانی که مقاومت می کنند، خود را محکوم خواهند کرد... به همین دلیل شما نیز ادای احترام کنید. زیرا آنها خادمان خدا هستند تا به همین امر توجه کنند» (رومیان، 2: 13)

(2) در چه مواردی باید به مراجع بالاتر مراجعه کنیم؟

ج: «به هر یک از آنها آنچه را که باید: به هر که خراج، خراج؛ به چه کسی مالیات، مالیات؛ که ترس، ترس؛ هر که او را گرامی می دارد، او را گرامی می دارد» (رومیان، 7: 13)

ما باید آنچه را که بر عهده مقامات این دنیاست تسلیم کنیم. قانون خدا به دو بخش تقسیم می شود. متن خود آن نشان می دهد که چهار فرمان اول مربوط به وظیفه انسان در برابر خدا و شش فرمان آخر مربوط به وظیفه او در برابر همسایه است:

آنها در مورد وجوب خدا هستند:

1- غیر از من خدایان دیگری نخواهید داشت

2- برای خود بت‌های تراشیده نسازید... زیرا من یهوه خدای شما خدای حسود هستم.

3- نام یهوه خدایت را بیهوده نخوان

... - 4 روز هفتم سبت یهوه خدای شماست

آنها به دیگران مربوط می شوند:

5- به پدر و مادرت احترام بگذار

6- نباید بکشی

7- زنا نکن

8- دزدی نکنید

9- شهادت دروغ نده

10- به خانه همسایه یا هر چیزی که متعلق به همسایه است طمع نداشته باشید.

پولس، در رومیان، 13، هنگامی که از تسلیم شدن در برابر مقامات صحبت می کند، فقط به احکامی اشاره می کند که به دیگران مربوط می شود. تعلیم او با تعلیم عیسی هماهنگ بود. سزار، دولت ها، می توانند این کار را در مورد روابط انسان با همسایگان خود انجام دهند. اما نمی تواند چهار فرمان اول را که بر وظایف انسان در قبال خداوند حاکم است، عبور دهد و تشریح کند. خداوند بر اینها حق تشریح را برای خود قائل است. کسانی که پیام فرشته سوم را دریافت می کنند،

آنها در آشکار نگه داشتن این اصل در برابر مردم و اعمال آن در زندگی خود پافشاری می کنند. بنابراین، حتی در برابر قوانین مدنی که رعایت روز یکشنبه را تحمیل می کند، آنها بر حفظ سبت چهارم فرمان پایداری می کنند. «در اینجا صبر (استقامت) مقدسین است، اینها هستند که احکام خدا را نگاه می دارند» (مکاشفه. 14:12) باشد که فرشته این را در مورد ما بگوید!

چهار شنبه

وقتی خدا از طرف قومش عمل می کند

داستان کتاب دانیال نشان می دهد که چگونه خداوند مسئولیت حفظ حق آزادی مذهبی هر فرد را بر عهده می گیرد. آفریدگار اجازه نمی دهد که سزار انسان را وادار کند که از پرستش او بر اساس وجدان خود دست بردارد.

ما یک مثال واضح را در فصل 3 می یابیم. پادشاه بابل یک بت، یک مجسمه طلایی ساخت و انتظار داشت همه آن را بپرستند. «و ندا دهنده با صدای بلند فریاد زد: ای قوم ها و قوم ها و قوم های هر زبان، به شما دستور داده شده است: همین که صدای شیپور، فلوت، چنگ، چنگ را بشنوید، از مزرعه، کاسه و انواع موسیقی، به زمین خواهید افتاد و تصویر طلایی را که نبوکدنصر پادشاه برپا کرده است، پرستش خواهید کرد. و هر کس به زمین نیفتد و او را پرستش نکند، فوراً در کوره آتشین افکنده خواهد شد.» (دان. 3:5، 6)

اما چنین دستوری برخلاف فرمان دوم بود. این امر پرستش تصاویر را ممنوع می کند. سه دوست دانیال به خدای زنده خدمت کردند و احکام او را گرامی داشتند. آنها در برابر تصویر تعظیم نکردند و هنگامی که به حضور پادشاه آوردند، گفتند: «ای نبوکدنصر، ما نیازی به پاسخگویی به تو در این مورد نداریم. اینک خدای ما که به او خدمت می کنیم، قادر است ما را از کوره آتشین رهایی بخشد. و ای پادشاه ما را از دست تو نجات خواهد داد. اما اگر چنین نیست، ای پادشاه بدان که ما خدایان تو را خدمت نمی کنیم و تمثال طلایی را که تو برپا کرده ای نخواهیم پرستید» (دان. 3:16، 17). پاسخ او سرپیچی از اقتدار نبود. وقتی گفتند ما در این مورد نیازی به پاسخگویی به شما نداریم، فقط این اصل الهی را اعلام کردند که حکومت زمین بین انسان و خدا حق ندارد. حق صدور احکام دینی را ندارد. دین و دولت باید برای همیشه از هم جدا باشند.

1) چه اتفاقی افتاد که پادشاه بابل دوستان دانیال را به دلیل سرپیچی از فرمان دینی او به داخل کوره انداخت؟

ج: «آنگاه نبوکدنصر پادشاه شگفت زده شد و به سرعت برخاست. او سخن گفت و به مشاوران خود گفت: مگر ما سه مرد را در آتش نینداختیم؟

به شاه جواب بده: درست است ای شاه. گفت: من چهار مرد را می بینم که در آتش راه می روند و هیچ آسیبی به آنها نمی رسد. و ظاهر چهارمی مانند پسر خدایان است» (دان. 3: 24، 25).

خداوند عیسی را از بهشت فرستاد تا بندگان را در این زمان آزمایش همراهی کند. او جان آنها را حفظ کرد و به این ترتیب حکم مرگ پادشاه بت پرست را لغو کرد. خداوند احکام زمین را در مورد دین لغو می کند. مسئولیت و حق این کار را بر عهده بگیرید. پس هیچ بنده ای از نافرمانی ترسی ندارد

احکام شرعی که به زودی صادر می شود، مانند فرمان یکشنبه. در آخرالزمان، هنگامی که جهان بر ضد بندگان قانون‌گرا و سبت‌گرای خود روی می‌آورد، خداوند در زمان مقتضی احکام زمین را لغو می‌کند و به آنها می‌رساند.

مردم تو بنابراین، برای همیشه ثابت خواهد شد که سزار نمی تواند در آنچه متعلق به خداست دخالت کند. «آنچه را که قیصر است به قیصر بده، و آنچه را که از آن خداست به خدا». آمین!

پنج شنبه

«اینجا صبر اولیاء است» مکاشفه 14:12

اگر فرشته بگوید اولیاء الله صبر می کنند، دلیل است که این امر آزمایش می شود. کشمکش نهایی بندگان خدا با وحش و تصویر او چند روز طول نمی کشد. در مکاشفه 13، به دوره ای اشاره شده است که در آن وحش برتری خواهد داشت: «به او قدرت داده شد تا چهل و دو ماه ادامه دهد». (Apoc. 13:5) معادل سه سال و نیم است. در این دوران، اولیای الهی باید صبر و شکیبایی به خرج دهند و به خدا توکل کنند. وعده رهایی داده شد. وحش سرانجام در پایان مصیبت شکست خواهد خورد: «آنها قدرت و اقتدار خود را به وحش خواهند سپرد. آنها با بره خواهند جنگید و بره بر آنها غلبه خواهد کرد، زیرا او خداوند اربابان و پادشاه پادشاهان است. کسانی که با او هستند نیز پیروز خواهند شد، دعوت‌شدگان و برگزیدگان و وفاداران». (Apoc. 17:13، 14) اما تا آن زمان، این بر عهده مقدسین خواهد بود که با ایمان صبر کنند. پس جای تعجب نیست که امروز خدا به اعضای کلیسای خود بر روی زمین اجازه می دهد با مشکلاتی روبرو شوند که حل آنها زمان زیادی می برد. خدا امروز در قوم خود صبر می کند تا آنها را برای امتحان نهایی ایمانشان آماده کند.

(1) نگرش ما در برابر مصیبت ها چگونه باید باشد؟

الف: «در مصیبت‌ها تجلیل کنیم. می‌دانیم که مصیبت، استقامت می‌آورد، و استقامت، تجربه، و تجربه، امید» (رومیان. 4، 3، 5)

ما باید در مصیبت ها تجلیل کنیم، و این به این دلیل است که از طریق آنها خدا تجربه لازم برای رویارویی با آخرین درگیری را به ما می دهد. عبور از آنها نشانه آن است که خداوند ما را برگزید تا در آخرالزمان بایستیم تا نام او را جلال دهیم و حکومت خود را بر روی زمین توجیه کنیم.

ایوب غافل بود که اطاعت او در زمین در آسمان مطرح شده است. در حالی که در زمین آزمایش شد، خدا را عادل دانست. «خداوند به شیطان گفت: آیا بنده من ایوب را در نظر گرفته‌ای که هیچ کس مانند او در زمین نیست، مردی بی‌عیب و درستکار، که از خدا بترسد و از بدی دوری کند؟ او هنوز صداقت خود را حفظ کرده است، اگرچه تو مرا بر ضد او برانگیختی تا او را بی دلیل هلاک کنم» (ایوب. 3: 2)

کسانی که به پیام فرشته سوم توجه می کنند نیز مانند ایوب فرصت ممتازی خواهند داشت تا خدا را توجیه کنند و به لطف خدا پیروز خواهند شد، همانطور که او پیروز شد!

جمعه

عالی، روی این زمین

«اینجا صبر اولیاء الله است. در اینجا کسانی هستند که احکام خدا و ایمان عیسی را نگاه می دارند.» مکاشفه 12:14

فرشته سوم به طور مثبت اعلام می کند که در اینجا، روی این زمین، مردمی وجود خواهند داشت که احکام شریعت خدا را کاملاً رعایت می کنند. و از آنجایی که آخرالزمان مکاشفه ای است از آنچه در روزهای آخر اتفاق خواهد افتاد، می دانیم که در این زمان خواهد بود که مردمی بر روی زمین خواهند بود که همه احکام خدا را حفظ می کنند. شیطان پیوسته مردان را به عدم رعایت قانون متهم کرده است. او «متهم برادران ما» است (مکاشفه 12:10) با این کار، او همچنین خدا را به ظلم متهم می کند که به مردم دستور می دهد تا قانونی را رعایت کنند که نمی توانند آن را اجرا کنند.

بدیهی است که او آنها را به نافرمانی وسوسه می کند. این اتهام تا لحظه ای که خداوند قومی بر روی زمین دارد که همه احکام را حفظ می کنند، باقی می ماند.

سپس ادعاهای شیطان به زمین می افتند. او شکست خورده و خدا عادل است. پولس این بار را پیش‌بینی کرد که گفت: «در کلام خود عادل شوید و چون قضاوت می‌شوید پیروز شوید» (رومیان 2:4)

خداوند در این کار توجیه او در برابر کائنات نقش ویژه ای به انسان ها داد. آنها فقط می توانند به این سؤال پاسخ قطعی به جهان بدهند: «آیا خداوند در درخواست اطاعت کامل از شریعت خود از انسان ظالم است؟» و برای اینکه بتوانند این کار را انجام دهند، ابتدا باید "باور کنند که می توانند". پولس می گوید ما به این نقطه خواهیم رسید: «تا زمانی که همه ما به وحدت ایمان و معرفت پسر خدا، به حالت یک انسان کامل، به اندازه قد و قامت کامل مسیح نائل شویم» (افس. 4:13) و سومین فرشته ما را به این ایمان هدایت می کند - باور کنیم که می توانیم در حالی که روی این زمین زندگی می کنیم کامل باشیم. به این دلیل که به زمین اشاره می کند و تأیید می کند: «اینها هستند». بله، اینجا، در این زمین و در این زمان، کسانی هستند که همه احکام خدا را حفظ می کنند. می‌توانیم صدایمان را به آسمان ببریم و بگوییم: «پروردگارا، می‌خواهم سخنان فرشته در زندگی من برآورده شود، زیرا می‌دانم که برآورده خواهند شد.» امیدوارم به ما اشاره کند که می گوید: «اینها هستند که اوامر خدا را نگه می دارند»!

شنبه

ارتقاء به هنجار

امروزه مسیحیان به طور کلی با استاندارد پایین رفتار اخلاقی راضی هستند. گناهیانی که قبلاً فقط در بین دنیوی ها نام برده می شد، رایج ترین آنهاست. کلیساها سخنان شیطان را از طریق وزیران و کشیشان خود تکرار می کنند و به مردم می گویند تا زمانی که ما روی این زمین زندگی می کنیم، گناهکار خواهیم ماند. این عملاً اعلام پیروزی برای دشمن است. اما خدا در کلام خود معیار بسیار بالاتری را تعیین می کند. «شنیده ای که گفته شد: همسایه خود را دوست بدار و از دشمن خود متنفر باش. اما من به شما می گویم: دشمنان خود را دوست بدارید و برای کسانی که شما را آزار می دهند دعا کنید. تا فرزندان پدر خود که در آسمان است شوید. زیرا خورشید خود را بر سرور و نیکوکار طلوع می کند و بر نیکان و نیکوکاران باران می باراند

غیر منصفانه. زیرا اگر کسانی را که شما را دوست دارند دوست بدانید، چه پاداشی خواهید داشت؟ آیا باجگیران نیز همین کار را نمی‌کنند؟ و اگر فقط به برادرانت سلام کنی، چه کار زیاد انجام می‌دهی؟ آیا غیریهودیان نیز چنین نمی‌کنند؟ پس کامل باشید همانطور که پدر آسمانی شما کامل است.» (متی، 5:43-48) شباهت کامل به شخصیت خدا، این هدف ماست. ما نباید به چیزی کمتر از این بسنده کنیم.

عیسی گفت: «کسی که مرا دیده، پدر را دیده است» (یوحنا، 14:9) ما فقط با تأمل در مسیح می‌توانیم درک دقیقی از شخصیت پدر داشته باشیم. محبت خدا «در مسیح عیسی است» (رومان، 8:39) این به طور کامل در او نشان داده شد. در قربانی بر روی صلیب کالواری. صلیب علم و آواز رستگاران است. همانطور که ما در مورد اغماض پسر خدا برای دادن همه چیز به خاطر ما و همچنین از پدر برای دادن همه چیز در شخص پسر مراقبه می‌کنیم، قلب ما پر از اصل الهی زندگی خواهد شد. چنین عشقی دل هرکسی را که به آن فکر می‌کند و نمی‌تواند در برابر تأثیر آن مقاومت کند، دسیسه می‌کند، می‌شکند، نرم می‌کند و تبدیل می‌کند. در این هدیه عظیم عشق، این یقین وجود دارد که خداوند ما را بخشیده و پذیرفته است. همانطور که ما این عشق را جذب می‌کنیم، قلب ما گسترش می‌یابد. سخنان رسول در زندگی ما تحقق خواهد یافت: «شاید بتوانید با همه مقدسین عرض و طول و ارتفاع و عمق را درک کنید و محبت مسیح را که از هر فهمی فراتر است بشناسید تا بتوانید به کمال خدا پر شوید» (افس).

(19، 18:3 آنگاه ما خدا و برادرانمان را تا زمان مرگ دوست خواهیم داشت).

(1) وقتی موسی برای اسرائیل سرکش شفاعت کرد به خدا چه گفت؟

ج: «اوه! این مردم مرتکب گناه بزرگی شدند و خود را خدای طلایی ساختند. اکنون گناه آنها را ببخش. یا اگر نه، مرا از کتابت که نوشته ای محو کن» (خروج، 32، 31:32)

موسی مایل بود که نام خود را از کتاب زندگی محو کند و از طرف شورشیان به مرگ دوم متحمل شود. او محبت خدا را جذب کرده بود. این عشق تحقق شریعت است. و از آنجایی که فرشته سوم به وضوح بیان می‌کند که در زمان آخرت، قومی وجود خواهند داشت که تمام احکام خدا را حفظ می‌کنند، مسلم است که مردمی وجود خواهند داشت که این محبت توسط موسی در زندگی خود به کمال می‌رسد. پس باشد که انجیل سومین فرشته را در زندگی خود بپذیریم، تا او ما را به کمال برساند، همانطور که نقشه بهشت است. بنابراین، ما نیز حاضر خواهیم بود برای نجات دشمنان خود، نام خود را از کتاب زندگی محو کنیم. همانطور که پدر آسمانی ما کامل است، ما کامل خواهیم بود. آمین!

درس - 12 پیام فرشته سوم

تطهیر مکان مقدس آیه طلایی: "خون مسیح... وجدان شما را از کارهای مرده برای خدمت به خدای زنده پاک می کند" (عبرانیان، 9:14)

یکشنبه

طهارت حرم

"اینها کسانی هستند که احکام خدا را نگاه می دارند" (مکاشفه، 14:12)

فرشته سوم بیان می کند که قوم خدا احکام را «حفظ» می کنند. این کلمه به معنای "حفظ سپرده دریافتی" است. ما فقط می توانیم چیزی را که دریافت می کنیم نگه داریم. فرشته نمی گوید ما سپرده را خریدیم. "ما آن را نگه می داریم." و چگونه آن را دریافت کنیم؟ قرنهای پیش خداوند وعده داده بود که آن را بدهد. خداوند می گوید: «اینک روزهایی می آیند که من با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهد جدیدی خواهم بست... این عهدی است که پس از آن روزها با خاندان اسرائیل خواهم بست. خداوند: من شریعت خود را در او وضع خواهم کرد و آن را بر قلب او خواهم نوشت» (ارم. 31:31-33). خدا قانون را در ذهن و قلب قوم خود قرار می دهد. به این ترتیب به عنوان ودیعه می داد تا نگه دارند.

پولس اظهار می دارد که این وعده از طریق کار کهنات مسیح محقق خواهد شد. عیسی زندگی مقدسی بر روی زمین خواهد داشت. من برای گناهانمان میمیرم سپس، او این حق را به دست می آورد که شفیع ما شود، و از طرف خدا به عنوان "کاهن اعظم" تعیین شد. به این ترتیب او کشیشی را اعمال می کرد. و به عنوان یک کشیش، او «واسطه عهد بهتر» خواهد بود (عبرانیان، 8:6)

(1) عهد جدید پولس در عبرانیان چیست؟

الف.: خداوند می گوید: «اکنون این عهدی است که پس از آن روزها با خاندان اسرائیل خواهم بست. من قوانین خود را در درک آنها قرار خواهم داد و آنها را در دل آنها خواهم نوشت. من خدای آنها خواهم بود و آنها قوم من خواهند بود» (عبرانیان، 8:10)

توجه داشته باشید که عهد همان است که در ارمیا اعلام شده است. از طریق کهنات مسیح که در عبرانیان اعلام شده بود، این عهد محقق خواهد شد. «سپرده» با خدمت مسیح در قدس آسمانی در قلب انسان ها قرار می گیرد.

سیستم تشریفاتی مقدس عبری تعلیم می داد که خدمت کاهن اعظم به دو بخش تقسیم می شد. اولین خدمت مستمر بود که به نفع همه گناهکاران انجام شد. آخرین آن در آخرین روز سال دینی برگزار شد و مراسم روز کفاره نامیده شد. کتاب مقدس می فرماید: «در آن روز برای شما کفاره داده می شود تا شما را پاکیزه کند. از همه گناهان در حضور خداوند پاک خواهی شد» (لاویان، 16:29) "گناه تخطی از شریعت است" (اول یوحنا، 3:4) پس پاک شدن از گناه به معنای دست کشیدن از تخطی از قانون است. بنابراین کار کشیش

تطهیر انسان کار این است که او را مطیع قانون کند. به عبارت دیگر، کار نوشتن قانون در ذهن و قلب شماسست. تطهیر آخرین کار سال دینی بود.

بنابراین، تطهیر آخرین کار مسیح در طرح بزرگ رستگاری از جانب گناهکاران است. عیسی که به عنوان کاهن اعظم و میانجی عمل می کند، به نفع مردان توبه کننده وفای به عهد خدا را به دست خواهد آورد تا شریعت او را در ذهن و قلب ایمانداران بنویسد. خدا از طریق شفاعت مسیح "سپرده" را می دهد. چگونه آن را انجام دهید؟ این را فردا مطالعه خواهیم کرد.

دوشنبه

"احکام خدا را نگاه دارید" (مکاشفه 14:12)

در پناهگاه اسرائیل تعلیم داده می شد که مردم با خونی که بر آنها پاشیده می شد تقدیس می شدند یا از آلودگی های خود پاک می شدند. این خون حیوانی بود که برای گناه قربانی شد. گناهکار از پاشیدن خون توسط کشیش بر روی او اجتناب کرد. این یک درس زنده بود. حیوان قربانی نماینده عیسی، بره خدا بود. خون حیوان نمایانگر شایستگی های او بود که از طریق مرگ کفاره او به دست آمد. عمل کاهن که خون حیوان را بر روی پرستنده پاشید تا او را تقدیس کند، نشان دهنده کار عیسی، کاهن اعظم واقعی، در ارائه قربانی خود به ما، ریختن خون او بر روی صلیب کالواری بود.

همانطور که عبادت کننده در عبادتگاه زمینی، با دیدن کشیش که خون را بر روی او می پاشد، مطمئن شد که او تقدیس شده است، امروز ما مسیح، کاهن اعظم خود را در مقدس ترین حالت می بینیم که نگاه ما را در ایمان به خون خود معطوف می کند. بر روی صلیب کالواری ریخته شود، به عنوان تضمینی که او ما را تقدیس می کند. وقتی به شایستگی های عیسی که جان خود را برای ما فدا کرد نگاه می کنیم و قدرانی می کنیم، به او به عنوان ناجی و پاک کننده روح خود اعتماد می کنیم. سپس روح القدس او را دریافت می کنیم و تقدیس می شویم، از گناهانمان پاک می شویم، زیرا روح خدا ما را تقدیس می کند. پولس این حقیقت را در کلماتی که به عبرانیان نوشت خلاصه کرد:

«زیرا اگر پاشیدن خون بزها و گاوهای نر... ناپاکان را تقدیس می کند، تا چه اندازه خون مسیح که به وسیله روح ابدی خود را بدون عیب به خدا تقدیم کرد، شما را پاک می سازد. گناهان از آثار مرده؟ وجدان، برای خدمت به خدای زنده» (عبرانیان 9:13، 14).

مسیح در محراب خود به ما اشاره می کند که قربانی خود بر روی صلیب شده است. در آنجا می بینیم که بخشیده شده ایم، پذیرفته شده ایم و اگر فیض او را در قلب خود دریافت کنیم، تقدیس می شویم، از گناهانمان پاک می شویم. رستگاری کامل است و قابل مقایسه با آب خالصی است که می توانید از آن هر چه بخواهید بنوشید.

«و روح و عروس می گویند: بیا. و هر که می شنود بگو: بیا. و هر که تشنه است بیاید. و هر که بخواهد، آب حیات را رایگان دریافت کند» (مکاشفه 22:17).

ستایش باد نام عیسی برای چنین نجات بزرگ!

سهشنبه

با ایمان دریافت کنید

ما می آموزیم که احکام خدا یک «سپرده» است، هدیه ای که دریافت می کنیم. خدا در عهد و پیمانی که با همه ما بست، وعده داد که این هدیه را به ما بدهد. عیسی، میانجی عهد، این هدیه را به ما می دهد. او این کار را با ارائه قربانی خود بر روی صلیب از طرف ما به ما انجام می دهد. اگر آن را بپذیریم، او به وسیله روح خود این هدیه را می دهد - احکام را در ذهن و قلب ما می نویسد. حال، چگونه به زمان حال «بله» بگوییم؟ چگونه آن را بپذیریم؟ فرشته سوم می گوید که قدیسین روزهای آخر «ایمان» دارند. "اینها کسانی هستند که ایمان را نگاه می دارند" (مکاشفه، 14:12)

"ایمان... دلیل چیزهایی است که دیده نمی شود" (عبرانیان، 11:1) کلام خدا تعلیم می دهد که مسیح گناهان ما را می بخشد و زندگی ما را پاک می کند. ما این را باور می کنیم و سپس در زندگی ما واقعی می شود. ساده است. ما به فداکاری او برای ما ایمان داریم. ما به حقی معتقدیم که او باید ما را از طریق شایستگی هایی که بر روی صلیب به دست آورد، نجات دهد. و وقتی در نظر می گیریم که او ما را بسیار دوست داشت تا جایی که جان خود را برای ما فدا کرد، باور می کنیم که او واقعاً می خواهد که ما برای همیشه با او باشیم. در شهری که او با ما زندگی خواهد کرد «هیچ چیز ناپاک وارد نخواهد شد...» (مکاشفه، 21:27) پس منطقی است که ما را از هر ناپاکی پاک کند.

(عیسی از طریق سخنان پولس به ما چه اطمینانی می دهد؟)

الف: «با اطمینان از همین چیز، آن که کار نیک را در شما آغاز کرد، آن را تا روز مسیح عیسی کامل خواهد کرد» (فیلیسیان، 6: 1)

چهارشنبه

"آنها احکام خدا و ایمان عیسی را نگاه می دارند" (مکاشفه، 14:12)

ما دیروز دیدیم که از طریق ایمان است که بخشش و تقدیس را دریافت می کنیم. فرشته سوم می گوید که مقدسین ایمان را حفظ می کنند. وظیفه شما خرید آن نیست، بلکه مراقبت از آن پس از دریافت آن است. ایمان "هدیه خدا" است (افس، 2:8) خدا روح خود را به تمام جهان می فرستد تا آنها را به گناه محکوم کند (یوحنا، 8: 16) و این روح، روح ایمان است: "الان ما همان روح ایمان را داریم" (دوم قرنتیان، 4:13) به محض اینکه شخص به گناهی که روح خدا به وجدان او می آورد تسلیم می شود، همین روح شروع به عمل در ذهن او می کند و او را به ایمان می آورد. کتاب مقدس می گوید که روح "با ناله های غیرقابل بیان برای ما شفاعت می کند" (رومیان، 8:26) اوست که ذهن ما را با دلایل محبت و خوبی خدا تحت تأثیر قرار می دهد تا یاد بگیریم در او خلق کنیم.

از طریق ایمان است که ما بخشش و تقدیس را دریافت می کنیم. کسی می تواند بگوید که آنها نمی توانند نجات یابند، زیرا آنها ایمان ندارند. اما این خداست که ایمان می دهد. و به او اجازه نده

در یک فروشگاه، بنابراین باید برای تحویل گرفتن ما به آنجا رانندگی کنیم. او دائماً آن را با روح خود به ما عرضه می کند. پس برای نداشتن ایمان کافی نیست که از جستجوی آن دست برداریم. ما باید به طور فعال هدیه رایگان ارائه شده را رد کنیم. درک عشق و اراده خوب خدا و مسیح نسبت به ما غیرممکن است. ما نمی توانیم این عشق را درک کنیم که پس از پرداخت چنین بهای گزافی برای ما، اصرار بر نجات ما دارد و هر لحظه می خواهد ما را متقاعد کند که ناسپاسی و بی ایمانی خود را رها کنیم. این کار پافشاری در مکاشفه نشان داده شده است.

(1) عیسی همیشه در حال انجام چه کاری است؟

ج: «ببین، من بر در ایستاده ام و در می زنم. اگر کسی صدای مرا بشنود و در را بگشاید، نزد او می آیم و با او غذا می خورم و او با من» (مکاشفه، 3:20)

اگر امروز صدای او را بشنویم و قلبمان را به روی او بگشاییم، مطمئناً ایمان خواهیم داشت که به بخشش و تقدیسی که او به ما می دهد ایمان بیاوریم. پس آنچه برای ما باقی می ماند این است که از هدیه ایمانی که دریافت کرده ایم قدردانی کنیم و آن را در قلب خود نگه داریم. آن را با هیچ چیز در این دنیا عوض نکنید. پل اینگونه راه می رفت. او همه چیزهای جهان را سرگین می دانست و آنها را با ایمانی که از مسیح دریافت کرده بود عوض نمی کرد. او در پایان عمر خود گفت: "من جنگ خوبی کردم، مسیر خود را تمام کردم، ایمان را حفظ کردم" (دوم تیم، 7: 4:4 قدیسان روزهای آخر خواهد شد. باشد که ما در میان آنها باشیم!

پنج شنبه

"آنها احکام خدا و ایمان عیسی را نگاه می دارند" (مکاشفه، 14:12)
بسیاری ادعا می کنند که به عیسی ایمان دارند. آنها به او ایمان دارند، اما زندگی عملی آنها نشان می دهد که تا حدی چنین می کنند. وقتی امتحان می آید، مردود می شوند. در مورد مسیح اینطور نبود. هیچ کاری که شیطان انجام نداد به اندازه ای نبود که ایمان او را کوچکتر کند. ایمان او چنان قوی بود که برای او حضور پدر در کنارش یک واقعیت بود. او که مرا فرستاد با من است. او مرا تنها نگذاشته است» (یوحنا، 8:29) و با بودن در محضر خدای نامتناهی، چیزی به نام شکست وجود ندارد. او قهرمان ایمان بود. در پایان خدمت خود، او توانست بگوید: "امیر این جهان آمده است و او چیزی در من ندارد" (یوحنا، 14:30)

عیسی آنقدر مطمئن بود که وعده های پدر در زندگی او محقق می شود، به طوری که او قبلاً طوری صحبت می کرد که گویی آنها محقق شده بودند. قبل از دستگیری برای کشته شدن، طوری صحبت می کرد که انگار قبلاً پیروز شده و باید به بهشت برود. گفت: «من دیگر در دنیا نیستم. اما آنها در دنیا هستند و من به سوی تو می آیم.» (یوحنا، 17:11) اگر گناه می کرد نه تنها به بهشت نمی رفت، بلکه برای همیشه می مرد. با این حال، در حالی که بدترین بخش نبرد با شیطان هنوز در جتسیمانی انجام می شود، عیسی اظهار داشت که نزد پدر خواهد رفت و احتمال شکست را در نظر نمی گرفت. «ایمان جوهر چیزهایی است که به آنها امید می رود، و دلیل چیزهایی است که دیده نمی شوند» (عبرانیان، 11:1) عیسی با ایمان زندگی کرد.

با نگاه کردن به او، به ایمان او، می توانیم آن را داشته باشیم. همچنین می توانیم از این به بعد احتمال شکست شیطان را در نظر نگیریم، بلکه فقط نگاه کنیم

به عیسی بروید و همانطور که او راه می رفت راه بروید. این همان کاری است که پیتر هنگام راه رفتن روی آب انجام داد. در حالی که او همینطور ماند، کاری کرد که هیچ مرد دیگری تا به حال انجام نداده بود. اما وقتی نگاهش را از او دور کرد، افتاد. فرشته سوم تأکید می کند که قدیسان روزهای آخر نه تنها به عیسی ایمان خواهند داشت، بلکه به «ایمان عیسی» نیز ایمان خواهند داشت. و از آنجایی که این تنها با چشم دوختن مداوم به او امکان پذیر است، می‌دانیم که مقدسین نگاه ایمان خود را پیوسته به مسیح نگاه خواهند داشت. و پیام فرشته سوم ما را به انجام این کار دعوت می کند.

جمعه

(1) عیسی در ایمان ما چیست؟

ج.: «به عیسی، مؤلف و تکمیل کننده ایمان خود، چشم دوخته ایم» (عبرانیان. 12:2)

برای غلبه بر گناه، باید همان ایمانی را داشته باشیم که عیسی داشت. متن فوق وعده ای است که او چنین ایمانی را به همه کسانی که آن را می خواهند خواهد داد. او مؤلف و تمام کننده ایمان است. آیا در مورد اینکه آیا ایمان کافی برای رستگاری دارید یا نه شک دارید؟ به او نگاه کن و آنها را فراموش کن. او مسئول استقرار ایمان در قلب شماست. یقینی که در قلب ریشه دوانده است که خداوند ما را در مواقع آزمایش رها نمی کند، ما را به استقامت در راه اطاعت انگیزه می دهد. "با دل است که برای عدالت ایمان می آورد" (رومیان. 10:10)

و چگونه به مسیح نگاه می کنیم؟ خواندن کتاب مقدس. بله، عیسی گفت: "من... حقیقت هستم" (یوحنا. 14:6) و در جای دیگر: "کلام تو حقیقت است" (یوحنا. 17:17)

بنابراین، عیسی حقیقت است. او کلام خداست. «نامی که او را به آن می‌خوانند، کلام خداست» (مکاشفه. 19:13) ما مسیح را با مطالعه کلام او در نظر می گیریم. او گفت: «کلامی که به شما گفتم روح است و حیات است» (یوحنا. 6:63) بنابراین، چقدر مهم است که ما تا حد امکان وقت خود را به مطالعه کتاب مقدس اختصاص دهیم! در هر فضای خالی از زمان، می‌توانیم برخی از وعده‌های اضافی را از کلام او در نظر بگیریم. پولس می‌گوید: «کلام مسیح در شما با غنا ساکن شود» (کولسیان. 3:16)

عیسی کتاب مقدس را در حافظه خود داشت، و این او را قادر ساخت تا بر شیطان در بیابان غلبه کند. پاسخ او به هر یک از مکرهای دشمن بود: «مکتوب است». ما هم می توانیم همین کار را انجام دهیم. و با مطالعه کلام، ایمان ما تسریع و افزایش می یابد. "ایمان از شنیدن است و شنیدن از طریق کلام مسیح" (روم. 10:17)

شنبه

دستور یا قول؟

«مردی آنجا بود که سی و هشت سال بیمار بود. عیسی چون او را دراز کشیده دید و دانست که مدت زیادی است دراز کشیده است، از او پرسید: آیا می خواهی خوب شوی؟ مریض به او پاسخ داد: خداوندا، من کسی را ندارم که وقتی آب به هم می خورد، می تواند مرا در استخر بگذارد پس وقتی من می روم، دیگری پیش از من پایین می آید. عیسی به او گفت: برخیز، بسترت را بردار و راه برو. بلافاصله مرد خوب شد. و تختش را برداشت و شروع به راه رفتن کرد.» (یوحنا، 5:5-9)

در اینجا نمونه ای از سفارشی است که انجام آن غیرممکن است. عیسی به فلجی که 38 سال بیمار بوده دستور می دهد برخیزد و راه برود. حال اگر نتوانی راه بروی چگونه اطاعت می کنی؟ دستورات مندرج در ده فرمان مشابه این به نظر می رسد. بسیاری این فریاد را تکرار می کنند: "اطاعت از آنها غیرممکن است". سپس آنها به این نتیجه می رسند که عیسی باید آنها را برای آنها برآورده کرده باشد، و بنابراین دیگر نیازی به اطاعت از آنها ندارند، زیرا خدا آنها را مجبور به انجام کاری غیر ممکن نمی کند. اما تاریخ چیز بسیار متفاوتی را به ما نشان می دهد. فلج سخنان را دستور نمی دید، بلکه به عنوان وعده می دید. بنابراین، او معتقد بود، تلاش کرد، یقین داشت که اکنون می تواند راه برود و راه می رفت. مسیح به او ایمان داد. از آن به بعد، دستور او تبدیل به یک وعده وفا شد. بدیهی است که این قدرت مسیح بود که فلج را وادار به تبعیت از این دستور کرد، زیرا خود او در شرایطی برای انجام این امر نبود. در مورد ما هم همینطور. ما نمی توانیم به تنهایی عمل صالح انجام دهیم، از احکام اطاعت کنیم. اما از آنجایی که ما به عیسی ایمان داریم، دستورات او موعود است. مانند افراد فلج، می توانیم تلاش کنیم تا از آنها اطاعت کنیم، با این اطمینان که قبلاً توسط مسیح برای انجام این کار قدرت یافته ایم، و بنابراین، "ما راه می رویم". قدرتی که ما را وادار به اطاعت می کند از مسیح سرچشمه می گیرد و بنابراین ما از احکام اطاعت خواهیم کرد، حتی اگر غیرممکن به نظر برسد. مسیح «تمام قدرت» را از خدا دریافت کرد و آن را به ما ابلاغ کرد (متی، 28:18) و برای خدا هیچ چیز غیر ممکن نیست. پس اطاعت از ما محال نیست. به همان اندازه که برای فلج که اکنون فلج سابق شده بود، آسان است. برای کسانی که به عیسی ایمان دارند، همه احکام کلام وعده های توانمند هستند.

درس - 13 پیام فرشته سوم - ادامه یافت

توجیه با ایمان

بیت الذهب: «انا صبر اولیاء الله؛ در اینجا کسانی هستند که احکام خدا و ایمان عیسی را نگاه می دارند.» مکاشفه 14:12

یکشنبه

توجیه با ایمان

پیام فرشته سوم به افرادی اشاره می کند که احکام خدا و ایمان عیسی را حفظ می کنند. آن را پیامی از جانب خداوند دانسته، وعده ای است که در زندگی مؤمنان تحقق می یابد. بنابراین، پیامی است که خبر از تجربه ای می دهد که به هر مردی که آن را دریافت کند، داده خواهد شد. این تجربه در کتاب مقدس «عدالت از راه ایمان» نیز نامیده می شود. مزمورنویس می گوید: «تمام احکام تو عدالت است» (مزمور 119:172). «عدالت از راه ایمان» همان «اطاعت از احکام با ایمان» است. اما هیچ کس مطیع به دنیا نیامد.

"همه گناه کرده اند" (روم 5:12). «بنابراین، خدا به زمین نگاه کرد و توانست بگوید: "هیچ عادل نیست، حتی یک نفر" (روم 3:10). پس چگونه کسی می تواند عدالت را از طریق ایمان تجربه کند؟ پاسخ این است: با کار «توجیه به ایمان». توجیه و بخشش یک چیز است. «همه گناه کرده اند و از جلال خدا کوتاه آمده اند. عادل شمرده شدن (بخشوده شده) به فیض او، از طریق فدیة ای که در مسیح عیسی است.» (رومیان 3:23، 24). «تو تنها راهی که می توان انسان گناهکار را در زمره حافظان احکام قرار داد این است: «خداوند او را می بخشد». خدا «با ایمان» بخشش را به انسان پیشنهاد می کند (رومیان 3:25). این کار عادل شمرده شدن با ایمان است. با ایمان، انسان از حالت گناهکار به حافظ احکام خدا می رسد. بنابراین، همانطور که فرشته سوم به افراد مطیع احکام اشاره می کند، نتیجه می گیریم که پیام او شامل عادل شمرده شدن با ایمان است. پس بی دلیل نیست که بنده خداوند اعلام کرد:

"چند نفر به من نامه نوشتند که آیا پیام عادل شمرده شدن با ایمان پیام فرشته سوم است یا خیر، و من پاسخ دادم: "این پیام فرشته سوم است، به راستی" (رویدادهای پایانی، ص 172 - EGW).

در این هفته به بررسی این موضوع خواهیم پرداخت.

دوشنبه

اجرای عدالت برای گناهان - پیشنهاد الهی

ما نمی توانیم تاوان گناهان خود را با اعمال نیک بپردازیم. "مزد گناه مرگ است" (روم 6:23). "گناه تخطی از شریعت است" (اول یوحنا 3:4). قانون پیش بینی نمی کند که کارهای خوب امروز تاوان گناهان دیروز را بدهد. هیچ چیزی در آن برای توجیه وجود ندارد

گناهکار اما خداوند برای انسان کاری را انجام می دهد که او نمی تواند انجام دهد. او برای خودش بدهی می پذیرد و به پسرش می دهد تا به جای گناهکار بمیرد. او خود نمی تواند بمیرد، زیرا "خدا جاودانه است" (اول تیم. 1:17) اما پسرش می تواند. به پیشنهاد او و همچنین به ابتکار خودش، برای پرداخت بدهی که قانون می خواهد بمیرد.

ما "به واسطه فیض او به رایگان عادل شمرده شده ایم." «خداوند قصد داشت» که «از طریق ایمان به خون او» ما باید بخشیده شویم. پس بدهی ما به قانون پرداخت می شود. زندگی عادلانه او جایگزین زندگی ناعادلانه ما می شود. جریمه بر پسر معصوم افتاد و ما بی گناه و آزاد ظاهر شدیم. و انصاف قانون حفظ می شود، زیرا وجه مورد نیاز آن پرداخت شده است. از طریق قربانی بر روی صلیب، خدا عادل و عادل کننده کسانی است که به عیسی ایمان دارند.

پدر و پسر ما را دوست دارند، به همین دلیل آنها فداکاری عظیمی کردند. "خدا آنچه جهان را دوست داشت که پسر یگانه خود را داد تا هر که به او ایمان آورد هلاک نشود بلکه حیات جاودانی داشته باشد" (یوحنا 3:16) که تحت تأثیر محبت بخشنده او قرار گرفته بودیم، از صمیم قلب این پیشنهاد را پذیرفتیم و از بخشش ناشایست سپاسگزاریم.

شرمنده از گناهانمان که برای خدا و پسرش رنج فراوانی را به همراه داشت. با فروتنی از شما می خواهیم که ما را ببخشید. اما در عین حال، با تسکین بخشش دریافت شده، پای صلیب را با انگیزه احترام به کسی که ما را نجات داده است، ترک می کنیم و از او اطاعت می کنیم. هنگامی که این رابطه عشق و اعتماد بین ما و خدا برقرار شد، او ما را عادل اعلام می کند. به ما نگاه کنید و ردای عدالت مسیح را ببینید که ما او را می پذیریم. پیامبر می فرماید: «در خداوند بسیار شاد خواهیم شد، جان من در خدای خود شادمان خواهد شد، زیرا او جامه نجات را به من پوشانده است، او مرا به جامه عدالت پوشانده است» (اشعیا 61:10) عیسی بین ما و خدا به عنوان یک شفاعت کننده است و ما در او پذیرفته شده ایم. بنابراین، چیزی در ما وجود ندارد که مستحق چنین اعلامیه ای باشد. ما عادل هستیم زیرا عدالت مسیح ما را می پوشاند.

(1) لاف انسان در کار عادل شمرده شدن با ایمان کجاست؟

ج.: «فخر فروشی کجاست؟ حذف شد. چرا قانون؟ از آثار؟ خیر؛ اما طبق قانون ایمان.» (روم. 3:27)

در کار توجیه، لاف انسان کاملاً منتفی است (روم. 3:27) با ایمان، و نه با اعمالی که انجام داد، بخشش دریافت کرد. این فکر که ما عدالت را از مسیح به عنوان هدیه دریافت می کنیم، و نه با اعمالی که انجام می دهیم، یک فکر ارزشمند است. شیطان می خواهد ذهن انسان ها را مبهم کند تا این حقیقت ساده و شگفت انگیز را درک نکنند، زیرا می داند که منبع قدرت ما همین است. اما کتاب مقدس در مورد این موضوع بسیار واضح است.

«پس کتاب مقدس چه می گوید؟ ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای او عدالت شمرده شد. حال برای کسانی که کار می کنند، ثواب هدیه به حساب نمی آید، بلکه به عنوان بدهی محسوب می شود. اما برای کسی که کار نمی کند، اما به کسی که ستمکاران را عادل می سازد ایمان می آورد، ایمان او عدالت شمرده می شود.» (رومیان. 4: 2-5)

سهشنبه

مرگ خود

زندگی انسان گناهکار در تضاد آشکار با زندگی مسیح است. پولس با یادآوری زندگی گناهکار قبل از پذیرش عیسی، می‌گوید: «ما در خواسته‌های بدن خود قدم برداشتیم و خواسته‌های بدن و افکار خود را انجام دادیم. و ما ذاتاً فرزندان غضب بودیم، مانند بقیه» (افس. 3، 2: 2). مسیح و گناه نمی‌توانند با هم وجود داشته باشند. برای اینکه در قلب زندگی کند، باید برای زندگی قبلی، برای گناه بمیریم. «هیچ خدمتکاری نمی‌تواند به دو ارباب خدمت کند. زیرا یا از یکی متنفر خواهد شد و دیگری را دوست خواهد داشت و یا خود را وقف یکی کرده و دیگری را تحقیر خواهد کرد» (لوقا. 16:13)

1) بر اساس کتاب مقدس چه کسی واقعاً از گناه توجیه می‌شود؟

ج: "ما که در گناه مردیم، چگونه در آن زندگی کنیم؟... زیرا هر که مرده از گناه عادل شمرده می‌شود" (رومیان. 14، 2: 6)

هنگامی که در پای صلیب، بخشش را می‌پذیریم و عادل می‌شویم، تجربه ای را که عیسی داشت مرور می‌کنیم. ما برای زندگی گناه می‌میریم. ما دیگر نمی‌خواهیم با او رابطه داشته باشیم. ما همچنین زندگی جدیدی را از بهشت دریافت می‌کنیم. همان قدرتی که مسیح را زنده کرد توسط پدر برای ما فرستاده شده است. «پس اگر با مسیح برخاسته‌اید، چیزهای بالا را بجوید، جایی که مسیح در دست راست خدا نشسته است. ذهن خود را روی چیزهای بالا متمرکز کنید، نه چیزهای روی زمین. زیرا شما مردید و زندگی شما با مسیح در خدا پنهان است.» (کولس. 3: 1-3)

این مرگ چگونه است؟ «خود را برای گناه مرده و برای خدا در مسیح عیسی زنده بدانید» (رومیان. 6:11) دعوا خواهد شد. روح خدا که برای ما فرستاده شده، ما را تحت تأثیر قرار می‌دهد تا از کتاب مقدس اطاعت کنیم، در حالی که تمایل طبیعی ما ما را مجبور می‌کند که «پیرمرد» را زنده کنیم و به اعمال باستانی بازگردیم. با این حال، اگر همیشه تسلیم هدایت روح باشیم، تا زندگی گذشته خود مرده و برای خدا زنده خواهیم ماند. ما در اطاعت از اصول کلام او عمل خواهیم کرد.

این همان چیزی است که پولس به غلاطیان توضیح داد: "زیرا جسم با روح و روح با جسم مبارزه می‌کند و اینها با یکی یا دیگری مخالفت می‌کنند تا شما آنچه را که می‌خواهید انجام ندهید. اما اگر توسط روح هدایت می‌شوید، تحت شریعت نیستید." (غلاطیان. 5: 17، 18)

چهارشنبه

عدالت ابلاغ شده مسیح

«از ایمان عادل شمرده شده، با خدا صلح داریم» (رومیان. 5:1) ما از کاری که او از جانب ما انجام داده خوشحالیم و از آن تجلیل می‌کنیم. خدا نیز به نوبه خود، پس از آنکه بر قلبهای ما غلبه کرد و ما را به خود محبت کرد، می‌داند که ما را مطیع شریعت خود قرار داده است. این بدان دلیل است که عشق و میل به خدمت به او که در نتیجه بخشش در قلب ما ظهور کرد، تحقق شریعت است: "محبت تحقق شریعت است" (روم. 13:10) بنابراین، خداوند وقتی توجیه می‌کند، انسان را کاملاً می‌بخشد، او را در حالت عجز و ناتوانی نمی‌گذارد که در آن اوامر را با اطاعت از تمایلات باز هم تخطی کند.

از گوشت شما بلکه شریعت را در قلب شما برقرار می کند و شما را به اطاعت برمی انگیزد. «پس آیا با ایمان شریعت را باطل می‌کنیم؟ اصلاً؛ اما ما شریعت را برقرار می‌کنیم» (روم. 3:31)

کتاب مقدس بیان می‌کند که خدا علاوه بر اینکه عدالت مسیح را به نفع ما می‌داند، عدالت را به ما ابلاغ می‌کند. «هنگامی که خداوند پلیدی دختران صهیون را شسته و خون اورشلیم را با روح عدالت از میان او پاک کرده است» (اشع.

(4:4) روح عدالت توسط عیسی داده شده است: "سپس عیسی بار دوم به آنها گفت: سلام بر شما... و چون این را گفت، بر آنها دمید و به آنها گفت: روح القدس را دریافت کنید" (یوحنا. 22)، (20: 21) عیسی با روح خود عدالت خود را به ما ابلاغ می‌کند.

(1) عیسی چه روحی را برای ما می‌فرستد؟

پاسخ: "و من از پدر خواهم خواست و او تسلی دهنده دیگری به شما خواهد داد... یعنی روح حقیقت" (یوحنا. 14:17)

عیسی گفت: "کلام تو حقیقت است" (یوحنا. 17:17) آنگاه روح حقیقت همیشه با کلام هماهنگ خواهد بود. بسیاری می‌گویند که توسط روح خدا هدایت می‌شوند، اما برخلاف کلام حرکت می‌کنند. روح واقعی خدا همیشه انسان را راهنمایی می‌کند تا مطابق با اراده او که در کتاب مقدس مکشوف شده است قدم بردارد. مزمورنویس، به طور خاص، می‌گوید: «شریعت تو راست است» (مزمور. 119:142) از این رو نتیجه می‌گیریم که روحی که توسط عیسی ابلاغ شده است همیشه مؤمن را قادر می‌سازد و راهنمایی می‌کند تا از احکام شریعت خود اطاعت کند. او مملو از روح القدس است که زندگی او بیشتر مطابق با احکام اوست.

برای مراقبه در مورد: آیا از روح القدس پر شده اید؟ آیا ما نباید با توجه به اضطراب زمان، با اصرار بیشتری به سوی خدا فریاد بزنیم تا عیسی روح القدس را بر ما جاری کند؟

پنج شنبه

وعده روح

ما را بشناسیم و خداوند را بشناسیم. خروج او مانند طلوع فجر مسلم است؛ و او مانند باران نزد ما خواهد آمد، مانند باران آخری که زمین را سیراب می‌کند. «(هوس. 3، 2، 6)

روح القدس با آب تشبیه شده است. عیسی گفت: «هر که به من ایمان آورد، چنانکه کتاب مقدس می‌گوید، نهرهایی از آب زنده از درون جاری خواهد شد. اکنون این را در مورد روح گفت که کسانی که به او ایمان آوردند باید دریافت کنند.» (یوحنا. 39، 38، 7) بنابراین، ریزش روح القدس بر انسانها با باران آب بر روی زمین مقایسه می‌شود.

کاشت گندم در سرزمین اسرائیل درست قبل از اولین بارندگی به نام «باران زودرس» انجام شد. گیاهان رشد کردند و گوش درست کردند. سپس آخرین باران قبل از برداشت آمد که برای رسیدن غلات عمل کرد. اسمش «باران آخر» بود. پس از آن محصول برداشت شد. همه اینها آموزش زنده در مورد طرح نجات بود. عیسی به زودی پس از صعود به آسمان، پس از زنده شدن، روح القدس را به کلیسای خود بر روی زمین فرستاد. این باران اولیه بود که در آغاز دوران مسیحیت فرستاده شد تا رشد معنوی کلیسا را ارتقا بخشد. در زمان پایان، درست قبل از اینکه مسیح محصول عظیم را درو کند، و در جستجوی قدیسان خود بر روی زمین باشد، او دوباره روح خود را فراوان خواهد ریخت. این باران آخر خواهد بود، که محصول مردم را بر روی زمین می‌رساند تا مسیح بیاید و گندم را جمع کند - مردمی که احکام خدا و ایمان عیسی را نگه می‌دارند.

پولس نشان می‌دهد که روح بر کسانی که عیسی را با ایمان می‌پذیرند، جاری می‌شود. او در نامه ای خطاب به غلاطیان، موعظه مسیح مصلوب را که شنیدند و هدیه ای را که هنگام ایمان به پیام دریافت کردند، یادآوری کرد، گفت: «ای غلاطیان نادان! چه کسی شما را مجذوب کرد، که در مقابل چشمان او عیسی مسیح به عنوان مصلوب شده بود؟ این تمام چیزی است که من می‌خواهم از شما بدانم: آیا روح را از طریق اعمال شریعت دریافت کردید یا با شنیدن با ایمان؟» (غلاطیان 2: 1-3، روح دریافت شد هنگامی که آنها نجات دهنده مصلوب شده را دیدند و او را پذیرفتند. هوشع به ما توصیه می‌کند که به شناخت خداوند عیسی ادامه دهیم. با انجام این کار، «بیرون رفتن شما، مانند سحر، مطمئن است. و او مانند باران به سوی ما خواهد آمد، مانند باران آخری که زمین را سیراب می‌کند.» آخرین و فراوان ترین ریزش روح به کسانی که در شناخت شخصیت و کار عیسی همان گونه که در کلام او مکتوف شده است، استقامت می‌کنند، وعده داده شده است. کسانی که آن را دریافت می‌کنند بالاخره برای برداشت محصول خواهند رسید. آنها در گروهی که توسط فرشته سوم نشان داده شده است به حساب می‌آیند: "اینها کسانی هستند که احکام خدا و ایمان عیسی را نگه می‌دارند."

آنها آماده خواهند شد و عیسی خواهد آمد تا آنها را از آن خود کند. اینها مرگ را تجربه نخواهند کرد، بلکه زنده به بهشت ترجمه خواهند شد. نصیحت هوشع دعوتی است برای آماده شدن تا ما هم جزو آنها باشیم. پس بیایید بیشتر و بیشتر عیسی را بشناسیم تا مثل باران نزد ما بیاید! آمین!

جمعه

اوس : «ما را بشناسیم و خداوند را بشناسیم . « 6:2

چگونه عیسی را در نظر خواهیم گرفت؟

کتاب مقدس مراحل مختلف زندگی مسیح را برای ما آشکار می‌کند. "در ابتدا کلمه بود و کلمه در خدا بود" (یوحنا - 1:1 وفادار به نسخه اصلی، نسخه تیندیل). سپس، کتاب مقدس تولد او را گزارش می‌دهد: «پیش از استقرار کوهها، پیش از تولد تپهها، در حالی که او هنوز زمین را با مزارعش و آغاز غبار جهان را نساخته بود» (مثل 26) ، (25:8 این تولد "در ایام ابدیت" اتفاق افتاد (میک. 2:5 از آن زمان به بعد، او «به صورت خدا» وجود داشت (فیلسیان ، 6: 2 تا حدود دو هزار سال پیش، زمانی که «کلمه جسم شد» (یوحنا 14:8 در آنجا او «خود را تهی کرد و به شکل یک خادم درآمد و شبیه انسان شد. و در ظاهر مانند یک مرد یافت، خود را فروتن کرد و شد

مطیع تا سرحد مرگ، حتی مرگ بر صلیب. از این رو خدا نیز او را بسیار تعالی بخشید» (فیلیسیان 7-9: 2) و با صعود به آسمان رستاخیز، "او خالق نجات ابدی برای همه کسانی که از او اطاعت می کنند شد و از سوی خدا کاهن اعظم خوانده شد" (عبرانیان 10: 5) در آنجا او تا به امروز به عنوان تنها واسطه بین خدا و انسانها باقی می ماند (اول تیم. 5: 2) برای ما شفاعت می کند و همه عطایای روح را به ما عطا می کند تا ما را کامل کند. در همه این موضوعات، ما می توانیم برای ادامه شناخت خداوند عمیق تر کاوش کنیم.

مسیح در جلال و نیکویی خود، در قالب خدا و برابر با خدا، فروتن می کند تا به خاطر ما خود را به سطح انسانیت گناهکار ما فروتن کند. با فروتنی خود به عنوان یک مرد در برابر مردم، حتی پایین تر می رود. با گرفتن گناهان همه انسانها به خود پایین بیاور و به عنوان بدترین گناهکاران به حساب آید. از این رو نزول، رنج مرگ، و نه تنها از خواب مرگ اول، بلکه مرگ دوم، معادل دریاچه آتش، برای گناهکاران آرام می گیرد. پله پله بره حلیم به خاطر ما از نردبان ذلت فرود آمد تا ما را بازگرداند. سپس، گویی این کافی نبود، به آسمان صعود کرد تا به کار ما ادامه دهد، دردهایمان را تحمل کرد و به ما کمک کرد تا پیروز شویم، تا تمام جلال های وعده داده شده در کلام خود را به ما هدیه دهد، بدون اینکه ما مستحق آن باشیم. اینها همه مضامین مدیتیشن ما هستند. همانطور که خود را در مراقبه چنین حقایق متعالی گم می کنیم، محبت او را جذب می کنیم، با محبت او عجین می شویم و مانند او خواهیم بود. ، از جلال به جلال در همان صورت تبدیل می شوند که به وسیله روح خداوند است.» (دوم قرنتیان 3: 18)

شنبه

خلاصه

این هفته، حقایق اساسی انجیل را که در پیام فرشته سوم آمده است، مطالعه می کنیم. هستند آنها:

ما توسط خدا، از طریق ایمان به عیسی عادل شمرده می شویم، نه با اعمال. عدالت مسیح به عنوان هدیه به ما داده شده است. این فکر ارزشمند هرگز نباید از ذهن ما دور شود. برای اینکه این تجربه مبارک رخ دهد، باید برای گناه بمیریم. از طریق روبرویی با مسیح، جهان جذابیت خود را از دست می دهد و ما به عشق و عدالت جذب می شویم. با این حال، ما برای غلبه بر تمایل خود برای بازگشت به زندگی قدیمی گناه تلاش خواهیم کرد. بنابراین، علاوه بر اینکه خدا عدالت مسیح را به نفع ما می داند تا بتوانیم بخشیده شویم و عادل شویم، عدالت مسیح را از طریق روح خود به ما ابلاغ می کند تا در برابر گناه در ما عمل کند و ما را بر آن پیروز کند.

همانطور که ما بیشتر و بیشتر در مورد مسیح و عدالت او می دانیم، ما در حال تبدیل شدن به شباهت او هستیم، تا زمانی که او "مثل باران آخر" نزد ما می آید و روح خود را به وفور می ریزد و ما را آماده می کند تا او را در ابرهای آسمان بدون عبور ببینیم. توسط مرگ همه کسانی که در آمدن مسیح ترجمه می شوند

آنها تمام این مراحل را تجربه خواهند کرد. و همانطور که مسیح را می شناسند، دانش خود را به جهان منتقل خواهند کرد.

«آخرین پیام فیض که به جهان داده می شود، مکاشفه ای از شخصیت عشق الهی است. فرزندان خدا باید آنچه را که لطف خدا در حق آنها کرده است، آشکار کنند.» «پیام عدالت مسیح از یک سر زمین تا آن سر دیگر به صدا در خواهد آمد تا راه خداوند را آماده کند. این جلال خداست که پیام فرشته سوم با آن بسته خواهد شد .

(EGW، 173آهام!